

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום שני, י"ח בכסלו תשפ"ג, 12.12.2022

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה אזורית אשכול

ישיבת מועצה מיוחדת ומן המניין מס' 19
 מיום שני, י"ח בכסלו תשפ"ג, 12.12.2022

משתתפים:

ירקוני גדי	-	ראש המועצה
אלון דודי	-	סגן ראש המועצה, יתד
אהרון איתן	-	חבר מועצה, עמיעוז
בר יובל	-	חבר מועצה, בארי
אוזן אליהו	-	חבר מועצה, בני נצרים
שמואל ספקטור	-	חבר מועצה, חולית
בן ארי רבקה	-	חברת מועצה, כיסופים
מימון יהודית	-	חברת מועצה, יבול
השי רובין	-	חבר מועצה, ניר עוז
בוקובה תמיר	-	חבר מועצה, תלמי יוסף
ערוסי מזל	-	חברת מועצה, עין הבשור
קוברסקי אדוארד	-	חבר מועצה, אבשלום
גרין סילביה	-	חברת מועצה, אורים
דג'אווי רוויטל	-	חברת מועצה, ישע
רביבו קובי	-	חבר מועצה, שלומית
ברזילי דני	-	חבר מועצה, מגן
בורנשטיין טל	-	חבר מועצה, נירים
אוקרט חנניה	-	חבר מועצה, מבטחים
צמח דורון	-	חבר מועצה, בארי
פלג אמיר	-	חבר מועצה, עין הבשור
כהן מירב	-	חברת מועצה, עין השלושה

- בר מאיר תמי - חברת מועצה, צאלים
- סלע נעמי - חברת מועצה, צוחר
- דניאל אריק - חבר מועצה, רעים
- אדמון דנה - חברת מועצה, שדי אברהם

מוזמנים:

- ניר ים - מנכ"ל המועצה
- עידו ליבנה - גזבר המועצה
- יפה בוקובה - הנהלת חשבונות
- אודי דנינו - מבקר המועצה
- יפעת ליפנר - דוברת המועצה
- מתן שטרית - אגף מנכ"ל
- רפי נשיא - תוכנית יועצים
- מירב וידל - אסטרטגיה

על סדר היום

1. מידע
 - 1.1. ניהול אגף שירותים חברתיים
 - 1.2. ניהול אגף חינוך
 - 1.3. ועד מקומי צוחר
2. אישור פרוטוקול מליאה 2022#17
3. אישור פרוטוקול מליאה 2022#18
4. לוז לתוכניות עבודה ותקציב 2023
5. דגשים לתוכניות עבודה לשנת 2023

6. הצעות תקציב לעיון ראשוני:
- 6.1. תקציב מילואים בי 2022 (לא סופי)
- 6.2. הצעת תקציב 2023
- 6.3. תקציב שכר 2023
7. העברת מח' חוסן לאגף משאבים.
8. תב"רים למליאה
9. מסגרות אשראי בבנקים לשנת 2023
10. נושאים נדחים ממליאה 17#2022
 - 10.1. מתווה להמשך קדנציה יועמ"ש
 - 10.2. השלמת תמיכות מועצה 2022
 - 10.3. עדכון שכר עוזי משה
 - 10.4. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023

מר ניר ים: אנחנו מתחילים את המליאה, בואו תפסו מקומות. נתחיל, ברשותכם, נתחיל במידע.

1. מידע

מר גדי ירקוני: הוא יהיה קצר, מפני שאני רואה שיש הרבה אנשים, ויש לנו גם הרבה סעיפים היום מאוד חשובים, אז אני באמת אהיה מאוד מאוד קצר במידע. אני רוצה להגיד קודם, במידע, שהיום היינו באיזה טקס מאוד משמח של 8200, שהם מתחילים היום תוכנית פה במועצה, בבתי הספר, עם שלוש מורות שיהיו פה מטעמם, כל השנה וידריכו כיתות ז', ח', ט'.

גב' דנה אדמון: זה הגשרים, גדי?

מר גדי ירקוני: כן, זה הגשרים. היה היום טקס מאוד מכובד ויפה, שגם אבי, גם לימור וגם אני היינו בו, באשכול, עם כל ראשי הרשויות של המועצות החדשות. היה פיילוט בשנה שעברה, והשנה נכנסות עוד עשרים רשויות מהפריפריה. מאוד משמח, מאוד נחמד לראות איך הצבא מתגייס, במקומות שהוא יכול לעזור, הוא עוזר לביטחון, אמרתי להם, לביטחון האישי של כולם, לתחושת הביטחון כמו שאנחנו יודעים, שהיא מאוד מאוד חשובה.
הדבר העיקרי בתוכנית הגשרים הזאת, היא שבעצם עובדים ביחד. לא הצבא בא, זורק פה משהו, או אנחנו באים, אלא בהחלט עבודה משותפת. ראינו שבעבודה משותפת עם הצבא, זה לא 2, זה חמש, ואני מקווה שגם פה זה יהיה.
אני חייב להגיד לכם שמאוד התרשמתי מכל האנשים שמתעסקים בתוכנית הזאת, ואני מקווה שאנחנו נדע להצליח איתה, מפני שהיא מתחילה אצלנו כבר השנה. זה דבר אחד.

1.2 ניהול אגף חינוך

מר גדי ירקוני: דבר שני היה לנו מכרז של אגף חינוך. גם הפעם לא הצלחנו לבחור מועמד, ואנחנו חושבים, אני חושב מה אנחנו נעשה את הצעד הבא, איזה מכרז יהיה, לאן הוא ילך, מה ה... וכשנקבל את ההחלטה, נביא אותה הנה, או לידעה...

גב' דנה אדמון: יהיה מכרז הבא?

מר גדי ירקוני: עוד לא התחלנו.

גב' דנה אדמון: זה תלוי בנו? ברשות?

מר גדי ירקוני: לא, זה לא תלוי ברשות, זה תלוי בראש המועצה. אני אומר עוד פעם,

האחריות שאני...

מר דודי אלון: ראש מועצה ורשות זה דומה.

מר גדי ירקוני: לא לא, כאילו, הכוונה היא איזה סיכון אנחנו לוקחים ולא לוקחים. אני יכול להיות, באירוע כזה, צריך להיזהר לא לריב עם השומרים, ואנחנו נחשוב טוב איך לפתור את הבעיה הזאת, ובזמן קצר. כל ההחלטות צריכות להתקבל מאוד מהר, בשביל שזמן הביניים, אם מחליטים שהוא ארוך – אז הוא יישאר ארוך, אם הוא זמן ביניים, שיהיה כמה שיותר קצר.

מר דני ברזילי: לאבי אין דד ליין, נכון?

מר גדי ירקוני: לא.

מר דודי אלון: הוא מאפשר את הזמן בינתיים.

מר דני ברזילי: הוא לא הציב תאריך.

מר דודי אלון: כן.

מר גדי ירקוני: אבי מאפשר כמה זמן שצריך, כל הכבוד לו על זה. הוא כבר עכשיו הרבה זמן אחרי התפקיד. זה המידע, אני חושב, הכי קונקרטי שזה. אנחנו, כמוכם, מחכים עדיין להחלטת הממשלה. לא להחלטה, לזה שהשרים באמת יכנסו לתפקידם ויתחילו לעבוד. תקציב הממשלה, אני מזכיר לכם שלנו יהיה סיפור מאוד לא פשוט עם עוטף עזה, אנחנו לוקחים כאילו כל מה שהיה הוא שיהיה, אני מזכיר לכם שמה-1.1 אין תקציבים של עוטף עזה, להחלטת ממשלה, חייבת לבוא החלטת ממשלה חדשה. אני מזכיר, יש פה אנשים שלא יודעים, אז שלא ייבהלו, זה לא לנושא של מס הכנסה/ארנונה ועל הקרקע. לשמחתנו, את זה שר האוצר הנוכחי העביר לארבע

שנים, אז זה לא פה בדד לייך הזה. אבל כל השאר התקציבים שאנחנו מדברים עליהם גם בתקציב, לקחנו והם ממשיכים בלי תוספות שלהם, של איפה שאנחנו מעריכים. זה הנושא הזה. אני יכול להגיד שאני קיבלתי היום הודעה, אתמול/היום, שבעצם מי שכל כך מעניין אותי, ניתנו פה שלושה קנסות מאוד גדולים בנושא שריפות. האנשים, אני לא יודע בגלל מה הקנס הגיע אליהם, אבל הקנסות הם מאוד מאוד גבוהים, ואלו הקנסות הראשונים שהתובעות האלה שמות.

גב' דנה אדמון: שמה?

מר גדי ירקוני: מה?

גב' דנה אדמון: שמי שם?

מר גדי ירקוני: התובעות.

גב' דנה אדמון: התובעת העירונית?

מר גדי ירקוני: הפקחים שלנו. התובעת עדיין לא יכולה להתחיל לעבוד, הפקחים שלנו, אחרי שהם גמרו...
גב' דנה אדמון: מתוך חוק העזר?

מר גדי ירקוני: חוק הניקיון.

מר גדי ירקוני: חוק הניקיון. חוקי העזר לא... חוקי העזר, תיכף אני אעביר לך את המיקרופון, לא לצמיתות. אז אני אעביר לדודי שייתן את הפרטים יותר.

אבל שתדעו, שאין צל של ספק שהדבר הזה יעשה רעש במועצה, מפני שהסכומים שאני שמעתי, הם

ענקיים. אז זו החלטה שאנחנו קיבלנו פה, וכולם עכשיו צריכים לראות איך מגבים את מי שצריך בקבלת ההחלטה, ולא שזה ייזרק מאחד לשני, הנושא הזה. זה בנושאים האלה. מה עוד חשוב שאי אפשר לחכות לשבוע הבא? לא, התקציב אני אגיד כמה מילים בהתחלה, שזה מאוד חשוב. אני כבר אגיד, אתם יודעים מה? אני אגיד עוד משהו – אם לא יהיה שינוי, אז לשמחתי אני יכול להגיד שביום חמישי עידו וזה, תראו, התארגנו על התאריך – יום חמישי הזה, כנראה תהיה חתימה פורמאלית וסגורה, עם הזכיינים, בנושא דיה. אחרי כל ההלוך וחזור, אחרי שהסרנו את כל הכספים הנוספים, בהחלט אם... בגלל שכל פעם יש לנו זה. כשזה ייחתם, זה באמת למועצה, זה ישדרג אותנו מבחינה כלכלית, וגם מבחינת שמירה על הניקיון ואיכות הסביבה. אז אני מקווה מאוד שביום חמישי נוכל לברך על הגמור. נראה. זהו...

מר דודי אלון: טוב, אז אני גם רציתי לעדכן על הסיפור של הקנסות. כמו שגדי אמר, אני רק אגיד, שכל הוויה דולורוזה שהייתה לנו בשנה האחרונה, מבחינת היכולת החוקית של הפקחים, עם האצלת הסמכויות שלהם, משרד המשפטים ועוד כל מיני אתגרים שהיו – נפתרו. ובאמת, כרגע, הפקחים של המועצה בעצמם, היה אירוע שריפה באחד היישובים, נתפס על חם, נתנו קנס באמת משמעותי, וכרגע באמת יש לנו את הכלים לאכוף בצורה מסודרת. אכיפה זה צד אחד של המשוואה, הצד השני, כמובן, זה הסברה ופתרונות לחקלאים. אני גם קיבלתי היום הודעה מאוד משמחת, אפילו העברתי, אני חושב, לחלק מהאנשים פה, המפעל בקיבוץ סופה, התחיל לשווק ממש, מחפש לקוחות למשטחי פלסטיק שלו, ואז ככל שהוא ייצר יותר, הוא יאסוף יותר מהשטחים החקלאיים, ולא נצטרך לשרוף. יש כבר פתרונות, לאט לאט. גם הפלייר של המערך, של אשכול נגב מערבי, לגבי כל המערך של איסוף הגזם, וקיצוץ, שלחו לנו כבר טיוטא, עברנו עליה היום באיזשהו זום, זה יתפרסם לחקלאים בימים הקרובים, גם כדי שזה יהיה כבר חלק מהשירות. נכון, הכול בחיתולים, אבל אני אומר – אכיפה זה דבר קריטי וחשוב, ואני באופן אישי מאוד בעד. אבל לצד זה, כן... וכל הכוחות פה פתרונות ומנסים לייצר. זהו, בבקשה.

אשמח לחזק את הגישה של האכיפה משמעתית לא מתפשרת.

גב' דנה אדמון:

1.1 ניהול אגף שירותים חברתיים

מר ניר ים: השלמה למידע – אז מעבר לאגף חינוך ששמענו, איפה אנחנו קצת

נתקענו עם מציאת המחליף, או המחליפה, אז באגף שירותים חברתיים כן בחרנו במחליפה לליאורה.

מר גדי ירקוני: אמרנו את זה.

מר ניר ים: לא.

מר גדי ירקוני: לא אמרנו את זה?

מר דודי אלון: הוא אמר את זה בהנהלה.

גב' דנה אדמון: בהנהלה.

מר ניר ים: למליאה זה עוד לא נמסר. איך שלא יהיה, הייתה ועדת בחינה,

נמצאה מחליפה לליאורה, שתתחיל לחפוף אותה בינואר הקרוב. אז זה נושא אחד. הדבר השני זה...

מר גדי ירקוני: איפה בוקבזה?

גב' דנה אדמון: חסר לך?

רויטל דג'אווי בן יעקב: הוא יאחר קצת.

גב' תמי בר מאיר: מי מחליפה את ליאורה? איך קוראים לה?

מר גדי ירקוני: הנה, ניר הגיע לשם, רגע.

מר ניר ים: מי שואל?

גב' תמי בר מאיר: אני, תמי. חשוב לי.

מר ניר ים: חשוב לך.

גב' תמי בר מאיר: זה חשוב לכולם.

מר ניר ים: קוראים לה איריס עזרא, ממושב מסלול. דמות מוכרת במועצה, כי

היא שירתה גם בשירותים החברתיים בעברה.

1.3 ועד מקומי צוחר

מר ניר ים: דבר נוסף, זה הוועד בצוחר. כידוע, הוועד התפטר, אחר כך התקיימה

האסיפה, נבחרו חברי ועד חדשים, גם זה לא צלח מבחינת משרד הפנים, לא ממהר לאשר אותם.

מר אמיר פלג: אתה מדבר על ועד מקומי, ניר?

מר ניר ים: כן, אני מדבר על הוועד המקומי. אז מצד אחד, משרד הפנים לא

מאשר עדיין את החברים החדשים שנבחרו לוועד, מצד שני – משרד הפנים לא מאשר את חזרתם של

חברי הוועד הישנים שהתפטרו והם מבקשים לחזור בהם מהתפטרותם, גם את זה משרד הפנים לא

מקבל.

בגדול, אנחנו נמצאים במצב שבעוד שבועיים, לצורך העניין, מסתיימת השנה, וכשמסתיימת השנה

גם פוקעת האצלת הסמכות שנתנה המועצה לוועד המקומי צוחר, לטפל בענייני התושבים. בנקודת הזמן הזאת, הכול מצטלב, ולכן אנחנו הולכים עכשיו בשני ערוצים מקבילים – מצד אחד, עושים את כל המאמץ מול משרד הפנים, שיאשר סוף סוף ועד מקומי לצוחר. והיה והוא לא מאשר ועד מקומי לצוחר, אז הסמכויות, למעשה, שיהיו ליישוב, עוברות למועצה.

איך בדיוק זה קורה? אנחנו עוד לא סגורים על זה, זה עוד לא קרה הרבה פעמים בשנים האחרונות, שהמועצה התבקשה לטפל, לנהל יישוב, אז אנחנו עובדים גם על זה. אבל לידיעה, זה יכול להגיע גם לשם, ואנחנו מתכווננים לרגע הזה. זהו, זה לפחות מה שהיה לי להוסיף ל....

רויטל דג'אווי בן יעקב: אז אתם פועלים לאשר, זאת אומרת,

מר ניר ים: אנחנו פועלים לאחת משתי...

רויטל דג'אווי בן יעקב: לוועד הקיים? או לגייס ועד שלישי?

מר ניר ים: תראי, אנחנו כרגע עם משרד הפנים בדיון על שלושה נושאים, ונראה

מה מתוכם יצליח, ובאיזה סדר זמנים יקרה כל דבר.

בסוף אנחנו מכוונים לזה שיהיה ועד ליישוב צוחר, ועד מקומי, של אנשים מקומיים, שינהלו את עצמם ואת היישוב. זה כרגע לא מסתייע, מהרבה מאוד סיבות, לא מסתייע. היישוב, כמובן, לא עוזר הרבה בזה, נקרא לזה ככה. אני חושב שיש פה נציגי יישוב. אז היישוב לא ממש עוזר בזה, אבל אנחנו ממשיכים להתאמץ.

אמרתי, או על אישור הוועד החדש, או על חזרתו של הוועד הישן, או על קומבינציה שבין הוועד הישן לוועד החדש, אנחנו עוד לא יודעים. משרד הפנים עוד לא מספק לנו את התשובות איך לבנות את הוועד ככה שיתפקד בצוחר. ולכן, במקביל, אנחנו גם עובדים על מצב שלא יהיה ועד, לפחות לתקופה מסוימת, ואז איך...

מר גדי ירקוני: חבר'ה, אי אפשר. יש פה, תן לי רגע.

מר ניר ים: אז איך המועצה מנהלת את זה? גם זה אנחנו מנסים ללמוד עכשיו, ולהתכונן לזה. מה יביא יום? אנחנו עוד לא סגורים.

מר אמיר פלג: יש ועד קהילתי שם שפעיל עכשיו? או שהוא גם ממונה?

מר גדי ירקוני: הוא גם לא מועיל...

מר ניר ים: יש, יש ועד קהילתי.

מר גדי ירקוני: יש, אבל הוא לא...

מר אמיר פלג: של תושבים?

מר ניר ים: יש ועד קהילתי.

מר גדי ירקוני: רגע, אני מבקש מכם חבר'ה, אנחנו הרבה מאוד אנשים. אנחנו חייבים היום להקפיד על רשות דיבור ועל הקשבה אחד לשני. אם נמשיך עם טלפונים או שיחות צדדיות, לא נגיע לשום מקום. אני מבקש, כל אחד מתאפק לא לדבר עם החבר, שזה פשוט יהיה פה קטסטרופה, יש פה גם סעיפים מאוד חשובים, ובואו כל אחד נשמור על עצמו.

מר ניר ים: כן, יש מישהו שרוצה להוסיף משהו, לפני שעוברים לסעיפים?

מר משה טל: כן, משהו שלא קשור לדיווח שלך. אני עוקב אמנם לפעמים קרובות מרחוק, אבל סדר היום הוא תמיד עמוס ועמוס. ואני בעצם פונה בבקשה להנהלה, שאני חושב שחלק מהתפקיד שלכם, זה אישור סדר היום. אישור סדר היום זה לא להיות חותמת גומי, אלא תראו את

מספר הסעיפים, תתקדמו, תראו אם הסעיפים, בדרך כלל זה מנהג של הרבה ראשי מועצה, לא דווקא גדי, שסעיפים שפחות נוחים, עוברים לסוף, ואז אין זמן לדון בהם, וסעיפים שחשובים להם, חשובים לכולנו, הם בהתחלה.

ואני חושב שכאן אני למשל רואה, סעיפים שנדחו כבר לא פעם ראשונה. אני מבקש מחברי ההנהלה שאני מאוד מוקיר ומעריך, כשמאשרים סדר יום, תבדקו מה הגודל שלו, מה האורך שלו, איפה צריך להיות ממוקם סעיף מסוים, אם חשוב לכם. אם לא חשוב...

גב' מזל ערוסי: אנחנו יוצאים מנקודת הנחה שתהיה הקשבה מלאה, ושהדברים יילקחו בכובד ראש, וכן נספיק. כי אחרת, גם ככה יש כל שבוע ישיבה, אז אי אפשר לצמצם גם מאלה.

מר משה טל: לא דיברתי על צמצום, דיברתי על סעיפים שחשובים למליאה, שאפשר לקדם להתחלה. היה לי ויכוח תמיד גם עם חיים ילין, והוא קיבל בסוף את הדעה הזו.

מר איתן אהרון: לא מגיעים גם לפעמים בסוף,

מר משה טל: לכל אחד חשוב משהו אחר.

מר איתן אהרון: לא מגיעים ל-80% מהנושאים. בסדר, יאללה.

מר דודי אלון: כשיש נושאים שגם נדחים ונדחים ונדחים...

מר משה טל: רק תזכרו שזה בסמכות שלכם.

מר ניר ים: חברים נוספים שרוצים להעיר? לא.

3. אישור פרוטוקול מליאה 2022#18

מר ניר ים: פרוטוקול מליאה 17 – בעמודים 2-4 – האם למישהו יש הערות?

רויטל דג'אווי בן יעקב: 2-4 זה 18.

מר אמיר פלג: 2-4 זה 18.

מר ניר ים: סליחה. 2-4 17.

גב' דנה אדמון: 2-4 זה 18.

מר ניר ים: 18, יהיה 18. 2-4 18, 5-11 – 17.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני רוצה להשיג, בעמוד 4, שקט בבקשה. בעמוד 4, סעיף 6.1. אנחנו מדברים עכשיו על 17 או על 18?

מר גדי ירקוני: לא משנה, תגידי.

מר אמיר פלג: לא, זה שני דיונים נפרדים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: רק בבקשה, שיהיה ברור... כתוב שהמשפט – חברי המליאה תוקפים ומגדפים, ובאופן הזה לא ניתן לקיים תהליך שיתופי, שיהיה בהמשך לדבריו של דני, שיהיה ברור שזה ציטוט, ולא אמירה שמתארת את המתרחש.

מר ניר ים: אוקיי. דברים נוספים?

גב' דנה אדמון: ראשית, על סדר היום, סעיף 6.1 – מתווה להמשך הקדנציה, לא

אושרה על ידי ההנהלה, ולכן הוא לא יכול להיות מופיע על סדר היום של המליאה.

מר ניר ים: זה כבר אמרת, כתוב.

גב' דנה אדמון: אבל זה עדיין מופיע בפרוטוקול.

מר ניר ים: כתוב בדיוק מה שאמרת.

גב' דנה אדמון: לא, מה שאמרתי, אתה מדבר על משהו אחר. עכשיו אני מדברת על

סדר היום המוצע, ההנהלה לא אישרה להביא את הסעיף הזה לסדר היום.

מר ניר ים: היא אישרה.

גב' דנה אדמון: לא.

מר גדי ירקוני: חברי ההנהלה פה, יגידו מה הם חושבים.

מר ניר ים: הרימו ידיים, היא אישרה?

גב' דנה אדמון: לא הרימו ידיים, כי זה היה בסעיף...

רויטל דג'אווי בן יעקב: אנחנו לא נתחיל את הדיון הזה עוד פעם.

מר ניר ים: מה אתם רוצים? יאללה, מספיק,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אבל זה היה נכון אז, וזה נכון גם היום.

מר ניר ים: עם כל הכבוד, את אמרת מה שאמרת, מצוטט כמעט מילה במילה, שההצעה לא עברה בשולחן ההנהלה, ואני מבקשת לא לדון בה, מצוין. בסופו של דבר, גם לא דנו, אוקיי? אז הכול נגמר והכול שייך לעבר, ובמליאה של היום, שזה עבר בהנהלה, כולל אישור חברי ההנהלה להביא את זה כסעיף בסדר היום, זה קיים. בואו לא נתעכב על זה. זה באמת,

גב' דנה אדמון: אתה, ניר, אנחנו לא נתעכב על זה, אם זה יהיה כמו שצריך. ההנהלה האחרונה, זה עבר. הרימו ידיים, בהנהלה האחרונה.

מר ניר ים: יופי.

גב' דנה אדמון: אבל על סדר היום, זה מההנהלה שלפניה, ולכן זה לא יכול להופיע פה, זה הכול. צריך פשוט למחוק את הסעיף הזה.

מר ניר ים: טוב, חברים, קדימה.

מר דני ברזילי: בקודמת נאמר שלמליאה יובא המתווה, אנחנו לא דנו במתווה, או בפרטים שלו.

מר איתן אהרון: להנהלה יובא מתווה.

מר גדי ירקוני: לא להנהלה, למליאה.

מר איתן אהרון: להנהלה. להנהלה, גדי.

מר גדי ירקוני: לא. יובא לפה.

מר איתן אהרון: אני שמעתי את זה, אני יודע. זה להנהלה.

מר ניר ים: טוב, קדימה, בסדר, בואו. יש...

מר דני ברזילי: פיצצנו כבר ישיבה אחת, לא כדאי עוד אחת.

גב' דנה אדמון: אני לא פיצצתי אף ישיבה.

מר דני ברזילי: הכול נכון,

מר ניר ים: הכול נכון, בואו נסכם ככה – הכול נכון, כולם צודקים, יש רק דבר אחד יפה, כולם צודקים, מבחינתי תמיד כולם צודקים, יש רק דבר אחד שלמדתי, כשעוד הייתי קטן, אוקיי? חברים, אתם מפריעים לנו, ומי שמפריע מתבקש פשוט לצאת לשתות קפה או מים, ואז לחזור רגוע.

מה שלמדתי כשהייתי קטן, זה שאת העבר, אי אפשר לשנות. ולכן, מה ששייך לעבר – שייך לעבר, ופנינו קדימה. מי שרוצה לדבר על הסעיף הזה יכול לחפור בעבר עוד ימים ולילות, אין בזה טעם.

גב' דנה אדמון: ניר, שאלת אם יש הערות לפרוטוקול, יש הערות לפרוטוקול.

מר ניר ים: ושמענו את ההערות.

גב' דנה אדמון: זה לא קשור ללשמוע, אתה מסכם אותו?

מר ניר ים: לא.

גב' דנה אדמון: כן?

מר ניר ים: כי הוא נכון.

רויטל דג'אווי בן יעקב: מה?

מר ניר ים: כי הוא נכון. כי הפרוטוקול נכון.

מר גדי ירקוני: תשאלו את חברי המליאה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה מה שהיה?

מר ניר ים: כן.

מר גדי ירקוני: אתה לא היית.

מר איתן אהרון: אני יודע מה היה.

מר גדי ירקוני: מאיפה אתה יודע מה היה? אתה לא היית.

מר אמיר פלג: חבר'ה, אם מדברים על הפרוטוקול, אז ברור שבפרוטוקול הזה שמוצג פה, יהיה רשום את הדברים הנכונים. כשנר אומר פה – הנושא עלה בהנהלה, ואושר להביאו כסעיף במליאה, אז חשוב לזכור, כי אחרי זה גם, אם אני לא טועה, הוכח לך, שהנושא הזה לא עלה בהנהלה.

מר גדי ירקוני: הוכח הפוך.

מר אמיר פלג: לא, רגע.

גב' דנה אדמון: ממש לא.

מר אמיר פלג: שנייה,

גב' דנה אדמון: נגשתי בסוף ההנהלה,

מר אמיר פלג: דנה, תני לי לסיים. גדי, בבקשה. דודי אלון, סגן ראש המועצה, אמר באותה ישיבה בצורה מאוד ברורה, שזה הגיע כעדכון. זה לא הגיע לסדר היום. ונעמי סלע, חברת ההנהלה, אמרה בצורה מאוד ברורה שזה הגיע כעדכון, ולא הגיע לסדר היום של ההנהלה, ומשם לא הגיע למליאה.

לכן, כל הבלגאן שלצערי קרה בפעם הקודמת, שהסתיים בזה שראש המועצה הפסיק את המליאה, הוא התחיל מהשיח הזה, שהוא שיח לא נכון. לא עלה להנהלה הקודמת, זה עלה כעדכון, וזה לא הגיע למליאה כסדר יום, ולכן זה לא רק העבר, כי העבר הזה משפיע גם על ההמשך. לגבי הגידופים שנאמרו, לצערי לא הובאו פה הציטוטים הבאמת קשים, שהם הציטוטים של ניר, שאמר שמה לדוגמא, על זה ש... כבר אני אגיד, חשוב לי פשוט לדייק פה. סליחה על העיכוב. על זה שבאים ומשמידים את הכול בדרך, סביב זה שדנים כל הזמן ביועמ"ש.

מר ניר ים: נכון, נכון, נכון.

מר אמיר פלג: על זה שזה בלתי נסבל.

מר ניר ים: נכון.

מר אמיר פלג: אוקיי.

מר ניר ים: ואני אחזור, ואני גם אגיד שבסופו של דבר הסתבר, וזה בסדר גמור, שכולם צודקים. גם משה טל צודק, הוא אומר – המליאה הזאת עמוסה בסעיפים, כי אם אנחנו ואני, לא מתבייש להגיד, על מה שנראה בעיניי שולי לחלוטין, אוקיי? אנחנו מתמזמזים עכשיו כבר 20 דקות, ונתמזמו עוד שעה ועשרים דקות, ולא יקדם את המועצה, ואת תושביה במילימטר, אז קדימה לעבודה, בואו נמשיך ככה.

מר גדי ירקוני: אז קדימה, תרימו ידיים, מי בעד הפרוטוקול, מי נגד הפרוטוקול.

גב' דנה אדמון: אם זה כל כך שולי, אז מה הבעיה להחליף את זה?

מר ניר ים: חברים, פרוטוקול מספר 17, סליחה, טעות שלי, 18, בעמודים 4-2, מי בעד לאשר אותו? בבקשה להרים את היד, 14. מי נגד? 6, מי נמנע? אין. אחד. אחד נמנע, שישה נגד, 14 בעד.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (16 בעד, 1 נמנע, 6 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה 2022#18

2. אישור פרוטוקול מליאה 2022#17

מר ניר ים: פרוטוקול מספר 17, עמודים 11-5, האם יש הערות לפרוטוקול הזה? אני שמח. מי בעד לאשר את פרוטוקול מספר 17? בבקשה להרים את היד, 17 בעד. נמנעים? מתנגדים? אין. 17 בעד, אין נמנעים ואין מתנגדים.

גב' דנה אדמון: אני התנגדתי.

דובר: גדי, היא אמרה שהיא התנגדה.

מר ניר ים: היא אמרה, אני לא ראיתי אותה מרימה את היד, הסתכלתי מי מרים את היד.

גב' דנה אדמון: אני הרמתי את היד, ואמרתי שאני מתנגדת.

מר ניר ים: ההצבעה נגמרה.

גב' דנה אדמון: ההקלטה שמעה שאני אמרתי – אני התנגדתי, אני הרמתי את היד, אני מבקשת שירשם בפרוטוקול שאני מתנגדת לפרוטוקול, אפשר?

מר ניר ים: אפשר.

גב' דנה אדמון: תודה.

מר ניר ים: הנה אמרת, וזה נרשם. פעם הבאה, תרימי את היד.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (16 בעד, 1 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה 17#2022

גב' דנה אדמון: הרמתי את היד, ניר.

מר גדי ירקוני: נו די, די.

גב' מזל ערוסי: אתם עוד פעם מתחילים להרים את הקול ולהפוך את הישיבה הזאת...?

גב' דנה אדמון: אני?

גב' מזל ערוסי: לא יודעת.

גב' דנה אדמון: סליחה?

גב' מזל ערוסי: אני לא יודעת מי, אבל זה יהיה לא מכובד, בוודאי היום כשיש כל כך הרבה אורחים,

גב' דנה אדמון: מזל!

גב' מזל ערוסי: שנמרח את הישיבה.

גב' דנה אדמון: מזל, על מה את מדברת? מי מורח.

גב' מזל ערוסי: זהו, די. כל פעם שאנחנו נגיע לאותו מקום.

מר שמעון מגן: אבל היא צודקת, על מה את מדברת? כל הזמן את מרצה כמו מנהלת בית ספר? בכלל, למה המנכ"ל הוא מנהל את הישיבה, על פי סדר הדין, הוא לא יכול לנהל את הישיבה!

מר גדי ירקוני: אתה אורח פה, אני מבקש לא להפריע.

מר שמעון מגן: אני במקומכם, קודם כל להחליט שהוא לא יכול לנהל את הישיבה.

מר גדי ירקוני: אני מבקש ממך לא להפריע לנו.

מר שמעון מגן: הוא מורח אתכם בצבע!

מר גדי ירקוני: אני מבקש ממך לא להפריע לנו.

מר שמעון מגן: אני לא מפריע.

מר גדי ירקוני: ובפעם הבאה שאני אהיה צריך להגיד, אני אבקש ממך גם לצאת. אני מבקש.

מר שמעון מגן: אם תגיד לי לצאת, אני אצא.

מר גדי ירקוני: בסדר גמור. אני לא רוצה.

4. לוח לתוכניות עבודה ותקציב 2023

מר ניר ים: בואו חברים, אנחנו מתקדמים ברשותכם, לסעיף מספר 4. אנחנו מדברים על לוח הזמנים למליאות שאמורות להתקיים עד סוף השנה, שעיקר עיסוקן יהיה בתקציב ובתוכניות עבודה לשנת 2023. וזה, בהחלט, חלק מהסעיף הזה, כן מחליף את החלטות ההנהלה, בהתייחס לסדר היום.

לא יהיו יותר מדי ישיבות הנהלה בין לבין ישיבות המליאה. אנחנו, כל נושא נציג אותו פעם אחת או פעמיים, כהצגה ראשונית, נקבל הערות, נחזור למקצה תיקונים בין אם על תוכניות עבודות, בין אם על התקציב, ונביא את זה במליאה הבאה לאישור, וככה הדבר הזה יתגלגל, עד שבשעה טובה, אנחנו

נאשר גם את התקציב לשנת 2023, גם עם תוכניות העבודה, וגם נעדכן את התקציב ל-2022, מה שנקרא, תקציב מילואים ב'.

אז ברשותכם, אנחנו נמצאים היום במליאה של ה-12.12, שבה, למעשה, אנחנו מציגים בפעם הראשונה, נציג בפעם הראשונה את תקציב 2023, כמובן לפני הערות, לפני תיקונים, לפני הזזות. וגם נציג אם היו דגשים לתוכניות העבודה, לאותו סשן שעשינו פה, בין 16:30 ל-18:00. בעוד שבוע, אנחנו ניפגש פה שוב, לסיכום התהליך עם נפתלי, תהליך כתיבת תוכניות העבודה, וגם נאשר סופית את התקציב ואת תוכניות העבודה לשנת 2023. זה יקרה בעוד שבוע. בעוד שבועיים, אנחנו נתכנס פה לתקציב מילואים ב', ולדוח תקן ושכר, ביצוע בפועל של 2022, ואופציונאלי, אם יהיו זנבות שנצטרך לאשר בנושא התקציב, או תוכניות העבודה, יהיה לנו גם את הזמן לזה, ואנחנו מקווים לסיים את כל המהלך הזה, עוד לפני שמסתיימת שנת 2022.

מר גדי ירקוני: ניר, אני רוצה להגיד משהו, ברשותך.

מר ניר ים: בבקשה.

מר גדי ירקוני: כמו שאתם רואים, בלוחות הזמנים בשבוע הבא, אנחנו אמורים להביא את התקציב הנה. אנחנו אמרנו בהנהלה, ואני חוזר ואומר, אם תהיה דרישה/בקשה של חברי ההנהלה, שהתקציב לפני האישור יבוא אליהם, אז הם היו צריכים לבוא מתישהו מיוחד מיוחד, בשבוע הבא, על מנת שלא נדחה את התאריכים. כשדיברנו איתם לא היה בטוח שצריכים את הצורך הזה, אבל אם החליטו רוב חברי ההנהלה שהם רוצים, נקיים עוד ישיבה, מפני שהעומס הוא אדיר על חברי ההנהלה. עוד ישיבה במהלך השבוע הבא, אחרי שאנחנו גם נפסיק לעבוד. בהתחלת השבוע הבא/סוף השבוע הזה, שאנחנו גם נעבוד על שינויים שהיו צריכים להיות.

מר ניר ים: טוב, אנחנו,

גב' דנה אדמון: מה קורה עם המזגנים? המזגנים לא עובדים?

מר ניר ים: זה לא עובד, גם זה לא עובד,

גב' דנה אדמון: לא, אפשר...?

מר ניר ים: תיכף נפעיל אותם.

מר גדי ירקוני: המזגנים?

גב' דנה אדמון: לא עובדים.

מר ניר ים: עידו, אתה איתנו?

מר גדי ירקוני: רגע, אז לפני שעידו נכנס לפרטים, אני רוצה להגיד כמה דברים מאוד

כלליים, התחלתי להגיד את זה כבר במידע.

התקציב השנה, עכשיו אני תמיד מפחד שאומרים, כי אומרים את זה כל שנה, אבל אני לא אומר את זה כל שנה. התקציב השנה, מאוד מאוד לחוץ. אני רוצה להזכיר לכם, שיש פה הרבה הוצאות שעלו בכלל בלי רצוננו. עידו אחרי זה יפרט אותם. והמקורות לא עלו, מצד אחד.

מצד שני, יצא לנו פער של קרוב ל-13 מיליון ₪, שהיינו צריכים לקצץ חלק מהתוכניות שלנו, וחלק עוד מזל שיש לנו יותר הכנסות בחלק מהדברים מיוחדים, ארנונה או דברים כאלה. אנחנו לוקחים בחשבון שיהיה... כלומר, לבנות את התקציב הזה, היה מאוד מאוד קשה. יש לנו עוד דברים שיכול להיות שהיו צריכים להיכנס, אני מבקש מכל אחד שרוצה להעיר, ואני מאוד שמח שיהיו פה הערות, לראות גם לא איך רק מוסיפים, אלא גם מורידים.

לא... לעשות לנו את העבודה, מפני שזה יהיה מעניין לשמוע ולראות גם עצות שלכם, איפה אפשר. אני אומר לכם, אני רוצה להגיד פה שתי מילים – תודה רבה למנהלי האגפים, שעשו באמת מאמץ, גם

בלוחות זמנים, גם בתקצוב, גם בלחץ על התקציבים שלהם, וגם שיתפו פעולה.

כמובן לעידו וליפה שניצחו על הדבר הזה, זה עוד לא על המוגמר, נשאר עוד שבוע לעבוד על זה, אבל בהחלט חייבים לראות את התקציב הזה. זה שהוא מאוזן בסוף, זה עוד לא אומר שיש לנו עוד הרבה מיליונים בצד, אלא הפוך. אנחנו לוקחים פה סיכונים מחושבים, אבל הערכות מאוד חשובות שלקחנו.

אני מזכיר לכם עוד פעם, לקחנו פה כאילו יש עוטף עזה. עוטף עזה, זה עדיין לא סגור, אבל זה משהו שאנחנו מאוד בטוחים שהוא יגיע. אז כל הדברים האלה צריך לקחת בחשבון, גם שאנחנו רוצים, שמנהלות תקציב כזה או אחר.

מר עידו ליבנה: אני...

גב' דנה אדמון: אם תוכל להתייחס לשינויים שאתה ערכת בתפיסה של איך שהתקציב מוגש.

מר עידו ליבנה: אז אני אעבור, כמה דברים. אז קודם כל, תודה על התודות, אני באמת חייב באמת, קודם כל למנהלי האגפים, אנחנו, גם התקופה הזאת היא מאתגרת, צריך להבין שאנחנו נמצאים בעולם סביבנו, נמצא בשתי מגמות משמעותיות, אחת פעם אחת התייקרויות של כל התשומות שלנו, כל מה שאנחנו צריכים להוציא לפועל, אם זה מדלק, חשמל, מים, כל מה שהמועצה צורכת כדי להפיק פעילות, ומתוך זה נגזר גם שכל נותני השירותים שלנו נמצאים במצב של ניסיון, או רצונות לעלות בעלויות. חלקם אנחנו דוחפים למטה, חלקם הם צורך אמיתי, ואנחנו צריכים לדעת לתמרון בין הצרכים השונים ליכולות שלנו.

פעם שנייה, כל הנושא של השכר במגזר הציבורי, אנחנו נמצאים רק השנה, לקראת סוף השנה, מי שמכיר את עולם החינוך, מספר עליות מאוד משמעותיות, גם בחינוך, גם ברווחה הסכמים חדשים, פסיכולוגיים. אנחנו מתכננים מעל 3.5% העלאה, בסך הכול עלויות השכר של המועצה לשנת 2023, כאשר הריאלי, אם אנחנו לא נשמור על ההוצאות או על ההיקפים, הריאלי הוא בין שבע לחמש. אם אנחנו לא נדע לשמור את מסגרות העבודה, מה שנקרא, בהתאם להכרחי בלבד.

גם למנהלי האגפים, בעיקר למנהלי האגפים זה מאתגר, זה מגביר עליהם את המשימה של, מה שנקרא, לבחון את עצמם כל הזמן איפה הם נמצאים.

אז התקציב הזה, גם כמו שהוא מוצג היום, הוא לוקח משהו, אנחנו חושבים שהוא חובה בתקציב, כדי קודם כל לשים תקציב ריאלי, שאפשר לעבוד איתו, בסדר? לא להוריד במקומות שאנחנו, בסופו של דבר, יודעים שיש שם הוצאה אמיתית, והוצאה כל שנה. זה מצד אחד.

מצד שני, גם לא הנפנו חרב על דברים שגם רצים לאורך שנים, ואנחנו רואים אותם כדברים הכרחיים. מצד שני, כן, תמיד יש בקשות של מנהלי האגפים, חלקם אנחנו מבינים שהן בקשות שאנחנו רוצים שהם יקרו במועצה, חלקם זה בקשות שגם מנהלי האגפים הודיעו לנו – שמעו, אנחנו יודעים להסתדר, יודעים לתת את אותה רמת שירות בלי שירות כזה או אחר, בין אם זה פנימי, ובין אם זה חיצוני, יודעים להחליף פה, עוד ממקורות חיצוניים לרוב, דרך קולות קוראים, החלטות ממשלה כאלה ואחרות, ואז, למעשה, לשמור על רמת השירותים.

אבל אנחנו אומרים את זה, מה שנקרא, בצורה מאוד ברורה – יהיה מאוד מאתגר השנה לשמור על רמת שירותים. יחד עם זה, אנחנו כן עומדים על זה שלפחות תושבי מועצה, אני לא מדבר פנימי אצלנו, אבל כן תושבי מועצה שרגילים לקבל שירות מסוים, רמת השירות הזאת תישמר ככל שניתן. אנחנו נכנסנו גם לתוכניות העבודה הפנימיות שלנו, לרבעון הראשון בעיקר, והשני, מספר מהלכים של בדיקה חוזרת, עצמית, שלנו של ההוצאות, ובעיקר לקראת הרבעון האחרון, החצי השני של 23, כדי לראות שאנחנו גם אם אנחנו לא מקצצים בעלות הכספית, אנחנו יודעים עדיין לשמור על רמת השירותים, או להרחיב שירותים באותה עלות.

זה אתגר, זה אתגר בשנה שרק החשמל עולה מעל שמונה אחוזים, המים כבר, כל מי שמחובר לנושא הזה, 3.5%, מה שנקרא, שני סעיפים קטנים שנמצאים, אבל במועצה שהיא מועצה אזורית, הם סעיפים מאוד משמעותיים.

בתחבורה, לבד רצה למעלה, ואנחנו באמת מסיעים פה, ועושים שירות אדיר לתושבים בלהוריד עלויות, אבל כל אוטובוס וכל הסעה, היא עולה, ולכן אנחנו, כדי לשמור אותם קיימים, עושים ומתפקדים, נדרשים, מה שנקרא, לסגור במקומות, או לצמצם במקומות אחרים. כללי אני רק אסביר...

גב' מזל ערוסי: יש לי רק שאלה אחת, לאור מה שאמרת,

מר עידו ליבנה: כן כן?

גב' מזל ערוסי: לגבי – אם תוכניות גפן,

מר עידו ליבנה: אני אסביר. אני אסביר את שני הדברים האלה, ואתחיל לעבור על התקציב.

גב' מזל ערוסי: האם זה לא חסך למועצה, מבחינת ההוצאות?

מר עידו ליבנה: לא, אז אני אסביר את הדברים. אני אסביר את זה במסגרת התקציב. אני אסביר בקצרה, ואני אסביר על תקציב. תראו, אנחנו מציגים היום את תקציב 23, הצעת תקציב 23, הוא משווה לכם לתקציב מילואים, כמו שגדי וניר אמרו, משווה לתקציב מילואים ב', שעדיין לא אושר, אנחנו יודעים, אבל אנחנו שמים אותו, כדי להבין איך אנחנו, גם לנו, בתוך הגזברות, איך אנחנו רואים את תקציב 22 נסגר, שנוכל לעשות הערכה ריאלית לאיך הוא נסגר, ולראות שאנחנו לא השארנו שום סעיף בחוץ.

לגבי הגפן, וזה השינויים שרואים גם בתקציב מילואים ב' המתוכנן, ובוודאי בתקציב 23, גפן, למעשה שינוי שיטת התקצוב של משרד החינוך, מול בתי הספר, גם מול הגנים שלנו, למעשה כמעט כל מערכת החינוך הממלכתית, מגיל 3 עד י"ב.

והשינוי הזה, שהוא בעצם מעביר תקציבים שפעם היו רשומים במועצה, ולכן זה נראה שיש כאילו ירידה בהיקף התקציבי של המועצה. הוא מעביר תקציבים שהיו מועברים פעם דרך המועצה, ישירות לבתי הספר, או נותן למנהלי בתי הספר לנהל את התקציב.

חייבים להגיד את זה בצורה מאוד ברורה, אנחנו נעשה על זה דיון, אני מקווה, בינואר – פברואר, אם קצת יתאפשר הזמן, להסביר מה המשמעויות בשטח למנהלים.

לנו, כמועצה אזורית אשכול, אני אגיד שני דברים – כל מי שמלווה אותנו אומר – חברה, אנחנו

משקיעים סכומים מאוד יפים במערכת החינוך, כדי לאפשר להם לתפקד בצורה טובה, באופן יחסי, ביחס לממוצע הארצי. השינוי לגפן לא חוסך לנו בעלויות, הוא מאפשר לנו לשמור את אותן עלויות יחסיות, פר תלמיד, שהן יחסית גבוהות, אבל הן לא חוסכות לנו בהוצאות המועצה. וגם איפה שהן חוסכות, אנחנו צריכים לשפות בדברים אחרים, כמו עלייה במחירים של תוכניות כאלה ואחרות, גם את זה לקחנו בחשבון. כלומר... העלויות עולות.

מר גדי ירקוני: אני רוצה רגע ברשותך, יש, אני שמעתי הרבה שמועות שהמועצה עובדת על דמי קפיטה לתלמיד. לא נגענו בו השנה. השנה לא הורדנו אותו, לא לאף אחד, ולא לאף מוסד. אולי יש פה איזה שינוי בגלל הגפן, אבל כסף לא ירד.

מר עידו ליבנה: בסדר?

מר דודי אלון: תסתכל על החינוך, תפרט על החינוך.

מר עידו ליבנה: בסדר גמור. בסדר, אני אתחיל מהסוף, ואז רק לשים את הסכומים רק, שכולם יהיו מחוברים לתקציב הכולל. אנחנו, הצעת התקציב, נתחיל מ-23, רואים שם את 22, אנחנו לא נעבור על 22, אנחנו נעשה את שניהם, כמובן, ששניהם יעלו להצעה, בסדר? 23, ההצעה היא על 230,790,000 ש"ח, בסדר? בגלל זה אמרתי, תסתכלו... שורה 209, זה הסך הכול. אני פשוט עולה, מדבר על הטוטאל, 230,790,000. תקציב 23, שורה?

גב' יפה בוקובזה: שורה 209.

מר עידו ליבנה: שורה 209, אוקיי? זה הסך הכול, ואנחנו עכשיו חוזרים להתחלה של התקציב, של אותו תקציב, ואנחנו נעבור לפי הפרקים הראשיים. כולם איתי? חזרו? שנוכל להתחיל לעבור?

רויטל דג'אווי בן יעקב: לחזור ל-27?

מר עידו ליבנה: ל-27, יפה נותנת הקראת סימון, מה שנקרא. אני פשוט עובד על דפים נפרדים.

ארנונה – זה השינוי המשמעותי, אתם רואים, 41 מיליון, זה גם התקציב שאתם מכירים ממילואים א'. אנחנו... ארנונה, העלאה של 55 מיליון, בתוך השינוי הזה יש גם עלייה של 1.37%, שזו העלאת החובה של משרד הפנים, שאישרנו אותה לפני מספר חודשים, פלוס העלאות שאנחנו רואים אותן מגיעות משני מקומות – אחד – סקר הנכסים הנרחב שנעשה השנה, 2 – התחייבות, היינו במשרד הביטחון לפני חודש, משרד הביטחון נתן את ההתחייבות שלו לסיים את המדידות, ולמעשה כבר נתן חלק ראשון, הוא כבר הבטיח לנו, את המקדמה הראשונה, אבל אנחנו לא הכנסנו אותה מתוך השמרנות שאנחנו לוקחים על עצמנו, אבל משרד הביטחון מתקדם, סדר המדידות בתוך המועצה, והוא צופה, לפני סוף 23, להשלים אותו. זה אומר שכבר במהלך 2023, מהרבעון הראשון, אנחנו נראה תוספות של משרד הביטחון, שזה גם לשוטף, וחלקם קצת רטרו, מה שהם חייבים לנו על שנים שהם לא דיווחו על מבנים שהיו קיימים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה בשורה 7, עידו?

מר עידו ליבנה: אני מסתכל בשורה 2, אצלי זה מופיע לכם באותו מספר, נכון?

רויטל דג'אווי בן יעקב: 2?

מר עידו ליבנה: 2.

רויטל דג'אווי בן יעקב: בארנונה.

מר עידו ליבנה: בסדר?

(מדברים ביחד)

מר עידו ליבנה: ארנונה שנים קודמות – אנחנו נמצאים במגמת עלייה של האכיפה שם, זו אכיפה מורכבת, זה אנשים שחלקם לא שילמו כמה שנים, חלק בהסדרים, חלק באכיפה לשינוי מינורי, אבל הוא גם יעד לנו, הוא מצפן לנו מבחינת הגבייה, מה אנחנו צריכים להגיע.

גב' דנה אדמון: מה אחוז הגבייה שלנו, עידו?

מר עידו ליבנה: מה זה?

מר גדי ירקוני: 96.

גב' דנה אדמון: אחוז הגבייה.

מר עידו ליבנה: 96.

מר גדי ירקוני: אחד הגבוהים, אנחנו מנסים לעלות ל-97, נראה אם נצליח...

מר עידו ליבנה: 96, זה...

מר גדי ירקוני: 96%, כל אחוז זה 2.5 מיליון ₪.

מר עידו ליבנה: שיפוי הנחות ארנונה של עוטף עזה – הוא ביחס לארנונה, הוא מה שנקרא, אחוז מתוך הגבייה שלנו.

מענק האיזון – לפי הוראות משרד הפנים, שורה 6. לפי הוראות משרד הפנים, אנחנו מחויבים להוריד 10% במענק האיזון, להציג את זה בתקציב הראשון, עד שיש אישור של השר, ואני מקווה שזה יהיה,

ברגע שיהיה כבר תקציב מדינה או לפני, אישור של השר שהוא משפה את הרשויות ב-100% מהתקציב שהוא נתן לפני שנה. בהתאם, אנחנו חייבים להוריד את ה-3.155 מיליון, מענקים ש...

רויטל דג'אווי בן יעקב: זו הורדה שתחזור, עם האישור של השר?

מר עידו ליבנה: ברגע שהשר, יש, מה שנקרא, תהליך בתוך משרד הפנים, בדרך כלל לקראת אמצע השנה, או תחילת הרבעון השלישי, שהם בעצם מודיעים אם התקבל המענק המלא. בשנים האחרונות, זה תמיד הגיע,

מר גדי ירקוני: זה רק השנה האחרונה, אם אתה רוצה...

מר עידו ליבנה: לא, ההעלאה הזאת, 10% תמיד מודיעים לך שאתה חייב להוריד, והם תמיד מחליפים את זה, בדרך כלל... איכשהו בין סוף רבעון שני לרבעון שלישי.

מר גדי ירקוני: אבל אנחנו לקחנו משהו שנתנו לנו השנה, שאמרו לנו גם בשנה הבאה, וזה שני באפרים. אנחנו לקחנו פה 90% מה-100%. בדרך כלל אנחנו לוקחים 90% מה-70,

מר עידו ליבנה: מה-22. מה-70%.

מר גדי ירקוני: מה-70%. השנה העלו לנו, וגם כנראה בשנה הבאה, מעלים, נותנים לחלק מהמועצות 100% ארנונה.

מר עידו ליבנה: בסדר, אנחנו...

מר גדי ירקוני: עכשיו, אם זה לא יהיה, אז לפחות לא יהיה לנו פער גדול, בגלל שיש לנו את החלק שיתנו לנו בכל מקרה, של ה-70%, שזה כמעט מספר יותר נמוך, אבל בשני מיליון ש, אז

גם המיליון הזה, בצד...

מר עידו ליבנה: אני רץ למטה. קרנות – השנה אנחנו לא מושכים מהקרנות, מקרנות העודפים, נמצאות במצב הנמוך שלהן. אנחנו נסגור מספר תב"רים, הם יחזרו, אבל כרגע הם מיועדים גם לפרויקטים עתידיים, חלקם דיברנו גם במליאה. קרן היטל הביוב – אנחנו משתמשים בדומה...

מר דני ברזילי: תמיד שורה, תמיד תמיד שורה.

מר עידו ליבנה: אין בעיה, שורה 11.

מר גדי ירקוני: תרוצו, הוא רץ שורה אחר שורה.

מר עידו ליבנה: שורה 11,

מר גדי ירקוני: צודק, צודק.

מר עידו ליבנה: בדומה להשנה. הנהלה – אין כמעט שינויים, אני יורד עד שורה, בסדר?

מר אריק דניאל: רגע, סליחה עידו, אתה עובר רק על הדברים העמודת...

מר גדי ירקוני: את הדברים העיקריים.

מר עידו ליבנה: אני עושה הדברים העיקריים. בהכנסות, הסברתי את ההכנסות, השינויים.

מר אריק דניאל: בסדר.

מר עידו ליבנה: בסדר? זה הדברים המשמעותיים. מעבר לזה, זה כבר תיקונים שלנו

בפנים, שאנחנו עוברים, תראו, ליד כל אחד מהם בעמודה השמאלית, יש את ההערות. הערות שמציינות את השינוי העיקרי, ממה הוא נובע, בסדר?

מר אריק דניאל: הבנתי. אז אנחנו נעבור על ההוצאות?

מר עידו ליבנה: אז עכשיו אנחנו בהוצאות, גמרנו את ההכנסות העיקריות, בסדר? יש

גם הכנסות בתוך הדפים, אבל הכנסות עיקריות,

מר דודי אלון: עידו, אין בחומר את ההערות, אז תקריא להם.

מר עידו ליבנה: אין בעיה.

מר דודי אלון: משום מה לא...

גב' נעמי סלע: עידו, שאלה קטנה?

מר עידו ליבנה: כן?

גב' נעמי סלע: בקשר להכנסות – בעבר היה דין ודברים עם בסיסי צה"ל, הם היו

אמורים להעביר כספים.

מר עידו ליבנה: דיברתי על זה בעדכון. עדכנו על זה.

גב' נעמי סלע: אז יש...?

מר עידו ליבנה: הזכרתי את זה בארנונה, מאיפה הצפי של הגידול בארנונה.

גב' נעמי סלע: אוקיי.

מר עידו ליבנה: בסדר? שורה 18 – מזכירות - אנחנו עושים גם שינוי, כבר השנה

הכנסנו מערכת, והיא תהיה כל שנה הבאה, והשנים הקרובות. אנחנו בודקים אותה במהלך 23, הנושא של עיבוד שכר והדיוק. אנחנו נעשה... נעשה מעשה בתוך חשבון השכר, ביחד עם משאבי אנוש, כדי להציג נתונים מדויקים יותר.

22 – זו ירידה, זה ביטול החזר של צוער, אני זוכר שמתן היה פה, היינו מקבלים אחרי כל החזר ממשד הפנים.

תברואה – אנחנו בגדול אין שינויים, יש שינויים לכאן ולכאן, בתוך הסעיפים שמנהלת האגף ביקשה כדי להתאים את ההוצאות לפעולות שלה. דקה, אנחנו נקרא סעיפים...

מר דודי אלון: יש צפי לעלייה...

מר עידו ליבנה: לא, יש צפי, אבל הצפי הוא נמוך, בהתאם לעלייה שצפויה. פינוי

האשפה, בדומה להרבה סעיפים אחרים, צפויות עליות. לקחנו הרבה עליות שאנחנו חושבים שהן ריאליות, ואנחנו יודעים להכיל אותן בתוך התקציב.

ביטחון, גם, רוב השינויים שלו הם שינויים, מה שנקרא, גם בעקבות עליות שכר, גם בעקבות עליות של פעולות ולמעשה, גם חברות אבטחה ושירותים שונים. העליות האלה מבוטאות בסך הכול של הביטחון, שורה 57. שירותים מקומיים,

גב' נעמי סלע: רגע רגע, אתה רץ.

מר עידו ליבנה: אין בעיה.

שירותים מקומיים – 58-77 – שירותים מקומיים – שני שינויים עיקריים שאנחנו מביאים בחשבון – אחד מהם, זה הנושא של...

גב' נעמי סלע: רגע, שאלונת. מה זה בשורה 51? בעמוד 28?

מר עידו ליבנה: מניעת פשיעה חקלאית. זה נושא שתוקצב בעבר בסכום של כמה עשרות בודדות. אגף הביטחון נותן לו מענה בסעיפים שהוא מצא לנכון, בין היתר, הוא מפעיל את הרבש"צים, מפעיל את הטרקטורונים שלו באופן מוגבר. סעיף שלא היה בו שימוש, וזה בין הסעיפים שאנחנו...

דובר: המתמיד נותן את המענה,

מר עידו ליבנה: מה שיש למתמיד, אנחנו נותנים. לא פוגעים. ומה שנתנו, זה סעיף שלאורך... לא היה בו שימוש, נתנו מענה לצרכים, כמו שאת אומרת – המתמיד, וגופים אחרים שעובדים פה, תחנת המשטרה וכו'.

כיוון שאנחנו רואים שאנחנו עדיין יכולים השנה, בסעיפים האלה, לתת להם את המענה, הסעיף הזה ספציפית ירד, בסדר? זה הנושא הזה.

שירותים מקומיים, עד שורה 77 – אנחנו, כמה דברים, יש פה הכנסה חד פעמית, זה סעיף 59, ביטול מס רכוש, זו הכנסה חד פעמית, אנחנו לא מתייחסים.

שני שינויים עיקריים שאנחנו נכנסים פה בתקציב של ההנדסה, בעיקר, וגם של הגינון, הנדסה 1 – כמות ההיתרים פה, בסדר? כולם מכירים, אישרנו במהלך השנה האחרונה, מספר לא מבוטל של שכונות, זה מעלה לנו גם את ההכנסה, דרך הוועדה המקומית, דרך שמעונים, לקחנו את זה בחשבון. זה כמובן, יוצר עוד עבודה בהנדסה, אבל זה גם מאפשר להם לקבל עוד הכנסות. חלק מההכנסות, כבר קיבלנו אותן השנה, עוד לא הכנסנו את כולם, אבל בשנה הבאה, אנחנו רואים את העלייה

הגדולה. יש פה כמה הרחבות של מעל 50 יחידות, או נחלות, וזה משמעותי. מנגד, אתם תראו, יש ירידה בהשתתפות בחברה הכלכלית. החברה הכלכלית, בהיוועצות פנימית של הדירקטוריון, יחד עם היו"ר והמנכ"ל, החברה הכלכלית נכנסת למספר פרויקטים גדולים, אני לא ארחיב רגע, אבל אחד מהם, גם שמעתם, מה שנקרא, בתחילת הישיבה, ויש מספר פרויקטים שנכנסים לעבודה. החברה הכלכלית יודעת לייצר לעצמה עוד הכנסות, ובהתאם, באופן טבעי, ככל שהחברה נעשית יותר חזקה, המועצה צריכה לתמוך בה פחות.

מר דני ברזילי: מה עם 61? שמעונוי?

מר דודי אלון: זה עדיין נגב מערבי, זה לא...

מר דני ברזילי: כן, אני יודע, אבל מה...

מר דודי אלון: היטלי השבחה שאנחנו מקבלים על זה.

גב' דנה אדמון: אתה יכול לסיים קודם את מה שאמרת?

מר עידו ליבנה: יש היתרים, מה זה?

גב' דנה אדמון: אתה יכול לסיים את ה...?

מר עידו ליבנה: לא, אז אני הסברתי על החברה הכלכלית, שאמרתי שהחברה הכלכלית...
 הכלכלית...

גב' דנה אדמון: ... שהיא מתחזקת?

- מר עידו ליבנה:** היא נכנסת לפרויקטים שמייצרים לה הכנסה עצמית,
- גב' דנה אדמון:** אז ה-800 האלה, הם?
- מר עידו ליבנה:** לא, זה לא 800, זה 400 מזה, שאנחנו מצמצמים את התמיכה ישירה של המועצה בחברה הכלכלית, נותנים לה להשתמש במקורות העצמיים שלה, כדי להתגלגל במהלך השנה.
- גב' דנה אדמון:** אני לא יודעת לקרוא את זה.
- מר גדי ירקוני:** אנחנו, אני אגיד לך, תנו לי,
- גב' דנה אדמון:** ... החברה הכלכלית, יש 120 בתקבולים, 800 בפעולות,
- מר גדי ירקוני:** דנה, דנה,
- גב' דנה אדמון:** כן?
- מר גדי ירקוני:** עד השנה, מימנו את כל האחזקה של החברה הכלכלית. לא היו לה מקורות עצמיים בכלל, אלא רק המועצה. אנחנו מעריכים שבשנה הבאה, לא מעריכים, יודעים שכבר יהיו לה הכנסות של 400 אלף ש"ח, מפרויקטים שונים שהיא מנהלת. בגלל זה הורדנו חצי מהתשלום של המועצה, שהיה אמור להיות, והשארנו רק את ה-400.
- גב' דנה אדמון:** נהדר, את זה הבנתי. עכשיו אני רוצה שהוא יסביר לי איך זה בדף. בדף אצלי רשום 800 השתתפות מועצה.

<u>מר דודי אלון:</u>	לא, כתוב לך מילואים ב'.
<u>מר עידו ליבנה:</u>	תסתכלי על הצעה 1. תסתכלי על השתתפות מועצה, הצעה 1 – תלכי לעמודה שזה...
<u>גב' דנה אדמון:</u>	אין לי הצעה 1.
<u>מר עידו ליבנה:</u>	יש מילואים ב', יש הצעה 1, ואז הגדלה/הקטנה.
<u>מר גדי ירקוני:</u>	תסתכלי על הלוח, אולי רואים על הלוח?
<u>מר עידו ליבנה:</u>	רואים על הלוח. אני לא יודע אצל מי העכבר, אבל העמודה, או על הלוח...
<u>מר דודי אלון:</u>	הכותרת הצעה 1 בתקציב 23, זו שורה אחת לפני הסוף.
<u>גב' דנה אדמון:</u>	שורה שבעים ו?
<u>מר עידו ליבנה:</u>	ארבע.
<u>מר דודי אלון:</u>	4, לכי לסוף שלה.
<u>גב' דנה אדמון:</u>	הלכתי לסוף.
<u>מר דודי אלון:</u>	את רואה מינוס 400, הגדלה/הקטנה?

גב' דנה אדמון: לא.

מר חנניה אווקרט: שורה 74.

מר דודי אלון: באיזו מועצה את?

גב' דנה אדמון: לא, יש פה דפים שונים.

מר דודי אלון: את בעמוד 29?

גב' דנה אדמון: שורה 74 יש גם בעמוד 22.

מר דודי אלון: לא, אנחנו בעמוד 29.

גב' דנה אדמון: אוקיי. תודה רבה.

מר עידו ליבנה: בסדר, אנחנו ממשיכים. בסדר?

אסטרטגיה – סך הכול השינויים הם קטנים, יש לנו שינויים בעקבות השנה שהיו שינויי כוח אדם, השינויים האלה, איפה שהיה צריך אכיפה, ירדו. אנחנו עשינו איזה תיקונים בתוך האגף הזה. אנחנו האגף הזה, את רוב השירותים שלו הוא נותן כרגיל, חלק גדול מזה קולות קוראים, ולכן הפעילות שלו לא משתנה. התאמת שכר היינו צריכים לעשות, והיא נעשתה.

חינוך לגיל הרך, שורה 86 – חינוך וגיל הרך, זה אגף, זו מחלקה בתוך החינוך, החינוך לכשעצמו הוא אגף מאוד גדול, רוב התקציב הרשותי. אנחנו לא נכנס לכל השינויים שנעשו, אבל מכיוון שזה אגף, והמחלקה הזאת ספציפית, הם יושבים על כמות כוח אדם מאוד גדולה, רוב העבודה, או 90% מהעבודה שלהם, זה למעשה באמצעות כוח אדם, בין אם הוא רשותי, בין אם מיקור חוץ. האגף הזה,

הוא מי שדורש את רוב העלויות, או רוב העלאות התקציב שאנחנו נדרשים להן השנה. אני אדבר באופן כללי, סך הכול, שינויים בשכר לטובת העובדים, שני גנים נסגרו בחינוך הממלכתי, נפתח גן אחד בחלוציות. מעבר לזה, גם הגנים עושים שינוי, שהם עוברים לתקצוב גפן. להרחיק עוד? אני רואה אותך באוזניה, אז אני זה... שני הגנים, גם עוברים לתקצוב גפן, זה יעבור שינויים. אני כבר אומר, לא יצאו הוראות רישום לגפן, ולכן יכול להיות שיהיו לנו שינויים סמנטיים גם בעתיד, בעתיד הקרוב אני קורא, ואנחנו מעונות היום, עוברים לפיקוח של משרד החינוך. למעשה, משרד החינוך, המדינה כבר קיבלה את ההחלטה, התחילו להעביר לנו החלטות של פעולות שאנחנו צריכים לעשות, זה מתחיל מבקרה, והדרכה לצוותים, גם אם הם לא עובדי מועצה, ובהתאם, נתנו להם את התקצוב, כדי לתת מענה ראשוני, עד שיתקבלו הוראות סופיות מהמדינה, אבל כדי שהם יוכלו להמשיך בפעילות הזאת, או לפחות להתחיל אותה בצורה טובה בתחילת השנה.

גב' מזל ערוסי: המדינה מתקצבת אותם?

מר עידו ליבנה: המדינה מתקצבת, לצער... מאוד מאוד חלקי. בסדר? נתנו מענה לגיל הרך, ל-0 עד 3, אמרו – הרשויות יטפלו, התקצוב כרגע הוא מאוד חלקי. אבל אנחנו כן רוצים, שלפחות ברמת ההדרכה והבקרה, תהיה לנו יכולת לתת מענים, מה שנקרא, אני לא אגיד הכי טובים שאפשר, אבל טובים מספיק, כדי לעבור את המהלך הזה בצורה חלקה, בסדר? חינוך לגיל הרך – סך הכול, אנחנו עושים הגדלה, סך הכול מתקציב מועצה 255 אלף...

גב' דנה אדמון: אפשר שאלה?

מר עידו ליבנה: כן.

גב' דנה אדמון: פר קפיטה, לקיבוצון, יש סיבה שלא מעבירים את הסכום הזה?

- מר עידו ליבנה:** יש סיבה שלא מעבירים מתי? ב-23 או ב-22?
- גב' דנה אדמון:** לא, אני מהתקציב הבנתי שאנחנו לא.
- מר גדי ירקוני:** אנחנו מממנים את כל הגדלים לפי דעתי, זה במקום כן?
- גב' דנה אדמון:** קיבוצון? לא.
- מר גדי ירקוני:** לא, לא, זה בטוח, תבדקו, אני... לא יכול להיות שיש שם... תבדקו.
- גב' דנה אדמון:** אני אשלח את השאלה המפורטת אליך.
- מר משה טל:** אולי אפשר לקבל...
- מר גדי ירקוני:** חבר'ה, שאלה, אנחנו מגמגמים, תהיה תשובה... אנחנו ניתן על זה תשובה מלאה.
- גב' יפה בוקובזה:** זה לא פר קפיטה.
- גב' דנה אדמון:** זה כתוב, אני שאלתי.
- מר גדי ירקוני:** חבר'ה, היא שאלה,
- מר עידו ליבנה:** היא שאלה פר קפיטה בקיבוצים, אני לא רוצה...
- מר גדי ירקוני:** בקיבוצון, לא בקיבוצים.

מר עידו ליבנה: בקיבוצון, או בקיבוצים?

מר גדי ירקוני: בקיבוצון.

מר עידו ליבנה: בקיבוצון אני אסביר, בסדר? אני אסביר בקיבוצון, חשבתי שלא שמעתי טוב, לכן אמרתי אין לי תשובה, אבל לגבי הקיבוצון – המועצה משתתפת בקיבוצון, עושה להם עדיין, השנה, השלמה ל-100%, לא ל-100, לפער, יש מה שנקרא פער בין, שבינו שווה להפעיל את הפעוטון, או לא שווה. מספר תלמידים.

גב' דנה אדמון: זה נכון למעון אחד.

מר עידו ליבנה: נכון. ובמעון הזה, המועצה משלימה לרשת את העלות היחסית. למעשה, אנחנו מממנים כבר את התוספות בתוך ה... לא נממן אותם, גם על השלמה, וגם בתוך הפר קפיטה, בהתאם לחוזה. זה החוזה שיש לנו איתם, וכרגע אנחנו משלמים את מה שאנחנו חייבים.

גב' סילביה גרין: מה זה מעגן?

מר דודי אלון: לגיל הרך.

גב' דנה אדמון: לדעתי עדיף שיקבלו הילדים, לפי ראש אותו הדבר.

מר עידו ליבנה: אבל זה החוזה. בסוף, תראי, כדי לעשות את זה אני צריך לשנות את החוזה.

מר גדי ירקוני: אתם צריכים להעביר גם וגם.

גב' דנה אדמון:

הוא מסיים חוזה השנה?

מר גדי ירקוני:

מסיים, אבל אנחנו לא בשלים לעבור עדיין, לצערי. אנחנו נגמור את

התוכנית, נראה מה עושים.

מר עידו ליבנה:

סך הכול, חבריה, אני ממשיך, אני רק, אני סוגר רק...

מר גדי ירקוני:

רגע, עידו. לגיל הרך, אני מזכיר לכם, שעד ספטמבר 24, אנחנו צריכים

לגמור, לעבור כבר בינואר 24, צריכים להגן על ההחלטה, מה אנחנו מחליטים לעשות בכל המבנה הארגוני של... הנושא החינוכי של אפס עד שש.

את כל זה, אנחנו עכשיו בתהליך, זהו, יגיע אני מקווה בינואר, הנה, לקבל את האישור שלכם, ואז לצערנו יישאר לנו רק שנה לעשות שם עבודה, על מנת שבספטמבר 24, נתחיל במעונות ובגנים, את התוכנית החדשה שעוד לא ייצרנו. בגלל זה, עד אז לא נעשה שם שום שינוי, אז נעשה את השינוי.

מר עידו ליבנה:

מוסדות, עוד פעם אני אומר, זאת הפרדה פה בתוך התקציב. אנחנו,

מבחינת הגזברות וההנהלה, רואים את זה כמערכת אחת, אבל גן אחד נפתח בגנים של החלוציות, אז יש פה את ההשלמה, את מה שאנחנו נותנים, את הסייעות ואת ההשלמות וכיוצא באלה, ואת הפר קפיטה למוסדות האחרים. זו שורה, מה שנקרא, עד 109, 99 עד 109.

בתי ספר יסודיים, שורה 110-119 – בעיקר שינויים של הגפן, שנובעים מתוך הרישום החשבונאי שלנו.

120 עד 124 – חטיבה עליונה,

גב' יפה בוקובזה:

123.

מר עידו ליבנה:

123, רגע אז שנייה, אני אגע באופן כללי. יש לנו, שוב יש לנו שינויים

גם בתוך הגפן. אני מפנה לשורה 123, 123 – זה התקצוב שהוחלט במליאה, לתקצוב כיתת ז' נוספת, והכיתות שממשיכות אחריה, אנחנו צריכים לשפות את חטיבת הביניים, תיכון, חטיבות ביניים,

מר גדי ירקוני: 94 אלף ש"ח בשנה.

מר עידו ליבנה: 540.

מר גדי ירקוני: 540.

מר עידו ליבנה: 540, והלאה, זה בתקציבנו. חטיבה עליונה, ביכורים...

מר גדי ירקוני: זה חוץ מהפר קפיטה שנותנים לשם.

גב' סילביה גרין: מה זה נופי הבשור – גפן?

מר עידו ליבנה: מה זה?

גב' סילביה גרין: נופי הבשור – גפן.

מר עידו ליבנה: נופי הבשור – גפן, זה השינוי שאנחנו עושים, בעקבות הגפן. חלק

מהתקציב עובר אליהם, התיכון קצת שונה מהיסודי בשיטת התקצוב של הגפן, מה שעובר דרך המועצה ומה שלא, אבל זה שינויי תקצוב, בסדר? ומעבר לזה, כמובן, יש גם את הפר קפיטה, שאנחנו משלימים ונותנים, ועוד תוכניות נוספות שהתיכון מקבל, מתקציב החינוך.

גב' מזל ערוסי: רק להגיד לך שמעגן, זה תוכנית...

- מר עידו ליבנה:** ביכורים, שינויים,
- מר אריק דניאל:** רגע, אבל מה זה ביכורים לא ירד לגמרי?
- מר עידו ליבנה:** מה זה?
- מר אריק דניאל:** ביכורים,
- מר דודי אלון:** לא מחקו את זה מהמערכת, זה הכול באפס.
- גב' יפה בוקובזה:** לא יש שם... נו, איך קוראים לו יגיד, ניר, יש שם מישהו של אחזקה.
- מר עידו ליבנה:** אחזקה של המבנה.
- מר גדי ירקוני:** אחזקה של המבנה, הלאה.
- מר עידו ליבנה:** ביכורים, סיימנו בסדר? זה אחזקה, אין שינוי. כן? הייתה שאלה?
- גב' דנה אדמון:** כן, שורה 107: פנימיית חקלאות חלוצי הדרום? מה זה?
- מר גדי ירקוני:** יש פנימייה חקלאית,
- גב' דנה אדמון:** ש?
- מר עידו ליבנה:** שהיא בית ספר...

מר גדי ירקוני: היא לא בית ספר.

מר עידו ליבנה: לא, היא עם סמל, היא מופיעה לנו בגפן, אנחנו מחויבים לשים אותה בתקציב, בסדר? שימו לב, בתוך החלוציות, אחד מהמוסדות שלהם,

מר גדי ירקוני: לא משלמים פר קפיטה לילדים לא שלנו.

מר עידו ליבנה: כן, אם יש שאלה על הנושא הזה, אז אנחנו מחדדים, במוסדות האלה אנחנו משלמים את הפר קפיטה רק על תלמידים שלנו.

גב' דנה אדמון: מה ההשתתפות? ההשתתפות הזאת, זה פר קפיטה לתלמידים שלנו?

מר עידו ליבנה: כן, בית הספר הוא הרבה יותר גדול, הוא גדול פי עשרים, בערך, בכמות התלמידים, רובם לא שלנו, אנחנו משפים אותם רק על התלמידים שלנו. חינוך כללי, בסדר? אני עובר, שורה 128 עד 157,

מר דודי אלון: עד 160, סך הכול חינוך.

מר עידו ליבנה: בסדר? חינוך כללי – מנהל חינוך – יש לנו ביטול הכנסה של משרד החינוך, משרד החינוך מוריד את ההשתתפות שלו בקידום נוער. אני מזכיר, יש לנו תוכנית משמעותית של קידום נוער, הוא מוריד את ההשתתפות.

גב' נעמי סלע: באיזו שורה אתה?

מר עידו ליבנה: 129. זה מופיע ב-129 אצלנו.

גב' דנה אדמון: למה מורידים?

גב' נעמי סלע: לא, זה כתוב לנו במינהל חינוך.

מר עידו ליבנה: זה רשום במינהל חינוך, החישוב עשינו בתוך מינהל חינוך עשינו את הנושא הזה. הם הורידו לכל הארץ, ואנחנו, בתוך סל הרשויות... כלל הרשויות.

גב' דנה אדמון: לא הבנתי,

מר עידו ליבנה: היה תכנון בשנה שעברה,

גב' דנה אדמון: יש ירידה בתקבולים, ומורידים בהשתתפות?

מר עידו ליבנה: לא. אנחנו שומרים להם, אנחנו משפים אותם, אנחנו לא פוגעים להם בתוכנית. אין שינוי כרגע בתוכנית, או בהיקף התוכנית.

מר דודי אלון: פחות סבסוד.

מר עידו ליבנה: פחות סבסוד, זה אומר שזה יותר על הסל הרשותי.

מר גדי ירקוני: יהיה צריך להיות שם סבסוד בהמשך.

מר עידו ליבנה: כן.

מר גדי ירקוני: תסתכלו כמה זה עולה, ולכמה ילדים.

גב' דנה אדמון: איזו שורה זאת? סליחה.

מר עידו ליבנה: 129. בסדר? מנגד, אתם רואים 135, העלאה בהשתתפות של המועצה

ביחידה, כדי לאפשר לה לשמור על אותו היקף עבודה.

גנים, אני מזכיר שנפתחו גנים של חינוך מיוחד, ונעשים עוד שינויים השנה, אז אנחנו מתקצבים את

זה בהתאם. זה בעיקר השינוי מתקציב שנה שעברה, כבר הכנו את התקציב ברבעון האחרון של

השנה, באופן יחסי, ואנחנו לשנה הבאה, זה המשמעויות של אגף חינוך מיוחד.

גב' סילביה גרין: עידו,

מר עידו ליבנה: כן?

גב' סילביה גרין: סליחה שיש לי הצתה מאוחרת.

מר עידו ליבנה: אין בעיה.

גב' סילביה גרין: אבל ב...

מר עידו ליבנה: אני לא שומע, חבר'ה, אתם חייבים להתחשב.

גב' סילביה גרין: למה מופיע הסעיף 127?

מר עידו ליבנה: למה מופיע... כי יש שם תחזוקה. במתחם הזה יש עדיין תחזוקה של

המבנים, וצרכים של פעולות כאלה ואחרות. אנחנו מחויבים לתחזק את זה, לשמור את זה, אנחנו

משלמים את זה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: יש לנו צפי של משהו?

מר עידו ליבנה: חבריה, תוכניות עתידיות של המתחם ופעולות, בסוף את המתחם צריך לשמור. אני מניח שבשנה הבאה הסעיף הזה כבר יבלע בתחזוקה כוללת, אבל כדי לשמור על הסעיף, זה עדיין מופיע.
גן חינוך מיוחד – שתי הסייעות של הגן החדש שנפתח. בסדר? אנחנו מדברים על הגן שנפתח כבר השנה, זו המשמעות השנתית שלו, בעיקר כדי לראות את השינויים.
אני עובר לשורה 148, שפ"ח - הפסיכולוגים גם, שוב, משרד החינוך, אני לא שם את זה בדיוק, אבל בערך 20% הורידו בהשתתפות של השפ"ח. נעשית פה עבודה, גם של גדי, גם של אבי, לנסות להביא את זה. אנחנו מקווים...

גב' נעמי סלע: זה חתך ארצי? או ש...

מר עידו ליבנה: זה חתך ארצי. זאת אומרת, זה חתך ארצי, כל הרשויות קיבלו, אנחנו רשות שיש בה, השירות הוא משמעותי ביחס לאוכלוסיה, באופן... אני לא אוהב להגיד את זה טבעי, כי הייתי שמח שזה לא היה טבעי, אבל זה צרכים אמיתיים. נעשית עבודה לנסות להביא לזה תקצוב מעוטף עזה, כי זה באמת אחד השירותים החשובים. יחד עם זה, ככל שלא, אנחנו צריכים לראות איך אנחנו שומרים את השירות הזה. עושים פה את ההתאמות, שהילדים יוכלו לקבל את אותו שירות, אבל בעלויות מותאמות, ככל שנגיע לשם.
הסעות, 151, עלייה בהוצאות, או צפי שלנו לעלייה בהוצאות. אנחנו, בערך, כמיליון. זה המון, וגם זה, אני אומר ככה, אנחנו פעם אחת, מה שנקרא, נעשו פה התאמות, בסוף יש פה עוד תלמידים, אנחנו עושים פה גם התאמות כל הזמן, כדי לתת את השירות בצורה הכי יעילה שאפשר.

גב' דנה אדמון: העלייה נובעת מעליה בכמות התלמידים?

מר עידו ליבנה: תראי, מה שעשינו... עלו השנה, אבל בשנה הבאה זה בכסף, הביטוי

הכספי של מה שעשינו השנה, לאורך שנה, זו המשמעות. פעם שנייה, כל הרשויות שיצאו למכרזים על קווי הסעה בשנה וחצי האחרונות, חברות ההסעה העלו את העלויות. אז אנחנו עוד מצליחים למתן את זה, עם האיזון עם האוטובוסים הצהובים. העלויות הן אמיתיות, יש דרישה במשק להעלות. עשינו פה תמחור, שהוא מה שנקרא, הוא שמרני, אבל הוא מאפשר לנו, אם תהיה עלייה גם להכיל אותה פעם אחת, ופעם שנייה יש לנו מה להאבק עם חברות ההסעה, שהעלייה לא תהיה יותר גדולה.

מר חנניה אווקרט: אפשר?

מר דודי אלון: כן, חנניה.

מר חנניה אווקרט: האם נלקחו בחשבון בהסעות תלמידים, החלטת המועצה מלפני שנה להפסיק את ההסעות של התלמידים הדתיים?

מר גדי ירקוני: בסוף שנה.

מר דודי אלון: סוף 23. בשנה הבאה.

מר חנניה אווקרט: בשנה הבאה, אבל זה תקציב לשנה הבאה.

מר עידו ליבנה: נכון, אבל זה רק לשלושה חודשים,

מר דודי אלון: האחרונים.

מר עידו ליבנה: רק מספטמבר זה יכנס, כן. זה מה שמאפשר לנו למתן. אני אומר, השינויים שאנחנו אומרים שאפשר למתן, זה אלה. מצד שני, העלייה במחירי חברות ההסעה, היא משמעותית. כל מי שמזמין לעובדים שלו, לעסקים הפרטיים, כבר רואה את זה.

היה לנו צפי של הכנסה לפני שנה, מלווים בהסעות תלמידים, השתתפות של הבטי"פ. ההשתתפות הזאת לא ניתנה, הם נותנים את הכסף לדברים אחרים, על פי החלטה שלהם. כרגע, עד שלא יהיה שינוי, אנחנו מורידים את זה מהתקציב, אין לנו יכולת להסתמך על זה, בסדר? והסעות של חינוך מיוחד, כל הסעה כזאת מלווה בסייעת, יש לזה עלויות, אנחנו מביאים את זה לידי ביטוי, מה שנקרא, מקווים שלא יהיו עוד ילדים, אבל מי שצריך, יוכל לקבל את השירות הטוב.

מר תמיר בוקובזה: מה ההבדל בין 156 ל-154?

מר עידו ליבנה: מאה חמישים ו?

מר תמיר בוקובזה: שלוש וארבע, חינוך מיוחד על פי חוק, והסעות חינוך...

גב' יפה בוקובזה: זה הסעות. פה זה השמות, ופה זה הסעות.

מר דודי אלון: מלוות והסעות.

מר עידו ליבנה: אנחנו יודעים שסך הכול החינוך, בהעלאה שלו, ההצמדה שלו, זה כמעט ארבעה מיליון ₪ מסל מועצה, אני יורד לסך הכול חינוך משלים, 166. יש לנו כמה שינויים, לצורך העניין, חלק מהדברים אנחנו כן לוקחים דרך התוכניות הממשלתיות, כמו הגפן, ואז הוא ידווח דרך הגפן, אז הוא יורד מהדיווח של המתנ"ס. יש עלייה של השתתפות,

רויטל דג'אווי בן יעקב: מרכז קהילתי, עידו.

מר עידו ליבנה: סליחה, אני מתנצל, בסדר? המרכז הקהילתי. פעם אחת, אז הוא מקבל את זה דרך בתי הספר, דרך מערכת הגפן במרכז הקהילתי, יש עבודה עם היישובים, להעלות את ההשתתפות בעובדים, איך לקרוא להם? מדריכי נוער, לא עובדים עם הנוער, מדריכי נוער, בסדר?

מר גדי ירקוני: אנחנו קיבלנו החלטה פה, שתוך חמש שנים, אנחנו תומכים בחינוך הבלתי פורמאלי, וכל שנה יורדת בעשרה אחוז התמיכה שלנו, שאנחנו מצפים שהישובים ייקחו את התמיכה הזו ויכסו אותה, החלטה שפה קיבלנו לפני שנה, והשנה אנחנו מיישמים אותה.

מר עידו ליבנה: בסדר? סך הכול, השנה אנחנו, סך הכול ההיקף תמיכה במרכז הקהילתי, בניכוי של השירותים האלה, הוא ללא שינוי. כן, מה שנתנו, מיליון שנתנו לפני שנה, אנחנו לא נותנים אותו פעמיים, לא גם השנה. מה שהתקבל במליאה לפני חודש. תיאטרון הנגב – בסדר? זה שינויים קטנים, אני לא נכנס, זה שינויים בהשתתפות.

178 – רווחה כללי – בואו נתחיל, 177 ו-178, עד למטה. סך הכול, תקציב רווחה באופן כללי, אנחנו נדרשים, גם מהשינויים אצל העובדים שלהם, וגם היקף השירותים הניתנים באופן טבעי, גם האוכלוסייה פה גדלה, הצרכים עולים, גם של האוכלוסייה הכללית, גם של הגיל השלישי. אנחנו מתקצבים אותם בהתאם, שתהיה להם יכולת לתת שירותים לפי הצפי שאנחנו רואים את הגידול. יש תוכניות שמנהלת הרווחה עשתה בהן התאמות, שהיא רואה שהן יותר אפקטיביות, וביקשה להגדיל בהן, יש תוכניות שמנהלת הרווחה, היא רואה שהאפקטיביות יותר נמוכה, אז היא צמצמה, אבל הצורך כרגע, ההגדלה הזאת היא הגדלה משמעותית, אבל היא נדרשת לאגף הרווחה, ואנחנו ממשיכים את הבדיקה הפנימית של האגף.

מר אדוארד קוברסקי: עידו, סליחה,

מר עידו ליבנה: כן?

מר אדוארד קוברסקי: איפה הברכה בצוחר, ואבשלום?

מר גדי ירקוני: אין, יש רק את צוחר. צוחר אתה רואה.

מר אדוארד קוברסקי: איפה יש?

מר גדי ירקוני: צוחר יש רק באחזקה השוטפת, מפני שלא החלטנו עדיין מה עושים שם.

גב' נעמי סלע: איפה יש? באיזה שורה זה?

מר גדי ירקוני: איפה? הוא יגיע לזה. איפה זה הבריקה, אני לא זוכר.

מר עידו ליבנה: עברנו את זה.

מר גדי ירקוני: עברנו?

מר עידו ליבנה: כן. כן.

מר דודי אלון: הרי לא עשינו דיון, בסופו של דבר, על זה. כשנעשה דיון, נראה מה עושים הלאה. אין לנו בינתיים החלטה שמה.

מר עידו ליבנה: הוצאות,

מר גדי ירקוני: אין לנו היום אבל כסף לשים סתם.

מר דודי אלון: כשתהיה החלטה, נשים.

מר גדי ירקוני: כן. תחליטו שצריכים לשים לבריקה בצוחר כסף, נשים.

מר עידו ליבנה: הוצאות ביוב – עוד פעם, זה מסעיפי ההוצאה שתמיד דורשות הוצאה

מבחינתנו, אבל הכנסות ביוב, גידול באוכלוסייה, גידול בגבייה,

מר אריק דניאל: שורה?

מר עידו ליבנה: 202 – זו הכנסה שגם מבטאת גידול בהכנסה, יש גם גידול בהוצאה

מסוים, אבל הוא גם מאפשר לנו, לצורך העניין, מופיע בתוך התקציב, תקציב משמעותי.

סך הכול, אנחנו נכנסים לסעיף מה שנקרא, 206/207 – בסדר? הנחות ארנונה – לא רואים איזה גידול

משמעותי, אבל ההנחות שקיימות, אנשים לא יודעים לדרוש אותן, והן עומדות, והן נדרשות, חלקן

על פי חוק, חלקן במקרים שאנחנו נותנים, ספציפיים בוועדת ההנחות. שיפוי הנחות עוטף עזה -

גב' דנה אדמון: לא הבנתי מה אמרת, סליחה.

מר עידו ליבנה: ועדת הנחות בארנונה,

גב' דנה אדמון: כן?

מר עידו ליבנה: בסדר? הנחות ארנונה, יש לתושבים שלנו, שהם זכאים להנחות על פי

חוק, אנחנו חייבים להכניס אותם לפה, נכים, נכי צה"ל,

גב' דנה אדמון: הם לא דורשים אותן?

מר עידו ליבנה: הם דורשים, אמרתי, הם דורשים, ההנחות עומדות, אין גידול שאנחנו

רואים גידול משמעותי, אבל אנשים דורשים את מה שמגיע להם, וזה בסדר גמור. אנחנו מביאים את

זה לביטוי בתקציב, בסדר?

גב' דנה אדמון: למה זה לא מופיע באתר?

מר עידו ליבנה: ככל שאני מכיר, זה מופיע.

גב' יפה בוקובזה: בטח שמופיע.

גב' דנה אדמון: למה זה אפס?

מר דודי אלון: השינוי הוא אפס.

מר עידו ליבנה: השינוי הוא אפס, אנחנו שומרים על היקף תקציבי פשוט, בסדר?

ושיפוי הנחות עוטף עזה, אנחנו צריכים לעשות את החישוב, כרגע אין שם שינוי משמעותי, אבל אנחנו נעשה לו חישוב מדויק ככל שנצטרך, ונעדכן. סך הכול, כמו שאמרתי, 230 מיליון ש"ח, זה 790 אלף, זה היקף התקציב, בסדר? שאנחנו מתכננים לשנת 2023.

אנחנו נגיד את זה, כמו שעשינו עדכון לתקציב, צריך... אני מבקש באמת, גם אני, אני אמנם במילואים, אבל יפה נמצאת, ואם נדרש אני אעלה או בזום, או שאני אגיע במהלך סוף השבוע, לקראת סוף השבוע, לדיונים, לשאלות.

ככל שיש לחברי המליאה שאלות, בקשות, הבהרות, בקשה לראות דו"ח מפורט כזה או אחר, תפנו אלינו, בסדר? אפשר דרך ורד, היא תדע לתאם את זה. יפה נמצאת השבוע, אנחנו כן רוצים להקדיש לזה את הזמן, גם אם צריך לעלות, להגיע לפגישה בשעה יותר מאוחרת, או בזום, כדי שכל חבר מועצה ידע את התשובות, ידע על מה הוא מופיע, שיהיה בפניו את המידע.

עשינו את זה בעדכון תקציב א', ואני חושב שזה עבד טוב ונכון, מבחינת הידע של חברי המועצה, אז אני אשמח. אנחנו זמינים. כן? שאלות?

מר אריק דניאל: חשוב לי לשאול שאלה,

מר ניר ים: דקה, עידו, רגע דקה. מה שעשינו עכשיו, שמענו... אני אתן לך אריק, וכל מי שרוצה. מה שעשינו עכשיו, למעשה אנחנו סוקרים סקירה ראשונית, כמו שאמרנו, בהחלט ראשונית, את הצעת התקציב. היא עוד תשתנה. אבל, אין לה הרבה זמן להשתנות. זאת אומרת, בשבוע הבא, באותו מקום ובאותה שעה, אנחנו אמורים להיפגש, וכבר לאשר את התקציב, ככה שיש לנו מספר ימים יחסית מצומצם, לבוא ולעשות שינויים.

אז כמו שאמר עידו, כל מי שרוצה להציע משהו, להוריד, להוסיף, לחסר, לשנות, מוזמן. מוזמן לבוא ולכתוב ישירות ליפה, וליתר ביטחון, לכתב גם אותי, כדי שדברים חס וחלילה, לא יפלו פה בין הכיסאות, ואז אם אנחנו נעשה את הדברים האלה ביומיים – שלושה הקרובים, אנחנו נוכל כבר לכלול את השינויים, ואת הבקשות לתקציב בשבוע הבא.

מר דודי אלון: אריק.

מר אריק דניאל: עידו, הייתי רוצה לדעת אם באיזה שהם סעיפי תקבולים, יש נגיד, נקרא לזה ככה, רמת ודאות לא מלאה?

מר גדי ירקוני: אמרתי,

מר אריק דניאל: גדי דיבר על שינוי של כמה? 13 מיליון בתקציב? והתקציב כרגע, הוא יפה, הוא מתאפס, אבל ברור לכולנו שאם יש בעיה בתקבולים, מיד זה מקרין על התקציב כולו. השאלה הובנה?

מר עידו ליבנה: השאלה מאוד מובנת.

מר גדי ירקוני: השאלה היא אם התשובה ברורה.

מר עידו ליבנה: נשמע,

גב' דנה אדמון: פחות.

מר עידו ליבנה: יכול להיות שהיא לא מוסכמת, אבל ברורה. רוב הסעיפים, עוד פעם,

אני אגע מהסעיפים הקטנים לגדולים. רוב הסעיפים הקטנים, אנחנו ברמת ודאות גדולה, ככל שאנחנו יודעים אותה כרגע. זאת אומרת, גם ראית כמו שלקחנו גם את הסעיפים שאנחנו גם עושים בהם שינויים, וגם כבר דיברו איתנו שהולכים להיות בהם שינויים.

זה יכול להיות קיצוצים בתוך סעיפים כאלה ואחרים ברווחה, או בחינוך, לפעמים זה כמה אלפי שקלים, כמה עשרות אלפי שקלים, הגדולים שמנו אותם על השולחן, הקטנים אנחנו לקחנו אותם בתוך התקציב הכולל.

התקציב המשמעותי ביותר, מה שנקרא, שהוא נתון, יכול להיות מושפע בצורה משמעותית, דרך אגב, גם למעלה וגם למטה, זה הסעיפים לדוגמא, כמו ארנונה. ארנונה, עשינו שני דברים כדי לזה, אחד, כמו שאמרתי, מתוך ההעלאה, יש לנו אחוז ומשהו מתוך התקציב הרגיל, שגם ככה עולה עם הקידום האוטומאטי, שהוא נמצא בתוך מה שחישבנו.

ו-2- אנחנו לוקחים בחשבון, אמנם משרד הביטחון הוא משרד מאוד אמין, ובדרך כלל הוא עומד במה שהוא אומר, אבל אנחנו לוקחים בחשבון שאם משהו, אם כן יקרה, והחישוב שלנו לא יעלה, לדוגמא, לא בנינו פה תקציב על הנושא של עשרה אחוזים, גיבינו את עצמנו עם עשרה אחוז, שהם מענק האיזון.

אחד, אני לא יכול לרשום אותו, אבל שתיים, אמרנו שאנחנו יודעים שזה מענק האיזון, בדרך כלל מגיע כל שנה. לא לקחנו אותו, לא כמותנה, לא כאופציה ב'. אנחנו אמרנו, זה או הארנונה, חייב להגיע. אז איפה שיש רמת אי ודאות יותר גדולה, זה בארנונה. מצד שני, הוודאות הגדולה, שאנחנו נקבל את העשרה אחוזים חזרה. זה אמור לכסות את זה.

שאר הסעיפים, לדוגמא, כמו היטלי בניה, אם יהיה משבר, ואנשים לא יקנו פה דיור, מה שכרגע לא נראה, אבל אם כרגע יהיה, אגף ההנדסה יודע לעשות את ההתאמות שלו בתוכו. לגבי הביוב, גם, עוד פעם, ככל שיהיה פחות הוצאה, או פחות גבייה בעקבות ביוב, אז אם תהיה לנו בעיה בגבייה, זה מצב אחד, אנחנו כרגע במצב טוב בגבייה. אבל אם תהיה פה פחות הוצאה, או פחות שימוש בביוב, אז זה

גם מוריד לנו את ההכנסות. יש פה תמיד אי ודאות מסוימת, אנחנו לוקחים את הריאלי, כפי שאנחנו רואים אותו, מהגידול בשני הרבעונים האחרונים.

מר תמיר בוקובה: שאלה, עידו?

מר עידו ליבנה: כן.

מר תמיר בוקובה: אני לא רואה פה תקצוב של הפרויקטים הגדולים של דיה, של הסולארי, של המנחת... עכשיו,

מר עידו ליבנה: אני אענה,

מר תמיר בוקובה: במהלך השנה האחרונה, כל פעם באנו עם הגדלות ועם תב"רים נפרדים, ובהתחשב במצב הקרנות, אם זה לא נכנס לבסיס התקציב, מאיפה זה יבוא בדיוק, הקידום של הפרויקטים האלה?

מר עידו ליבנה: אז פעם אחת – יש פרויקטים שכבר תקצבנו אותם. סתם לדוגמא, המנחת מתקצב ברובו, החלק הארי שלו.

דיה נחתם, ופה דיברנו על הצורך שלנו, אמרנו שיש לנו בקרנות, או תב"רים שאנחנו צריכים להשיב ולהחזיר לקרנות, כשאישרנו את דיה, אמרנו שתהיה לנו כאן תוספת קטנה, למרות שכרגע יש לנו מרווח בתוך התב"ר, לפחות מעל חצי שנה, אבל אנחנו נרצה לתקצב את הריאלי עד סוף השנה, באיזשהו שלב, וצריך להוסיף כמה מאות אלפי שקלים.

חלק מהפרויקטים הם בתוך החברה הכלכלית, והם לא רואים אותם פה. וכן, באחד הפרויקטים, כמו שאנחנו מכירים, חברי המליאה אישרו לפני, לדעתי פחות מ... לא, לא פחות, זה היה כבר חודש, מתן הלוואה, כדי לגשר בתוך הפרויקט השבה. זה היה משם.

מר גדי ירקוני: בסדר, פרויקטים...

מר דודי אלון: הלאה,

מר עידו ליבנה: רגע שנייה, גדי רוצה להשיב, כי זה גם החברה הכלכלית.

מר גדי ירקוני: צריך לזכור, הפרויקטים הגדולים לא מופיעים בתקציב השוטף. כמה שנהיה צריכים להשקיע בהם מעבר לתב"רים, נהיה צריכים באמת להביא את זה כתקציב מיוחד של תב"רים, אם וכאשר נרצה, וגם לתכנונים שאנחנו רצינו, רצינו מאוד לשים בבסיס התקציב, בינתיים לא עומד בפנינו הסיפור הזה. לפחות לשים מיליון – שניים, לתכנונים עתידיים. לצערי הרב, בשנה כזאת לא הצלחנו, ונהיה צריכים לראות איך במהלך השנה אנחנו מגרדים את זה ממשד הפנים, או מקורות אחרים, שיש לנו שם אפשרות לפעמים לקבל כסף מיוחד לדברים האלה. אני מזכיר עוד פעם, מאוד חשוב שנרוץ בדברים האלה קדימה, ונראה קודם תכנונים, תכנונים, תכנונים. תכנונים אחרי זה, מביאים כסף, לא עושים תכנונים? אי אפשר לקפוץ על העגלה. ואנחנו רואים את זה גם עכשיו בתרומות, וגם בהרבה מקומות אחרים. אנחנו חייבים לעשות תכנונים, זה הרבה כסף, אבל חייבים לקדם את זה.

מר דודי אלון: במאצינג.

מר גדי ירקוני: נכון, את זה אנחנו עושים במאצינג.

גב' דנה אדמון: עידו?

מר עידו ליבנה: אני שומע.

גב' דנה אדמון: מה שביקשתי בתחילת הדברים שלך, זה אם אתה יכול להתייחס

ברמה הכללית. אתה, זו שנה ראשונה שאתה מציג לנו את התקציב, מבחינת התפיסה שלך, אם יש משהו שונה, משהו שונה בניהול התקציב, אני אשמח לשמוע.

מר עידו ליבנה: אני אגיד שני דברים, אני התייחסתי אליהם ככה בריצה מהירה.

אנחנו עשינו השנה, באמת, תקציב באופן יחסי, מאוד שמרני. זאת אומרת, נדבקנו למה שאנחנו חייבים, תוך בדיקה בלוחות הזמנים, ככל שניתן, האם ניתן לעשות תיקונים כאלה ואחרים. בגלל זה אני אומר, רוב העבודה נעשתה על ידי מנהלי האגפים, כל אחד, הגדולים, ישבו איתנו לפעמים גם יום שלם, הקטנים מספר שעות, כולל עם הנהלת הרשות, ונעשו שינויים.

שני דברים שאנחנו כן קבענו, זה קבוע בתוכנית העבודה של האגף, עוד קדימה. השנה, בגלל השמרנות, אין לנו מרווח. כמו שגדי אמר, גם דברים שהנהלה אמרה שצריך, כרגע אנחנו אמרנו, אנחנו לא שמים אותם, לא מותנה ולא באולי, אנחנו שמים אותם בחוץ, מתוך ידיעה שזה הדבר הראשון שאנחנו מכניסים, ברגע שיהיה לנו תקציב. אבל מבחינת שיטת העבודה, השנה אנחנו די עקבנו אחרי שיטות העבודה, בשינויים שלי, אבל בשש השנים הקודמות, כרגע מתוך זה, יכול להיות שהיכולת לעשות שינויים במה שנקרא, בחודש האחרון, היא מוגבלת.

לגבי השנה הבאה, אנחנו קבענו בתוכנית העבודה, יש כאן שני אגפים שנכנסים לתוכנית העבודה של תקציב אפס, זה גם הנהלה, גם גדי, גם דודי, ביקשו שזה יעשה. זה אומר, לפתוח את התקציב עד סעיפיו הקטנים ביותר, לראות מה ניתן לשנות, לתאם, לדייק, גם מבחינת יכולת מעקב, גם מבחינת יכולת התכנון, ואז האגפים האלה, למעשה, יבואו ל-2024, בצורה הרבה יותר, מה שנקרא, אחרי שאנחנו פירקנו והרכבנו אותם מחדש.

לפעמים יהיו שינויים משמעותיים, לפעמים לא, תלוי באגף, אבל זה הכיוון. מה שנקרא, לא לסמוך על שנים קודמות, אלא לבדוק את עצמנו כל פעם מחדש.

גב' דנה אדמון: בדיוק השאלה. בדיוק השאלה שלי, כי זה סעיפים שמלווים אותנו

כבר שנים אחורה.

מר עידו ליבנה: נכון. בסדר, אני מסכים איתך, אנחנו עובדים ככה גם כדי ליצור על

איזשהו רצף, אבל כפי שאמרת, אנחנו נעשה את זה. אנחנו מכניסים את זה לתוכנית העבודה. דבר שני, שמנהלי האגפים גם קיבלו הוראה, והם נרתמים לזה באופן מלא, זה הנושא של הבקרה העצמית שלהם, והבקרה של אגף הכספים. הבקרה על ההוצאות, היקף ההוצאות, אופן ביצוע ההוצאות. אנחנו ראינו את זה, לפחות ברבעון האחרון בצורה משמעותית. אנחנו מטייבים את זה, מדייקים את זה, אבל הנושא הזה של להגיע לבקרה תקציבית נכונה, הוא מה שנקרא, הוא משתפר. יש לנו על מה לעבוד, הוא משתפר, וגם השינויים האלה, אני מקווה, יורגשו כבר ב-2023 בצורה יותר משמעותית, מבחינת השינויים.

מר חנניה אוקרט: אפשר?

מר עידו ליבנה: כן.

מר חנניה אוקרט: האם אתה יכול להתייחס, בקצרה, לתקציב שהסתיים עכשיו? בדצמבר? באיזו מידה הייתה התאמה בין הפעילות לבין הביצוע.

מר עידו ליבנה: אז אני אבקש להציג אותו ולדבר עליו שאנחנו נגמור את העיבודים שלו.

מר גדי ירקוני: הוא לא גמור.

מר עידו ליבנה: היו בו שינויים, כמו שאתם מכירים, שמנו אותם, גם שמנו אותם פה, כדי שהדברים יהיו מול העיניים. בסדר? אבל עוד לא עשינו עליו את העיבודים המלאים. אני לא רוצה להתייחס בצורה מפורטת.

מר גדי ירקוני: גם לא בטוח שהוא יהיה מוכן בשבוע הבא.

מר עידו ליבנה: אני לא אומר, אני אומר שכרגע אין לנו את כל המידע עליו, לא סיימנו...

מר גדי ירקוני: חבר'ה, צריך לזכור, רגע, שמועד המילואים ב', או מילואים ג', איך שקוראים לזה, אנחנו לא נהיה הפעם ב-ג', בגלל ש-ב' הוא מאוחר, הוא בדרך כלל כמעט סיכום שנה. אנחנו עדיין, על אף שנגמרת השנה, בגלל שאין משרדי ממשלה, ובגלל שיש תקציבים, המון, שעוד לא הגיעו, יש פיגור אדיר מצד משרדי הממשלה, אני לא בטוח שנוכל להביא בוודאות גבוהה, את התקציב של מילואים ב', ואם לא נוכל להביא אותו, אז נדחה את זה, מפני שאני לא רוצה להביא סתם תקציב לאישור, בלי שיש לנו באמת נתונים אמיתיים. יכול להיות שזה צריך לחכות עוד חודש.

מר עידו ליבנה: נושא הבא.

מר גדי ירקוני: ניר?

מר ניר ים: מה?

מר עידו ליבנה: תציג את הנושא הבא.

מר גדי ירקוני: תודה, אתה יכול ללכת למילואים.

מר עידו ליבנה: לא, יש לי עוד שני נושאים שאני צריך.

מר דודי אלון: אז בואו נעשה אותם עכשיו.

מר עידו ליבנה: רוצה שאני אעבור עליהם? אתה רוצה שנייה רק על ה...?

מר דודי אלון: מה יש לך, תב"רים? אני רוצה שתגמור, תעשה תב"רים.

מר ניר ים: בוא, עם התב"רים...

מר דודי אלון: 12.

מר גדי ירקוני: עמוד 12.

מר עידו ליבנה: יש את התב"רים, ויש את ה...

מר דודי אלון: מסגרות אשראי.

מר עידו ליבנה: מסגרות אשראי,

מר דודי אלון: מסגרות ותב"רים.

מר עידו ליבנה: כן. יש לי שתי דקות.

8. תב"רים למליאה

מר עידו ליבנה: עמוד 12 – כל מי שדפדף אליו, בסדר? עברו הנהלה. תב"ר 1370 –

חינוך סביבתי, זו הכנסה מקול קורא, בהתאם להנחיית משרד החינוך, ביקשו להעביר את זה, להעמיד את זה כתב"ר, לא כתקציב פעולות רגיל. אנחנו מעבירים את זה לתקציב תב"ר, פותחים תב"ר על 378 אלף ש. מי בעד? חבר'ה, מי בעד?

גב' מזל ערוסי: מי מתקצב את זה?

מר עידו ליבנה: מה?

גב' מזל ערוסי: המועצה?

גב' יפה בוקובזה: החלטת הממשלה.

מר גדי ירקוני: לא, קול קורא הוא אמר.

מר עידו ליבנה: החלטת הממשלה, המשרד לאיכות הסביבה, הוא כאילו האבא של הסעיף.

מר אמיר פלג: יש לי שאלה, זה מוגש לנו בקובץ PDF, אבל נראה שזה באיזה פורמט שאפשר ללחוץ עליו.

מר עידו ליבנה: אנחנו שולחים את החומרים, ניר נכון? אנחנו שולחים את החומרים, אנחנו צריכים את האקסל, ובאקסל גם כתובות ההרשאות, כל גיליון הוא הרשאות.

מר אמיר פלג: לא נכנס לנו האקסל.

מר עידו ליבנה: להנהלה הגיע האקסל, אז...

מר אמיר פלג: כי ראיתי שיש כוונה שנלחץ על משהו.

מר ניר ים: מה חסר לנו?

מר אמיר פלג: לא, כתוב פה, מצ"ב גיליון עם ההחלטות, שכאילו מקום לפירוט.

מר עידו ליבנה: אנחנו שמים להנהלה, מעלים להם את ההחלטות, את ההעתק של ההחלטות, של ההרשאות.

מר אמיר פלג: ואפשר גם למליאה להעלות את זה? או שזה סיפור גדול?

מר ניר ים: לא, תראה, זה המון חומר. כל הסיפור הזה של ההרשאות, הוא הרבה חומר, חלקם גם חוזרים על עצמם, כי התב"ר בדרך כלל לא מתחיל... אלה קטנים. מתחילים – נגמרים. רובם מתגלגלים, כל פעם נוסף להם משהו, משתנה משהו, אבל כל מי שירצה להיות בטוח שיש הרשאה שעומדת מאחורי מה שכתוב פה, כמובן מוזמן לבקש ויקבל אותה. אבל אנחנו יוצאים מנקודת הנחה, שאם הגזבר אומר...

מר אמיר פלג: לא, שאלתי את זה רק בגלל שהיה כתוב פה מצ"ב, אז אמרתי, אולי יש פה עניין טכני.

מר עידו ליבנה: בסדר גמור. בסדר? תב"ר 1371, חברי המליאה,

מר ניר ים: רגע, דקה. הצבעה, 17 אמרו בעד.

מר עידו ליבנה: מי נגד?

גב' נעמי סלע: מה? מה?

מר ניר ים: בעד תב"ר 1370. עכשיו, אני שואל לגבי תב"ר 1370, האם יש מתנגדים? אין מתנגדים, יש נמנעים? אין נמנעים.

גב' מזל ערוסי: לא על חשבוננו.

מר ניר ים: תתקדם, עידו.

מר עידו ליבנה: בסדר.

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את תב"ר 1370 – מועצה – חינוך סביבתי החלטת ממשלה

מר עידו ליבנה: תב"ר 1371 – תלמי אליהו, עשינו פיתוח תשתיות ל-60 מגרשים. היישוב שם התחייבות ראשונה, 500 אלף שו, פתיחת תב"ר. מי בעד?

מר תמיר בוקובה: רגע, לגבי ההתחייבות של היישוב, היא הולכת להיות ב-30% יותר מהצפי? או שזה רק על הסכום של התב"ר? כי דיברנו על זה, שזה חושף את המועצה, ובמצב היום, אנחנו לא כל כך יכולים להרשות לעצמנו את החשיפה הזאת.

מר עידו ליבנה: ההתחייבות הזאת היא בתכנון, מתכננים. ההתחייבות הזאת היא...

מר תמיר בוקובה: ההתחייבויות הבאות, מעכשיו, גם על התכנון צריך לחשוב,

מר גדי ירקוני: צודק.

מר תמיר בוקובה: כי נצא למכרז עם...

מר גדי ירקוני: אתה צודק.

מר תמיר בוקובה: בקלות זה יכול להגיע ל-600 אלף ₪.

מר חנניה אוקרט: אפשר להוסיף התניה.

מר עידו ליבנה: אנחנו מכניסים את ההתניה, אחד היישובים כבר קיבל, עברנו את

ההתניה, זה מורכב לישובים, אבל הם כבר קיבלו, וההתחייבות...

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: רגע, חבר'ה,

מר עידו ליבנה: חבר'ה, שנייה, שנייה.

מר גדי ירקוני: כשאומרים באופן רוחבי, זה אומר מהיום והלאה. גם את זה, אם

צריך, נשנה. זה מהיום והלאה, ולא מאלה שכבר העבירו בעבר. מהיום, כל זה, גם את זאת, עידו,

בבקשה לתקן. תצביעו שכולל תוספת של 30%, הם מבקשים,

מר דודי אלון: עד 30%.

מר גדי ירקוני: עד 30%.

מר עידו ליבנה: כן, למקרה...

מר דודי אלון: רגע, הצבענו? לא הצבענו.

מר עידו ליבנה: מי בעד תב"ר 1371?

גב' סילביה גרין: יש לי שאלה.

מר גדי ירקוני: על זה? אם זה לא על זה, חכי לאחרי ההצבעה.

גב' סילביה גרין: לא, זה על כל זה.

מר גדי ירקוני: אז רגע רגע,

מר ניר ים: מי נגד? יש מתנגדים? אין, יש נמנעים? גם אין.

מר גדי ירקוני: בבקשה.

מר ניר ים: 19 בעד.

החלטה: הוחלט פה אחד (19 בעד) לאשר את תב"ר 1371 – תלמי אליהו – תכנון ופיתוח תשתיות ל-60 מגרשים בתלמי אליהו.

גב' סילביה גרין: לגבי כל ההתחייבויות. הרי אנחנו לא מקבלים את הדפים, כי זה

הרבה דפים. אבל לפחות, תרשמו שיש התחייבות של שני, או מי שאישר את זה מהישוב.

מר עידו ליבנה: כל ההתחייבויות הישוביות חתומות על ידי שני בעלי זכות חתימה.

מר דודי אלון: הגזבר אמר שהוא לא מביא תב"ר, אם אין לו אישור אצלו של היישוב.

מר עידו ליבנה: זה, ואנחנו נביא להנהלה, שזה קצת יותר מרוכז... בסדר? תב"ר 1274,

חבריה זה תב"ר, הוא מופיע, עוד פעם יש לו המשך באקסל עם החצים. טעות ברישום, אישרנו אותו לפני שתי מליאות, הייתה שם טעות ברישום, טעות שלנו בתוך הגזברות. אין פה סכומים או התחייבויות חדשות, זה רק לסדר את ההתחייבויות, כפי שהן אמורות להיות מסודרות, עם הרשאות שהיו. בסדר? עבר הנהלה, יש פירוט. תב"ר 1274,

מר ניר ים: מי בעד?

מר עידו ליבנה: מי בעד?

גב' מזל ערוסי: היישוב מתחייב על סכום כזה?

מר עידו ליבנה: כן, התחייבות ישנה, רק הרישום,

מר ניר ים: 23 בעד, יש מתנגדים? יש נמנעים?

מר גדי ירקוני: אתה מקבל את זה מהתושבים, מהמתיישבים החדשים.

מר אמיר פלג: התושבים משלמים את עלויות הפיתוח.

גב' מזל ערוסי: כן, כן, כן.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר את תב"ר 1274 – אוהד – אוהד – תכנון תשתיות ופיתוח ל-70 נחלות.

מר עידו ליבנה: תב"ר 1322 – תב"ר שחלקו בנוי ממשד הפנים, קיבלנו הרשאה

נוספת של משרד האנרגיה, אנחנו לוקחים את הכסף הזה לטובת קידום של עמדות טעינה, תכנון

עמדות טעינה וכחלק מהעבודות של ההנדסה, הנושא של פיתוח גם אגירה, גם אחסון וגם טעינת רכבים. זו הגדלה ב-69,986. מי בעד 1322?

מר ניר ים: 20 בעד, מתנגדים? אין.

מר חנניה אווקרט: תהיה טעינה מהירה?

מר דודי אלון: חכה, חכה.

מר עידו ליבנה: מה זה?

מר חנניה אווקרט: טעינה מהירה?

מר עידו ליבנה: עוד לא הגיע, יש... עוד לא הגיעו הטעינה המהירה, אבל יהיו. יהיה לרכב.

מר דודי אלון: USB.

מר ניר ים: נמנעים?

מר גדי ירקוני: עידו, סיימת?

[החלטה: הוחלט פה אחד (20 בעד) לאשר את תב"ר 1322 – מועצה – תכנון למכרז רכבים חשמליים ותחנות טעינה סולאריות.]

מר עידו ליבנה: 1104, עין השלושה. תשתיות לשישה בתי אגודה, התחייבות היישוב

על 125 אלף ₪, משרד השיכון הגדיל את ההתחייבות שלו ב-176 אלף ₪, מי בעד?

מר תמיר בוקובזה: רגע, שנייה,

מר עידו ליבנה: כן?

מר תמיר בוקובזה: אותו הדבר פה. כי יש פה, סך הכול התב"ר הוא 811 אלף ₪.

מר עידו ליבנה: יש פה טעות, אתה חושב?

מר תמיר בוקובזה: לא. אני חושב שהתחייבות היישוב צריכה להיות 30% תוספת על ה-

811, כי בסוף, המועצה חשופה ל-811 ועל זה תהיה התוספת,

מר עידו ליבנה: בהתחייבויות החדשות שהכנסנו,

מר תמיר בוקובזה: אבל גם פה, זה...

מר עידו ליבנה: כן, בסדר.

מר תמיר בוקובזה: זה פער עצום שיכול להיווצר פה.

מר עידו ליבנה: נכון.

מר תמיר בוקובזה: זה לא פער של מ-25 ל-30 אחוז. זה 30% על 811.

מר עידו ליבנה: נכון. לכן אני אומר, גם הבקשה, אמנם זה על סכום אחר שביקשנו

מהישוב שקיבל, זה אירוע, כי אז הם מתחייבים, אני מסכים איתך. כי מבחינת מכרזים,

מר תמיר בוקובזה: זה כמעט 300 אלף ₪.

מר עידו ליבנה: לא, מסכים איתך.

מר דודי אלון: כן, אבל בדרך כלל בתשתיות, תמיד יוצא מתחת...

מר עידו ליבנה: לא, אני אומר, לא משרד השיכון, אבל יכול להיות שיש... שיבקשו יותר כסף, ומה שאנחנו עובדים, ואת זה אתה מכיר מוועדת המכרזים, אנחנו חלק מהישובים שזה סכומים גבוהים, אנחנו מוכנים לדחות את המכרז, אנחנו יכולים לעשות מכרזי הנחה, אבל זה כרגע לא נמצא פה. אנחנו צריכים לעבור, לתקן את זה.

גב' מזל ערוסי: עידו, אז למה אנחנו מצביעים, אם אין לך את זה סגור?

מר עידו ליבנה: לא, יש...

גב' מזל ערוסי: לא, זה כבר סעיף שני,

מר גדי ירקוני: אני אגיד לך למה,

גב' מזל ערוסי: ניר,

מר ניר ים: ... אני עונה לך תשובה.

גב' דנה אדמון: מה השאלה?

גב' מזל ערוסי: אתה יודע בדיוק מה אני רוצה לשאול?

גב' דנה אדמון: אני לא יודעת, אבל מה השאלה.

מר ניר ים: דקה, אז אני מסביר.

גב' מזל ערוסי: אני שואלת, זה כבר סעיף שני שעליו דיבר תמיר, שהנושא של ה-30% מעל, מהווה, מעמיד את התקציב הזה בסכנה, לגבי המועצה. אז השאלה היא למה אנחנו מצביעים על משהו, שהוא עדיין לא סגור ומוגמר?

מר ניר ים: אז בואו אני אנסה להסביר, תראו, יש פה שני תב"רים ותמיר צודק במה שהוא אומר,

מר תמיר בוקובזה: זה שלושה.

מר ניר ים: תב"ר ראשון, דיברנו עליו בתלמי אליהו, הוא תב"ר יחסית פשוט. יש בו 500 אלף ול-500 אלף האלה, אנחנו צריכים להוסיף שלושים אחוז, אוקיי?

גב' מזל ערוסי: וראש המועצה גם סגר, שזה רק לגבי התב"רים הבאים.

מר גדי ירקוני: זה אלה,

גב' מזל ערוסי: הנושא הזה.

מר ניר ים: בתב"ר של תלמי אליהו, אם פה יש אי הבנה, אנחנו צריכים לחזור

לתלמי אליהו, ולהגיד להם להוסיף ל-500 אלף שם האלה 30%, אוקיי? שזה יוצא איזה מאה ומשהו. ואז, למעשה האישור שנתנו הוא אישור... תנו דקה שקט. האישור שנתנו הוא אישור מותנה. ירצו תלמי אליהו, יגדילו את ההתחייבות. לא ירצו להגדיל את ההתחייבות? התב"ר יושם בצד, והאישור לא תקף, אוקיי? זה לגבי תלמי אליהו, ושם זה פשוט יחסית, כי זה סכום קטן יחסית. הסכום היותר מסובך, הוא עין השלושה. עין השלושה,

גב' מזל ערוסי: זה 240 פלוס.

מר ניר ים: עין השלושה מדבר על זה שכרגע הוא יודע שהוא צריך לשים 125 אלף, ומחר הוא ידע, שהוא צריך לשים עוד שלושים אחוז, לא מה-125, אלא מה-800...

גב' מזל ערוסי: זה אומרת עוד 242.

מר ניר ים: סבבה, וגם זאת שאלה, אם הוא מסוגל לעשות את זה או לא. ולכן, אנחנו אומרים – זו הדרישה של המליאה, וככה גם נאשר את התב"ר. היה ועין השלושה לא ...

מר גדי ירקוני: לא, זה לא נכון.

מר ניר ים: זה בדיוק נכון, דקה.

מר גדי ירקוני: לא, משרד השיכון ישלם את חלקו ב-30%.

מר ניר ים: דקה. אם יש מקור מימון אחר, אף אחד לא בא ואמר שזה חייב להיות עין השלושה. אם יש מקור מימון אחר, שסוגר את אותם 30%, שהם מרווח הטעות שיכולה להיות בין הערכות, לבין האומדן, נקרא לזה ככה, לבין הזכייה במכרז, אז זה בסדר. זה לא חייב להיות היישוב.

מר גדי ירקוני: לא, אז תן לי רגע. אני רוצה רגע,

גב' מזל ערוסי: זה לא...

מר גדי ירקוני: רגע, אני הבנתי, תנו לי רגע. בואו נעשה שני דברים – א' – זה תמיד יהיה צריך להגיע ככה, בגלל שאני אגיד לך למה, אי אפשר לצאת למכרז לפני שהתב"ר מאושר, אוקיי? אז תמיד הוא יהיה צריך את ה-30% הנוספים.
עכשיו, שימו לב שכל המכרזים האלה של התשתיות, שאנחנו מדברים עכשיו על תשתיות, על אחרים זה משהו אחר, יש שם השתתפות של היישוב ומשרד השיכון. ה-30% האלה, יתחלקו גם, לא כל ה-30% מעל ילכו להתחייבות,

מר תמיר בוקובה: לא, סליחה.

מר גדי ירקוני: רגע,

מר תמיר בוקובה: זה לא יכול, זה ההרשאה.

מר גדי ירקוני: רגע,

מר דודי אלון: יש לך עדכון פה.

מר גדי ירקוני: רגע, שאלתי את עידו והוא אמר לי שזה נכון.

מר עידו ליבנה: רגע, לא,

מר גדי ירקוני: רגע, תנו לי להגיד עד הסוף, ואז תתקן אותי. אני יודע שאם, אני לא יודע, אני אומר בקול רם, אוקיי? אם פתאום יוצא פה מיליון ש"ח, אז גם משרד השיכון צריך להעלות את עלויות הפיתוח שלו. הוא לא יכול להשאיר אותן, זה יוצר אבסורד. עכשיו, אני לא מאמין שיכול לצאת מצב שיעלו ב-30%, המכרז יעלה ב-30%, ואת כל ה-30%, יגידו רק ליישוב ומשרד השיכון לא יעלה את הכסף...

רויטל דג'אווי בן יעקב: אבל זו חלוקה שידועה מראש?

מר דודי אלון: לא.

מר תמיר בוקובזה: גדי, זה קרה לנו בשיפוץ של המעון בבני נצרים,

מר גדי ירקוני: לא קשור.

מר תמיר בוקובזה: לא, זה בדיוק.

מר גדי ירקוני: לא תשתיות, תשתיות אני מדבר.

מר דודי אלון: תשתיות תמיד זה מתחת...

מר גדי ירקוני: תשתיות, ואם זה קורה, צריך ללכת למשרד השיכון, לפני שממשיכים, בשביל להגיד להם, הלו, תעזבו את הזה שלכם. אני מדבר רק...

מר משה טל: אולי נשמע את הגזבר.

מר עידו ליבנה: אז אני אגיד את זה, בלי להיכנס, שנייה, כל משרד ומשרד, נעשה את

זה מאוד פשוט. כל משרד יש לו הנחיות טיפה אחרות, הוא עובד טיפה אחרת. יש משרדים שההנחיות הן הרשאה – סכום ונגמר. יש הרשאות שהן חלק מאומדן, ומתאימים את עצמם לאומדן, למכרז, אחרי שאנחנו עושים את ההרשאה.

אנחנו, בתוך המועצה, בהובלה של ועדת המכרזים, בעקבות שינויים, אני אומר, שאנחנו רואים בתוצאות המכרזים, אנחנו נבקש מהיישובים, מה שהתחייבות לגיבוי על הכול. אנחנו יודעים, אף אחד לא יחייב יישוב, מה שנקרא, על מה שהוא לא צריך.

מר גדי ירקוני: לא, אני לא מסכים לזה. פה עכשיו אנחנו נדון על זה. לא לא לא לא לא לא לא, אנחנו נדון על זה.

גב' דנה אדמון: כבר הצבענו על זה, מזל.

מר עידו ליבנה: רגע, שנייה. אני כן... עוד פעם חבר'ה, שנייה, אני שנייה אגיד.

גב' מזל ערוסי: הוא אמר שאם אנחנו לא מצביעים, לא נותנים אישור. בכלל לא מתחילים.

מר עידו ליבנה: אתם רציתם תשובה, שנייה... אני כן אגיד שההתחייבות הנוספת היא התחייבות, מה שנקרא, עקרונית של היישוב. היישוב תמיד יכול להגיד – אני לא רוצה, אין לי את הסכום הזה.

אנחנו מביאים את הסכום כמו שסתם, לצורך העניין, משרד תשתיות, משרד השיכון, כן? משתתף, נגיד תשתית ליחידה עולה 300 אלף, משרד השיכון אני אנסה מספרים עגולים, שיהיה פשוט,

מר גדי ירקוני: לא עידו, רגע רגע, עצור. אני מבקש לעצור את התב"ר הזה לשבוע הבא. עצרו את שני התב"רים האלה לשבוע הבא.

- גב' מזל ערוסי:** כן.
- מר גדי ירקוני:** אני רוצה לדבר עם אוסנת השבוע, ולהבין מה עמדת משרד השיכון.
- גב' מזל ערוסי:** אז אני,
- מר גדי ירקוני:** רגע. אם עמדת משרד השיכון – אתה צודק, אז נביא את הכול. ואם משרד השיכון יגיד לי – אחרי מכרז אנחנו מתקנים אם זה עולה יותר, נביא רק את החלק של היישוב.
- מר עידו ליבנה:** אבל משהו אחד אני כן רוצה להגיד בנושא הזה.
- מר גדי ירקוני:** אבל למה להגיד? עצרנו את הדיון לשבוע הבא.
- מר עידו ליבנה:** שנייה, כי זה יבוא פה על כל תב"ר...
- מר גדי ירקוני:** לא, רק...
- מר עידו ליבנה:** לא, זה רלוונטי גם מחר לממ"מ,
- מר דודי אלון:** ומפעל הפיס, ומלא מקומות.
- מר גדי ירקוני:** זה לא אותו הדבר.
- מר עידו ליבנה:** נכון, זה לא אותו הדבר. ולכן אני אומר, וגם צריך לבוא ולהגיד – אנחנו, כדי לעמוד במכרזים, אנחנו ניתן את האפשרות ליישובים, עוד פעם, פר משרה והכנסות היישובים, ואיפה שיש השתתפות משרד, זה יהיה כמובן באופן יחסי. רק אנחנו צריכים להבין שאת

התב"ר אנחנו לא מביאים בסכום מנופח של עוד 30%, תהיה הרשאה לסכום של האומדן, כמו שאנחנו מכירים אותו. באמת, עד עכשיו שנים זה עמד בתוך האומדן, וההתחייבות של היישוב, או הסכמה של היישוב, שאם זה יצא, עד כמה שזה, שנדע שאנחנו לא צריכים לפסול את המכרז. זו כל מהות התהליך, שלא צריכים לעשות את המכרז.

מר גדי ירקוני: עידו, קיבלנו, בואו נסיר את שני אלה רגע לשבוע הבא.

מר עידו ליבנה: בסדר, אין בעיה.

מר גדי ירקוני: אם לא הייתה מליאה בשבוע הבא, לא הייתי אומר את זה. יותר בטוח, שנהיה...

מר עידו ליבנה: זה אני מסכים.

מר גדי ירקוני: אני מרים מחר טלפון לאוסנת...

מר דודי אלון: הלאה.

גב' דנה אדמון: אני רוצה לנצל את זה שהיועץ המשפטי כבר פה, ולשאול – האם אנחנו יכולים לקבל החלטות כאלה? שאנחנו אומרים – אם כן, אז... ואם לא, אז...? זאת אומרת, אנחנו יכולים לקבל החלטה על משהו שהוא לא סגור?

מר דודי אלון: דנה, זה נולד בוועדת מכרזים, שאם יש מכתב שיש תוצאות, שהוא מעל 30% מעבר לאומדן, אז כביכול המועצה חייבת לקבל, ואז היא חשופה מול היישוב על ההתחייבות. הסיפור הזה התחיל מתוך הגנה, בעצם, על המועצה, כדי שיהיה לה בק טו בק. זה הסיפור, זה לא התחיל הפוך. זה התחיל כתוצאה מזה שאנחנו הבנו בוועדת מכרזים, שאנחנו צריכים

להגן...

גב' דנה אדמון: אני שואלת האם זה חוקי, האם מותר לי לקבל החלטה כזאת?

מר דני ברזילי: אישור מותנה.

גב' דנה אדמון: בתור חברת מליאה.

מר דודי אלון: היועץ המשפטי הכין מסמך שהגזבר נותן ליישובים, מסביר להם,

גב' נעמי סלע: זה לא מה שהיא שאלה, אתה עונה לה על משהו שהיא לא שאלה.

מר דודי אלון: התשובה היא כן...

גב' דנה אדמון: תודה.

מר עידו ליבנה: בסדר. עוד נושא אחד רגע, גדי, נושא אחרון.

9. מסגרות אשראי בבנקים לשנת 2023

מר עידו ליבנה: אישור מסגרת אשראי בבנקים ל-2023, כמו כל שנה, אנחנו נדרשים

לאשר את מסגרות האשראי שלנו בבנקים. מבקש להביא לאישור, אנחנו מאשרים לפי התקציב...

עמוד 15. אנחנו מבקשים לאשר. אנחנו נשארים על 4%, הסכום טיפה עולה, אנחנו מתאימים אותו

לתקציב שלנו המאושר, בסדר? זה לא לתקציב של ה-230, אלא 228, 4%, ולקחת באופן יחסי בכל

בנק, את האפשרות לקחת עד 4.5 מיליון ₪. מי בעד?

מר ניר ים: 23 בעד

מר עידו ליבנה: מי נגד?

מר ניר ים: נגד, אין. נמנעים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר את מסגרות האשראי של המועצה לשנת 2023 כלהלן :

- מסגרת אשראי בבנק הפועלים ע"ס 4.5 מיליון ש.ח.
- מסגרת אשראי בבנק מרכנתיל (דקסיה לשעבר) ע"ס 4.5 מיליון ש.ח.
- שעבוד הכנסות שוטפות לבנקים, 4.5 מיליון ש.ח לכל בנק, לשם קבלת מסגרות האשראי.

מר ניר ים: יופי, תודה עידו.

7. העברת מח' חוסן לאגף משאבים.

מר ניר ים: אני מחזיר אותנו רגע לסעיף 7, אני רוצה להסביר אותו, אין נייר מצורף, אבל בעל פה אנחנו נגיד ככה – יש לנו במועצה, חבריה בואו שנייה תשמרו על שקט. יש לנו במועצה את מה שנקרא מרכז חוסן. מרכז חוסן, עד היום, ישב מבחינת, על הפיירול, נקרא לזה ככה, של העמותה למען תושבי אשכול. הוא גם היה ממומן כמעט, נקרא לזה, במאה אחוז, על ידי העמותה, הקואליציה לטראומה, וכספים מביטוח לאומי, וקצת כספים של משרד הרווחה. בעקבות שינויים,

מר גדי ירקוני: ומשרד הבריאות.

מר ניר ים: וגם משרד הבריאות. בעקבות שינויים ארגוניים, שנעשים עכשיו, בעת האחרונה, בעמותה למען תושבי אשכול, אנחנו מעוניינים להוציא את אותם חברים שמקבלים את

שכרם, עד היום קיבלו את שכרם עד היום מהעמותה, להעביר אותם למועצה. מדובר על שלושה אנשים, על מי שמרכז את מרכז חוסן, מנהלת מרכז חוסן, ועוד שני עובדים סוציאליים.

בגדול, המעבר הזה, מבחינת מימון, הוא חסר משמעות, כיוון שאותה השתתפות, של אותם גורמים שתארת, כמו הקואליציה וביטוח לאומי, והרווחה, ומשרד הבריאות, אותו מימון, במקום שיזרום לעמותה לכסות את התשלום בהוצאות השכר. הוא יזרום, אמיר דקה תנו לי, הוא יזרום למועצה לתשלום הוצאות השכר. כלומר, משחק אפס. רק מה? נתברך בעוד שלושה עובדים, במערכת השכר של המועצה האזורית אשכול.

זה הרעיון, אנחנו קצת נדחקנו עם לוחות הזמנים, כיוון שסוף השנה מאוד מאוד מתקרב. השינויים האלה נעשו רק לאחרונה בעמותה, וזה קצת לוחץ אותנו. אז מה שאני מבקש, לאשר את הרעיון הזה עקרונית, ולתת לנו אפשרות להפעיל אותו כבר מה-1.1.2023. שאלות? כן? או הערות.

מר אריק דניאל: שאלה, האם מעבר להוצאות שכר, יש משמעות נוספת של הוצאות משרדים, הוצאות נסיעה, מחשוב?

מר ניר ים: לא, רק שכר. כל השאר ממשיך להתנהל בעמותה.

מר תמיר בוקובזה: לא הבנתי למה ההעברה הזאת?

מר ניר ים: למה ההעברה? ההעברה היא נורא פשוטה, הרציונאל של העמותה לקידום תושבי אשכול, אומר שהם רוצים להתעסק ככל הפחות באדמיניסטרציה. העמותה למען תושבי אשכול, בגדול, מיסודה, מיועדת לגייס כספים עבור תושבי אשכול.

גב' דנה אדמון: זה גם נכון מאוד בתפיסה של הפילנתרופיה.

מר ניר ים: כן, וזה מה שהיא עושה, היא עושה את זה בהצלחה מאוד גדולה,

מביאה תורמים גם מהארץ וגם מחו"ל.

אגב, היא פועלת, נגיד, בשנה האחרונה, במחזורים בסדרי גודל של 17-18 מיליון ש"ח, אוקיי? זה לא קטן. עמותה כזו, ככל שהיא מראה פנים, שיש בה פחות אדמיניסטרציה, ויש בה פחות מקבלי שכר, ככה היא נתפסת כיותר אטרקטיבית, וזה מה שעושים. ונכון שאין לזה משמעות אמיתית, אבל כשזה רשום בספרים, אז יש לזה השפעה, ולכן הם מעוניינים, ואנחנו יחד איתם ביד אחת, כדי לנקות את העמותה ממקבלי שכר.

מר תמיר בוקובזה: טוב.

מר גדי ירקוני: טוב, מי בעד?

מר ניר ים: מי בעד, חברים? 17 בעד. מתנגדים? אין, נמנעים, גם אין. בהצלחה, שרית.

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את העברת 3 עובדי מחלקת חוסן, להעסקה על ידי המועצה, בכפיפות לאגף משאבים ארגוניים.

10.1. מתווה להמשך קדנציה יועמ"ש

מר ניר ים: אוקיי, חברים. אנחנו עוברים לסעיף שאנחנו קראנו לו מתווה להמשך קדנציה יועץ משפטי.

מר גדי ירקוני: חייבים רגע את עוזי, תגמור את עוזי.

מר דודי אלון: והתמיכות.

מר ניר ים: אנחנו ניתן לעורך דין חיים לדבר. נשתדל לשמור על שקט, על כמובן תרבות הדיבור, ניתן לו לדבר סדר גודל של 20 דקות – חצי שעה, ככל שהזמן שיידרש לו כדי להבהיר את העמדה שלו, אחר כך אנחנו נפתח את העניין לשאלות, נפתח את העניין לדיון, ככל שחברי המליאה ירצו להתעמק בזה. אז ברשותכם, חיים.

עו"ד חי חיימסון: שלום לכולם. אני עורך דין חיימסון, את חלקכם אני מכיר מהעבודה פה, חלקכם פחות, ואני מודה לכם שהזמנתם אותי לפה, לבוא ולדבר בפניכם, כדי שאתם תוכלו לשמוע סוף סוף את האמת על מה אני עושה, במקום את תעשיית ההכפשות שרצה פה בחודשים האחרונים.

יש לי את הזכות לתת פה את הייעוץ המשפטי, ולהיות פה היועץ המשפטי מזה מספר שנים. יצא לי לעבוד עם כמה מנכ"לים של המועצה, עם כמה גזברים של המועצה, עם לא מעט מנהלי מחלקות. כולם, ללא יוצא מן הכלל, היו ועדיין מרוצים מהשירות המקצועי שהם מקבלים ממני, ומצוות המשרד שלי.

להיות יועץ משפטי טוב, זה אומר לאפשר לראש המועצה, ולמנהלי המועצה, להגשים את החזון שלהם בדרך חוקית ונכונה. זה אומר להבין מה רוצים, ולהתוות את הדרך המשפטית הנכונה, להשיג את המטרה. זה אומר למצוא פתרונות יצירתיים וחוקיים, ולהגן עליהם מפני ביקורת בעת הצורך. את המלאכה הזאת, אנחנו עושים, ואנחנו עושים טוב.

אני לא בטוח שאתם יודעים, אבל לשמחתי, כל הליך משפטי שבו ייצגנו את המועצה, זכינו. כל הליך משפטי שנוהל נגד המועצה, ושייצגנו בו את המועצה, ההליך הסתיים בהפסד, והמועצה ניצחה. אני לא יודע אם אתם יודעים את העובדות האלה.

החל מההגנה על החלטות של ועדת מכרזים במכרזים, וכלה בהדיפת תביעות של קבלנים כנגד המועצה. אני הייתי מצפה שאתם, בעלי הבית של המועצה, למעשה, דווקא תתנו לי גב, כנגד אותו קומץ שמנסה להשחיר את שמי.

אני חשבתני שאתם הרוב האחראי, לפחות בראייתי, דווקא תגנו עליי מפני אלה שמנסים לפגוע בי, כחלק מהמאבק הפוליטי שמתנהל פה. במקום זאת, תראו למי נתתם פה במה, לאדון שמעון מגן, שישב פה אז ותקף אותי, שמזה עשור מנהל הליכים משפטיים נגד המועצה, ואני מגן על המועצה,

ופעם אחר פעם זוכה, ובמקום זה אתם ישבתם פה ונתתם לו פתחון פה.

מר שמעון מגן: תירגע, פעם אחת רק.

עו"ד חי חיימסון: וגם עכשיו זה ממשיך.

מר גדי ירקוני: רגע רגע רגע,

עו"ד חי חיימסון: וגם עכשיו זה ממשיך.

מר גדי ירקוני: חי, רגע. אני מבקש, רגע שמעון, שמעון, אני מבקש, מי שירצה להגיב אחרי זה,

מר שמעון מגן: לא, שלא ישקר.

מר גדי ירקוני: לא, שמעון.

עו"ד חי חיימסון: אני לא משקר.

מר שמעון מגן: אתה שקרן!

מר גדי ירקוני: שמעון,

עו"ד חי חיימסון: נתתם במה לבן אדם הזה.

מר שמעון מגן: אתה שקרן!

- מר גדי ירקוני:** שמעון, אני מבקש ממך לא לדבר ככה!
- מר שמעון מגן:** אתה רוצה, תתבע אותי, אתה שקרן,
- עו"ד חי חיימסון:** ואני אומר בדיוק את האמת.
- מר שמעון מגן:** אתה שקרן,
- עו"ד חי חיימסון:** רק שלך נותנים פה פתחון פה, במקום להגיד לאדם כמוך – קום לד!
- מר גדי ירקוני:** חיים.
- מר שמעון מגן:** תלך אתה, חוצפן.
- מר גדי ירקוני:** חיים, חיים,
- מר שמעון מגן:** חוצפן.
- מר גדי ירקוני:** ניר, תוציא אותו אם הוא ממשיך ככה.
- מר ניר ים:** שמעון, אמרת בתחילת הדיון, שכשנבקש ממך לצאת, אתה תצא. אז אנחנו מבקשים ממך,
- מר שמעון מגן:** אני עכשיו חוזר בי, ואני לא יוצא.

מר ניר ים: לא, אתה לא חוזר בד.

מר שמעון מגן: לא, אני חוזר בי.

מר גדי ירקוני: אנחנו מבקשים שתצא.

מר ניר ים: ככה אי אפשר להמשיך להתקדם,

מר שמעון מגן: לא, ככה אי אפשר.

מר ניר ים: אז ניתן לך עוד צ'אנס אחד, אבל שב בשקט.

מר שמעון מגן: אתה לא צריך בכלל לנהל את הישיבה.

מר גדי ירקוני: שמעון, די.

מר שמעון מגן: אל תרגיז אותי גם אתה.

מר גדי ירקוני: אני יכול להרגיז אותך, ואתה יכול להרגיז אותי, ואנחנו נהיה פה

מכובדים אחד לשני, ונקשיב אחד לשני.

מר שמעון מגן: אני לא רוצה שיהיה לנו יועץ משפטי,

מר גדי ירקוני: אתה לא רוצה, אבל בינתיים אתה לא מחליט.

מר שמעון מגן: אני לא מחליט, בסוף אנחנו נחליט.

- מר גדי ירקוני:** אז אני מבקש ממך, תן לו להמשיך לדבר.
- מר שמעון מגן:** בסוף נחליט.
- מר גדי ירקוני:** אז אתה בסוף תחליט, כשתהיה פה ראש מועצה, בינתיים...
- מר שמעון מגן:** אני לא אהיה ראש מועצה.
- מר גדי ירקוני:** אז תן לנו להמשיך את הדיון.
- מר שמעון מגן:** אני לא אהיה ראש מועצה.
- מר גדי ירקוני:** תן לנו להמשיך את הדיון, בבקשה ממך שמעון. בבקשה, חיים.
- עו"ד חי חיימסון:** חברת המועצה, הגברת נעמי סלע, נציגת צוחר, שאני דנתי כבורר בעניין חוב ארנונה שלה, גם לה אתם נותנים את הבמה הזאת כדי לתקוף אותי באופן אישי. את הגברת מגרעין הראל,
- גב' דנה אדמון:** מה קורה פה?
- מר גדי ירקוני:** חבריה, מותר לו להגיד מה שהוא רוצה, מה קרה לכם?
- יפתח:** תתייחס לגופו של עניין, לא לגופו של אדם.
- עו"ד חי חיימסון:** סלח לי מאוד!

יפתח: לגופו של עניין!

עו"ד חי חיימסון: תסלח לי מאוד, אני מדבר,

יפתח: תתייחס לגופו של עניין.

עו"ד חי חיימסון: אני מדבר רק לגופו של עניין. אני מביא בפניכם רק עובדות.

יפתח: תדבר על העניין, לא על בני אדם. לא על אנשים.

מר גדי ירקוני: תקשיב, לא לא לא לא, תקשיב,

עו"ד חי חיימסון: הכול פה אישי, והכול פה פוליטי, על מה אתה מדבר?

יפתח: מה אתה מדבר?

עו"ד חי חיימסון: אני מדבר על העובדות. אני מדבר על עובדות, בדיוק שהגיע הזמן שאתם תדעו אותן.

יפתח: תדבר על ניגוד העניינים, לא על אנשים.

מר גדי ירקוני: יפתח! יפתח!

יפתח: אתה לא תצעק עליי.

מר גדי ירקוני: כן אני אצעק, אני פה בעל הבית,

יפתח: אתה לא בעל הבית.

מר גדי ירקוני: פה אני בעל הבית, ותקשיב,

יפתח: אתה נציג ציבור, אתה נבחר.

מר גדי ירקוני: אני נבחר ציבור, אני נבחר ציבור.

יפתח: יפה! אז תשרת את הציבור.

מר גדי ירקוני: אני אשרת את כל הציבור שלי, גם מי שמלכלך עליי כל יום. אבל אם

אתה חושב להפריע פה, אני מבקש ממך לצאת. אם לא, תהיה בשקט,

יפתח: אז אני מציע ליועץ המשפטי שלך, שיפסיק לתקוף אנשים. שיתייחס לנושא ולעניין.

מר גדי ירקוני: הוא יגיד מה שהוא רוצה, יפתח, שמעתי אותך.

יפתח: איפה המהות? איפה המהות?

מר גדי ירקוני: יפתח, תהיה בשקט, עוד הערה אחת, אני מבקש ממך לצאת החוצה.

אנחנו נשמור פה על כל אחד יגיד מה שהוא רוצה. וכל אחד ידבר ברשות דיבור, ואף אחד לא יפריע לשני. וכן, גם על חי אמרו דברים נוראיים, ואולי גם הוא אומר על אחרים, כל אחד ירצה להקשיב בשקט, ואחרי זה הוא יוכל להגיב, תודה.

עו"ד חי חיימסון: לגברת מגרעין הראל, שהמשרד שלי ניהל הליכים כדי לפנות את הגרעין והצלית, גם לה אתם נתתם במה, כדי להשתלח בי אישית. ובנוסף לכל אלה, אתם אפשרתם לגרעין האופוזיציה פה, להשתלח בי באופן חסר רסן, ולהשחיר את השם שלי ואת המקצועיות שלי. זה שאני יועץ משפטי פה, לא אוסר עליי...

מר שמעון מגן: תתבע אותנו דיבה...

עו"ד חי חיימסון: עוד פעם אתה מפריע? תפסיק להפריע כבר.

מר שמעון מגן: תתבע אותנו דיבה.

מר גדי ירקוני: די! די! אני מבקש שתוציא אותנו החוצה, איפה אילן, שיוציא אותנו החוצה. לא, אני לא יודע, צא החוצה, שמעון. צא החוצה בבקשה.

מר ניר ים: שמעון, בבקשה צא החוצה.

מר שמעון מגן: לא, אני לא יוצא.

מר גדי ירקוני: תצא החוצה בבקשה.

מר ניר ים: אין לדך,

מר גדי ירקוני: הישיבה הזאת תתבטל.

מר ניר ים: איבדת את הזכות לשבת כאן.

מר שמעון מגן: אני ממך לא רוצה לשמוע, אתה עובד ציבור,

מר ניר ים: ברור.

מר שמעון מגן: אני רוצה לשמוע רק את ראש המועצה.

מר ניר ים: ברור.

מר גדי ירקוני: אז אני מבקש ממך לצאת.

מר שמעון מגן: מנכ"ל על פי סדר דין, לא מנהל פה דיון.

מר ניר ים: ברור. בבקשה, בבקשה, תתפנה.

מר שמעון מגן: הרגיעו אותי.

מר ניר ים: בבקשה, תתפנה.

גב' נעמי סלע: בסדר, הוא נרגע, הכול בסדר.

מר גדי ירקוני: מי אמר שהוא נרגע? הוא החליט.

גב' נעמי סלע: הוא נרגע.

מר גדי ירקוני: איך את יודעת? שמעון, פעם אחרונה בבקשה.

מר ניר ים:

פעם אחרונה הייתה כבר.

מר אמיר פלג:

יאללה.

עו"ד חי חיימסון:

זה שאני יועץ משפטי של המועצה, לא אוסר עליי, כעורך דין פרטי, לתת שירות ולהתפרנס. מותר לי לייצג אגודה חקלאית בעסקה להקמת מתקן סולארי על גג הצרכנייה שלה. זה לא קשור למועצה.

מותר לי לייצג אגודה חקלאית בעסקה להקמת שדה סולארי על הקרקע של האגודה. זה לא קשור למועצה.

מותר לי לייצג אגודה חקלאית בעסקה שהיא משכירה את הצרכנייה שלה למפעיל. זה לא קשור למועצה.

מותר לי לייצג אגודה חקלאית בתביעה כנגד ספק שחייב לה כסף. זה לא קשור למועצה.

מותר לי לייצג אגודה חקלאית בסכסוך בינה לבין חבר אגודה, זה לא קשור למועצה.

מותר לי לייצג אגודה חקלאית מול רשם האגודות השיתופיות, לתקן את התקנון של האגודה, זה לא קשור למועצה.

יש עוד המון דוגמאות, המון דוגמאות, על פעולות שמותר לי לעשות כעורך דין, גם כשאני יועץ משפטי של המועצה, אלה פעולות שלא קשורות לחלוטין למועצה. אין כאן שום ניגוד עניינים. הפעם היחידה שהיה פה עניין של ניגוד עניינים, הוא באותו בג"צ הקרקעות שכולכם מכירים, ושם אני נמנעתי מלייצג, לא את האגודה, ולא את המועצה. כך היה עליי לנהוג, וכך נהגתי בדיוק.

הדבר שאסור לי, הוא לייצג ועדים מקומיים, ואכן אני מודיע לכם, והודעתי לכם, כמו שגם הודעתי למשרד הפנים, שאני לא מייצג פה ולו ועד מקומי אחד ברחבי המועצה. ולהבדיל מהלשונות הרעות שפועלות פה, ומכפישות אותי, אני מחלק לכם עכשיו, ואנא תעבירו את זה כדי שכולם יראו, אישורים בכתב, ולא דיבורים בעל פה, אלא אישורים בכתב של ועדים מקומיים, שמאשרים וחתומים על כך שאני לא נותן שירות משפטי לאף ועד מקומי פה.

יש לי פעילות נוספת, שאני מעורב בה. אני שותף בעקיפין בחברת בניה שבונה בתים פרטיים

באבשלום ובשלומית. אני לא מסתיר את זה, ולא מתבייש בזה, אני גאה בזה. אני גאה בזה שאני חלק מפעילות שמביאה משפחות חדשות לבוא למועצה, לבנות בית, ולעבור לגור פה.

לחברת הבניה הזאת אין שום קשר עם המועצה, אין לה חוזה עם המועצה, היא לא נבחרה על ידי המועצה, היא לא מקבלת כסף מהמועצה, היא לא משלמת כסף למועצה. היא בונה בית ללקוח פרטי, שמחליט שהוא רוצה בשירות הזה.

מכיוון שלמועצה גם אין ועדה לתכנון ובניה משלה, אז גם כל ענייני התכנון והבניה לא מתנהלים מול המועצה, אלא מול נגב מערבי. אין פה שום ניגוד עניינים. יש פה דבר אחד בלבד, צרות עין. זה מה שיש פה.

במסגרת הניסיון להשחיר את השם שלי, סיפרו לכם סיפור על התביעה לפינוי גרעין הראל. עם כל הכבוד ליועץ משפטי, מי שקובע מה עושים או לא עושים במועצה, זה ראש המועצה. מי שהחליט שהוא רוצה לפנות את גרעין הראל, על מנת לאפשר ליישוב צוחר להתפתח, זה ראש המועצה. זאת החלטה ניהולית, לא החלטה של עורך דין.

מי שהתווה את הדרך המשפטית להשיג את המטרה הזאת, היה אני. ואני גאה בזה. לקחנו תיק קשה, כנגד כל הסיכויים, והצלחנו בו. והגענו להסדר שקיבל תוקף של בית משפט, שגרעין הראל יפונה. אז במקום להגיד תודה חיימסון, תראו מה אתם עושים.

שמעתי שגם כואב לאנשים במסגרת מה שדובר פה, שאני מחזיק כסף בנאמנות, שמשלמים קוני בתים בצוחר. אז אני מודיע לכם, מותר לי כעורך דין פרטי להחזיק כסף בנאמנות, כדי לוודא שמי שקנה מגרש, המגרש יירשם על שמו, בתקופת הביניים, אני מחזיק כסף בנאמנות. זה חוקי, זה מותר, זה לא קשור למועצה לחלוטין, לא בקטנה ולא בגדולה.

הבנתי גם שמנסים לנגח אותי, על זה שמונתה פה תובעת עירונית, ולא אני מונית. אז גם מה שמספרים לכם בהיבט הזה, הוא רחוק מהמציאות. את מדיניות האכיפה במועצה, קובעת המועצה, לא קובע היועץ המשפטי. יש כאן מועצה, שמזה שנים, נקטה במדיניות שהיא לא מגישה כתבי אישום כנגד תושבי המועצה, וכנגד יישובים במועצה.

המועצה, לפחות עד היום, הייתה עוזרת ליישובים ולתושבים שלה, להתמודד עם בירוקרטיה, ולא פועלת כמו שעיריית תל אביב פועלת, שמיד מגישים כנגד כתב אישום. כך לפחות נהגו פה הדברים עד היום.

למשל, כשהייתה מגיעה התראה מהמשרד להגנת הסביבה על שריפה באתר פסולת, ראש המועצה בכבודו ובעצמו, היה הולך עם היישוב לממונה על המחוז במשרד להגנת הסביבה, כדי להביא לביטול ההתראה. בוודאי לא היו מגישים כתבי אישום.

ואז אתם יודעים מה קרה? כשבאתי לפרקליטות, לחדש את ההסמכה שלי כתובע רשותי, אמרו לי – חיימסון, לא הגשת אפילו כתב אישום אחד, לא מחדשים לך את ההסמכה. אז לקחו תובעת עירונית חדשה.

עכשיו, כשאני אומר להם – רבותיי, זאת המדיניות, אמרו לי – בסדר גמור, זאת המדיניות, אז אנחנו לא נותנים לך את ההסמכה. וכך קרה. ודרך אגב, זו גם לא המועצה היחידה שזה קורה, יש הבדל גדול בין הפריפריה לבין ערים, כפי שהן מתנהגות.

כשאני נבחרתי לכהן פה כיועץ משפטי, ב-2017, אז היו נשמות טובות, שמיד הגישו תלונה למשרד הפנים. עוד לא יבשה הדיו על ההחלטה לבחור בי, והוגשה תלונה למשרד הפנים, ואמרו בתלונה שני דברים – אמרו – חיימסון מייצג פה מושבים, אז הוא לא יכול להיות יועץ משפטי של המועצה, ואמרו – חיימסון שותף בחברת בניה, אז הוא לא יכול להיות יועץ משפטי של המועצה. רגע, זה נשמע לכם מוכר? בטח שזה נשמע לכם מוכר, זה בדיוק מה שאתם שומעים בחודשים האחרונים.

משרד הפנים קיבל את התלונה, בדק את התלונה, ונתן תשובה בכתב, בכתב, במכתב רשמי, שהוא לא מוצא מניעה שאני אשמש כיועץ משפטי של המועצה. כלומר, כל הגועל נפש הזה שעכשיו יוצא, הוא בדיוק אותו דבר שכבר נבדק על ידי משרד הפנים, נבחן, ונמצא תקין.

לסיכום, אני רוצה להגיד לכם שני דברים – בכל התקופה שבה אני נתתי שירות משפטי למועצה, אני פעלתי אך ורק בצורה עניינית, בצורה מקצועית, בצורה ישרה, כאשר רק טובת המועצה נגד עיניי. לצערי, בחודשים האחרונים, נוצרה כאן עבודת אווירה, סביבת עבודה רעילה. פשוט רעילה. מלאה בהכפשות, מלאה בהאשמות, והיא פוגעת פגיעה ממשית ביכולת שלי, וגם אני יכול להגיד לכם, ביכולת של בעלי תפקידים אחרים, לבצע את עבודתם.

אבל אני, באופן אישי, הגעתי למסקנה שבסביבה הזאת, אני לא יכול להמשיך לתת שירות מקצועי למועצה, ולכן אני ביקשתי לפני שבועיים מראש המועצה, שאני מבקש לסיים את תפקידי כיועץ המשפטי של המועצה.

לכן, מה שנותר לי לומר, הוא רק הדברים האלה – אני כבר לא כאן, אבל החובה שלכם כנבחרי

ציבור, היא להגן על בעלי התפקידים שממלאים את עבודתם, ושעושים את עבודתם. שנת בחירות, ומאבקים פוליטיים, לא אומרים שהכול הפקר, ולא אומרים שמותר לשפוך את דמם של אלה שעושים את מלאכתם. תודה לכם.

מר גדי ירקוני: מישהו רוצה להגיד משהו?

מר חנניה אווקרט: האם קיבלת את ההתפטרות שלו?

מר גדי ירקוני: אני קיבלתי את המכתב שלו, אני לא יכול,

מר חנניה אווקרט: שאלתי אם קיבלת את ההתפטרות.

מר גדי ירקוני: אני לא יכול לא לקבל את ההתפטרות שלו, הוא התפטר, מה אני יכול לעשות?

גב' דנה אדמון: לא הבנתי, אז מה הסעיף הזה אומר?

מר גדי ירקוני: רגע, רשות דיבור, מה כל כך שמחים פה?

גב' דנה אדמון: מישהו שמח? אני מאוד עצובה.

גב' מזל ערוסי: באמת...

מר גדי ירקוני: סליחה, נכון. לא היה במקום. נכון.

גב' מזל ערוסי: ממש.

מר גדי ירקוני: סליחה, לא היה במקום.

גב' מזל ערוסי: ככה אנחנו...

מר גדי ירקוני: צודקת, אני ביקשתי סליחה.

מר ניר ים: התנצלו. התנצלויות מתקבלות. נועם גל, בבקשה.

מר נועם גל: מאחר והנושא הזה של עורך דין חיימסון, היועץ שלנו, שדיבר מדם ליבו על שולחן המליאה מספר פעמים רב, עם טיעונים מפה ומשם, הנושא כרגע, למיטב ידיעתי, עד לפני המשפט האחרון של חי, שהנושא הזה הוא בפתחו של משרד הפנים. שאנחנו נקבל הנחיה מקצועית. כל השאר, זה על פי הערכות שלנו, מחשבות שלנו, דמיונות שלנו, ועצות לא מקצועיות. אני מבקש שאנחנו, מגדי, אני פונה אליך שתבקש ממשרד הפנים, שיתנו לנו בהקדם תשובה, ושנדע איפה אנחנו... מאחר והייתה פגישה, לדעתי, מאוד מכובדת של חי וניר ותמיר שהוא היה בעל משקל מאוד רב בעימות הזה, בואו נחכה ונבין איפה אנחנו במרחב. שמענו עכשיו, באמת, את חי מדבר מדם ליבו. אני מבקש, גדי, תבקש לקבל את התשובה בהקדם ממשרד הפנים, ונדע מה החלטתם, מה ההמלצה שלהם.

דובר: מה... ברגע שהוא התפטר.

מר ניר ים: אני, רגע דקה. כן, בבקשה אלי.

מר אלי שמעיה: טוב, קודם כל,

מר אמיר פלג: דברו למיקרופון, חבר'ה.

מר גדי ירקוני: אני אדבר בסוף.

מר אלי שמעיה: קודם כל, את חיים אני מכיר לפני הרבה הרבה הרבה שנים, ובאמת, הוא היה עורך דין של היישוב שלי, פרי גן, בחור משכמו ומעלה, מבחינה מקצועית, מבחינתו אין שום הטלת ספק בעניין הזה. וגם פה, בין חברי המליאה, אף אחד לא העלה, גם אלה שהעלו את מה שאתה טענת, שהכפישו ועשו וזה, לא מבחינה מקצועית, מה הכישרונות שלך, ושל המשרד, ומה שעשה למען המועצה, ולמען... עד היום.

עכשיו, מנגד אני גם לא כל כך מקבל את העניין, לא כל כך מתאים למעמד שלך, לדבר בצורה כזאת על אנשים, ועל פרטים שהכפישו. בסדר, הכפישו, עשו, אין מה לעשות, עובד ציבור, זה תמיד נתון ללחצים ולביקורת מכל הכיוונים.

מזה, גם כן, לא כל כך אני מקבל את הירידה האישית על כל אחד ואחד. מצד שני, גם אנחנו במליאה פה לא התקבלה שום החלטה בעד או נגד, ואף אחד לא הטיל ספק, עוד פעם אני חוזר, על הכשירות. פה עלתה טענה אחת, שמבחינה חוקית, השאלה אם זה חוקי או לא חוקי. אנחנו, פשוטי העם, לא עורכי דין ולא לא יודע מה, שלא יודעים מבחינה חוקית אם זה ניגוד אינטרסים, או לא ניגוד אינטרסים, זה שאתה עובד במועצה, וזה שאתה מנהל, לא יודע מה, תנהל מחר מיליון חברות, אף אחד אין לו צרות עין, כמה אתה מרוויח וכמה אתה מפסיד.

מה שרצינו לבדוק במה שנעשה, זה לבדוק את העניין עם משרד הפנים, אם זה חוקי או לא חוקי. ואנחנו מחכים לתוצאה הזאת, כמו שאמרו קודם לפניי. בלי שום הסקת מסקנות לפיטורין, או לטוב ולרע. אף אחד מאיתנו לא רוצה דווקא כדי להחליף אחד אחר, לך תדע עם מי יש לך עסק. זהו. המשך עבודה נעימה.

גב' מזל ערוסי: קודם כל שלום, הרבה מאוד שנים ביחד. חבל לי שהפתיחה שלך הייתה כזאת, באמת חבל לי, כי אני מכירה אותך אישית, ואני יודעת שאתה לא, לא נוהג בדרך הזאת, אבל אני מבינה את המקום שבו אתה עומד, רק חבל, אפשר לגמור חשבונות בצורה אחרת, באמת לא בפורום הזה.

לדעתי, אילולא היית מגיע, אני חושבת שהוזמנת לפגישה הזאת עם המליאה, הרבה לפני כן. ואנחנו כבר מעל חודשיים מדשדשים בביצה הזאת, ואילולא היית מגיע ומסביר את מה שאתה הסברת היום, ואמרת היום, וכמו שאמר שמעון – אנחנו לא כולנו ידענים גדולים, לא עורכי דין, ולא בדקנו בנבכי המילים שנאמרו או נכתבו.

אז יכול להיות, יכול להיות שהגישה, לפחות של חלקנו, הייתה אחרת, והייתי שמחה לולא היית מכבד אותנו ובא לפני כן. צר לי שזאת התחושה שלך, ואני חוזרת לעניין, שגם בהנהלה האחרונה, מה שביקשנו, זה לקבל איזושהי תשובה או אסמכתא ממושרד הפנים. אתה אומר משרד הפנים שלחו, הנה.

מר גדי ירקוני: שלחו.

גב' מזל ערוסי: אנחנו לא ראינו.

מר גדי ירקוני: ראינו.

גב' מזל ערוסי: אני לא חושבת שראינו, אבל מה שביקשנו, זה שמושרד הפנים יגיד,

מר דודי אלון: הוא מדבר על 2017, הם מדברים על עכשיו.

גב' מזל ערוסי: איפה הדברים עומדים, והם יודעים מה להגיד לנו, וזה מה שביקשנו, וחבל שזה נמשך והגיע למה שהגיע, אני מצטערת בשבילך, גם בשבילנו, אני מרגישה רע מאוד עם זה.

גב' נעמי סלע: אני רוצה לומר משהו.

גב' דנה אדמון: המיקרופון שם.

גב' נעמי סלע: טוב, קודם חבל שכשחי, אתה מדבר עליי, לא הייתי כאן, אז לא הייתה לי אפשרות להגיב. ואני חושבת שהיחסים בינינו, היינו יכולים לדבר גם קודם, אם ידעתי שאתה הולך לדבר, לי אין שום דבר אישי נגדך, ואתה יודע את זה טוב מאוד. הדבר הבא שרציתי לומר, זה שאתה אומר שקיבלנו איזושהי תגובה, הלוואי והיינו מקבלים איזושהי תגובה. לא ראינו תגובה של משרד הפנים.

מר אמיר פלג: הוא דיבר על 2017.

גב' נעמי סלע: על 2017 זה לא רלוונטי, כי כל הדברים האלה צפו עכשיו.

מר גדי ירקוני: לא.

גב' נעמי סלע: וזה בבדיקה עכשיו. אוקיי, בסדר, אפשר להמשיך להתווכח על זה, זה כבר לא רלוונטי, כי חיים החליט את מה שהוא החליט. זהו, שיהיה בהצלחה, ונקווה שלא ניפגש במקומות לא טובים.

מר ניר ים: מי עוד רוצה לדבר לפני שסוגרים את הרשימה? חברים? תמיר, אמיר, השי, מי עוד?

מר גדי ירקוני: אתה תקבל, שמעון.

מר ניר ים: רוויטל.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: כן.

מר ניר ים: שמעון, דודי.

אם לא יכסו את הדברים שאני ארצה להגיד, אז גם אני נרשמת.

גב' דנה אדמון:

יופי.

מר ניר ים:

מר אמיר פלג: חשוב לי להגיד כמה דברים, קודם כל, כמי שחבר בוועדת מכרזים כבר קרוב לארבע שנים, כמי שהעלה חלק מהנושאים האלה במליאה, את נושא ניגודי העניינים לכאורה, ולא לכאורה ואת כל הדברים האלה, אני מעולם לא ערערתי, ויכולים לדבר על זה כל האנשים פה, על המקצועיות של עורך דין חיימסון, והאם הוא נותן שירות טוב או לא טוב. אני חושב שבעצם המרחב של ניגוד העניינים שהוא נמצא בו, כמו שהוא תיאר בעצמו, בצורה הכי טובה, זה מה שמייצר את הקושי האדיר, שבגללו הגענו עד הלום.

אני חושב שהוא תיאר את ניגוד העניינים הזה בצורה מאוד יפה, ואפשר להגיד כך או אחרת, אבל בסופו של דבר, לא סתם דורש גם חוזר המנכ"ל, וגם החוזה, חתימות על הסדר ניגוד עניינים מלא ומפורט, שמתעדכן כל חצי שנה, וזה בסך הכול מה שביקשנו, לפחות אני ביקשתי לאחורונה, ולא התקיים.

יש עוד המון המון אמירות, אני לא אחזור עליהן, בתוך חוזר המנכ"ל, שנוגעות לתחום הזה של ניגוד העניינים, ושלצערי, לא הנהגת המועצה, ולא עורך דין חיימסון פעלו לפיהם. וזהו, תודה. ואני אגיד עוד דבר, שאני חושב שלתקוף אישית נבחרתי וצבור וחברי מועצה, זה לא דבר נכון.

כשהם לא פה. כשהם לא נוכחים,

גב' נעמי סלע:

לא, היו גם נוכחים.

גב' דנה אדמון:

רוויטל, תמשיכי לפי הסדר.

מר ניר ים:

היא לא רוצה.

גב' דנה אדמון:

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני רוצה. אז רציתי גם לחזק כמה דברים, וגם להתייחס. קודם כל, לאמירה שיש כאן מניעים שהם פוליטיים, שכל ההתייחסות לעניין היא נקודתית לזמן האחרון, היא לא נכונה.

השאלות עלו כבר במהלך השנתיים האחרונות לפחות, שאלות שלא נענו, והמשיכו להישאל לאורך זמן. שוב, על המקצועיות אין עוררין, לא הייתה בשום שלב התייחסות לשירות משפטי לא טוב. השאלה הייתה, האם השירות ניתן בצורה מיטבית לכולם, למועצה וליישובים, שבתור נבחרי הציבור של התושבים, מחובתנו לשאול. היה והשאלה היא לא, אז היינו מקבלים אותה, אבל לא קיבלנו תשובות. ביקשנו תשובות טוב ושוב, בסופו של דבר, זה התגבש כבר באמת לכדי הצגה מרוכזת, שגם שם הייתה הזדמנות מצוינת לשאלה – תגובה, שאלה – תגובה, שאולי הייתה מנקה מהשולחן הרבה מהספקות.

השאלות הרבות, אגב, שנשאלו, עדיין לא קיבלתי עליהן תשובה בדברים שאמרת. אז היה וזה יהיה רלוונטי, כן עדיין אשמח לקבל תשובות. אבל חשוב לי להדגיש, האמירות של מהלכים פוליטיים, של מהלכים אישיים לא במקום.

במקרה הזה, במקרים אחרים במועצה, הוכח שהשאלות נשאלות לגופם של עניינים, לא גופם של אנשים. צר לי שזאת התחושה, אבל מחובתנו לתת לציבור לוודא שאנחנו המועצה, התושבים, מקבלים שירות הכי טוב שיכול להיות, ושהוא גם נפתר.

מר דודי אלון: השי.

מר אמיר פלג: השי, רצית לומר משהו?

מר השי רובין: טוב, אני לא אנאם נאום, אבל אני מרגיש צורך לבוא ולומר, מתוך ההיכרות שלי עם אבא שלך, גם איתך כשכבר היית עורך דין צעיר, למדתי בתפקידים שונים, כולל ביח"מ, זה לא רחוק מכאן, אבל גם כשהייתי בקיבוץ הארצי וכו'. ומשהו פה לא הסתדר לי. והמשהו הזה שלא הסתדר לי, יש לו כנראה גם עניין ואינטרס שהגענו לסיטואציה הזאת, וחבל. לכן אני

אצביע נגד כל הצעה לנתק את הקשרים, וזה תלוי בנו ובחי. אני מניח שעם רצון טוב, ניתן יהיה לפתוח דף חדש, ולהמשיך את העבודה שהתחילה עוד בימים ההם. תודה.

מר תמיר בוקובזה: מישהו רוצה עוד להגיד משהו?

גב' דנה אדמון: הוא אמר שהוא מבין שהכול נבע מאינטרס.

מר אמיר פלג: איזה אינטרס?

גב' דנה אדמון: על איזה אינטרס מדובר.

מר גדי ירקוני: אני אגיד לכם עוד מעט.

מר ניר ים: גדי,

מר תמיר בוקובזה: טוב. ערב טוב חי, כפי שנאמר פה כבר, מי שהיה מאוד אקטיבי

בתהליך הזה, זה הייתי אני. אני זה שהצגתי את המצגת, ו-א' – אני מכבד את מה שאמרת עכשיו, אני אפילו אומר לך תודה שגאלת את המועצה מהעימות הזה, ומהמשך ההתעסקות הזאת, בנושא הזה, כי זה נושא שקרע את המועצה מבפנים, וגם דיברתי עם מנהלי אגפים, וגם בתוך המליאה, הנושא הזה היה מאוד מאוד רגיש וקשה.

אף אחד מעולם, או אני, לא אף אחד, מעולם לא פקפקתי במקצועיות שלך, לא אמרתי מילה על המקצועיות, אם כבר להיפך. גם כשדיברתי איתך, גם ביום חמישי האחרון, כשדיברנו בוועדת המכרזים, אמרתי לך שזה לא קשור למקצועיות בכלל, זה קשור רק לחשש לניגוד העניינים, בנושאים שאתה מטפל בהם. ומספיק החשש, כדי שזה יהיה לא נכון שתעסוק בזה.

הדברים שהוצגו היו מאוד ארוכים ומורכבים, ענית על חלקם בצורה מאוד שטחית, אבל זה כבר פחות רלוונטי, לאור ההחלטה שלך לסיים את ההעסקה מהצד שלך. אז אני אסיים ואגיד לך תודה על

התקופה, ושיהיה בהצלחה.

מר גדי ירקוני: מישהו עוד רוצה לפניי?

מר ניר ים: לא, חכה. אני לפניך, שמעון לפניך.

מר גדי ירקוני: שמעון, שמעון.

מר ניר ים: אחרון הדוברים, אני,

מר שמעון מגן: תודה לכם,

מר ניר ים: אני אקח את זכות הדיבור אחר כך וגדי יסיים. ודודי, סליחה.

מר שמעון מגן: אני יודע למה הרמתי את הקול על הדברים שלו. אני רק רוצה להעיר

הערה קטנה לך, כשנאצר התפטר אחרי מלחמת ששת הימים, אז הוא דאג שהמונים יגידו – אל תעזוב, אל תעזוב. זו הערת שוליים.

השקרים שלו מגובים בסתירה לדברים שלך, ואם תרצו, אני אביא את המסמכים ואת השקרים. אחד השקרים שהוא דיבר עליהם, של ניגוד עניינים עם הוועדים המקומיים, הוא ייצג את ועד מקומי תלמי אליהו, בתביעת הארנונה שנעשתה עליו ועל אשתו. אז אנא, תפסיק לשקר. ועל השקרים האחרים, אני אביא את המסמכים הרלוונטיים. תודה.

מר ניר ים: דודי?

מר דודי אלון: טוב, קודם כל אני, כמובן, מתחבר לכולם בצד המקצועי. חי יודע

שאני מאוד מעריך את עבודתו, היא מקצועית, היא איכותית, היא זמינה, היא שירותית, היא מעולה.

עוד לפני שנה, בשיחות שלי עם חי לא מעט פעמים, אמרתי לו – חי, יש דברים שמתאימים לעבר, יש דברים שמתאימים להיום. לא כל דבר זה עניין חוקי או לא חוקי. נכון, עורך דין חושב תמיד – חוקי/לא חוקי, אנחנו חושבים גם על נראות ועל דברים נוספים. ואמרתי לו בהצעה ידידותית, תבחר, ישובים או מועצה. עכשיו בחרת. היום בחרת.

מר גדי ירקוני: מי אתה שתגייד את זה?

מר דודי אלון: הוא אמר.

מר גדי ירקוני: מי אתה שתגייד לו לבחור?

מר אמיר פלג: מה זה מי אתה? הוא סגן ראש המועצה.

מר גדי ירקוני: מה אתם מגנים עליו כל כך? מה קרה?
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: גדי... כן, דודי, אתה מתקדם?

מר דודי אלון: כן. כל מה שאני אומר, שבסוף יש עניין של נראות, ועניין של אמון. חלק ממה שקרה לנו פה בשנתיים האחרונות או קצת יותר, עם התהליך הזה של השאילתות, שהתחיל עם הסיפור הזה, זו בסוף פגיעה באמון של המליאה בהנהגה, של התושבים, לא עניין של שקיפות או לא שקיפות, עניין של נראות. לא הכול זה חוקי, או לא חוקי. זה הכול, תודה.

מר ניר ים: טוב, אני...

גב' נעמי סלע: אפשר איזושהי שאלה קטנה?

מר ניר ים: אני מחויב להגיד, דקה, אנחנו סיימנו.

גב' נעמי סלע: לא לא, רק לדעת אם יש תוקף, ממתי אנחנו מדברים? ממתי נכנס לתוקף המכתב?

מר גדי ירקוני: לא יודע, ניר מדבר עכשיו.

מר ניר ים: אני רוצה להגיד כמה מילים,

מר גדי ירקוני: זה מה שדחוף לך?

מר ניר ים: לפני שגדי סוגר, בגדול סוגר את הדיון. כמו שהוא יתחיל לעשות, אין לי מושג איך הוא יחליט לעשות את זה, אבל בתור מי שבאמת, לצורך העניין, עמד בדיוק באותה צומת, בין הנהגת המועצה למליאת המועצה, בין מליאת המועצה ליועמ"ש, כאילו זה היה המקום שלי, ואני שואל את עצמי, גם כמובן, האם אפשר היה לעשות את הדברים אחרת? כמובן, כמו כל דבר שמסתכלים אחורה, כן. אבל כמו שאמרתי בתחילת המליאה, מה שהיה – היה, והשאלה היא איך מסתכלים קדימה, ולא איך מסתכלים אחורה.

כלומר, אני אומר פה שאף אחד לא ייתמם לי, כי אני מכיר את הנושא הזה מכל הכיוונים, ולאורך כל הזמן. זאת אומרת, מי שאומר שהתשובות שהתבקשו מהמועצה לא ניתנו, מיתמם. התשובות מהמועצה ניתנו, אחת לאחת, בצורה הכי מסודרת, הכי ברורה, הכי מפורשת שאפשר בעולם. זאת אומרת, כשנשאל האם יש פה ניגוד עניינים, אמרנו חד משמעית – לא. אין ניגוד עניינים, נקודה. וכשהדבר הזה הופנה למשרד הפנים, פעם אחת ופעם שנייה, אז משרד הפנים חזר ואמר, בגדול, פה אני לא רואה ממצא, וכאן אני לא חושב שיש סיבה להפסיק את עבודתו של היועמ"ש.

ואז הגיע השלב שמבחינתי הוא ראוי, אבל מי אני בכלל שאני אגיד מה ראוי ומה לא, שבו החליטה המליאה, בכבודה ובעצמה, לקחת את הנושא הזה, ולבקש ממשרד הפנים להקים ועדה מייעצת. כל

הכבוד, שהיא סוף סוף תיתן את התשובה.

אז כאן התשובה מתבקשת ממשרד הפנים. אבל מה קרה, ולמה עכשיו מגיע חי ואומר את מה שהוא אומר מדם ליבו? כי גם זה לא סיפק את חברי המועצה. זאת אומרת,

רויטל דג'אווי בן יעקב: הוועדה התכנסה?

מר ניר ים: רגע,

רויטל דג'אווי בן יעקב: הוועדה המייעצת.

מר ניר ים: אנחנו לא אחראיים לזה. צריך להבין,

רויטל דג'אווי בן יעקב: צריכים לדחוף את זה.

מר ניר ים: שנייה רוויטל, דקה. אנחנו בקשר עם משרד הפנים, אנחנו בקשר

יומיומי עם משרד הפנים. אנחנו יודעים שמשרד הפנים עיבד את הבקשה, אנחנו יודעים שמשרד הפנים ראה, אנחנו יודעים שמשרד הפנים מדבר עם חיימסון, אנחנו יודעים את כל הדברים האלה. אבל, מה משרד הפנים, איך הוא עובד, את מי הוא ממנה, איך הוא מקבל את ההחלטות שלו? וואלה, זה גדול עלינו.

עכשיו, אם לא היינו מחליטים לפנות למשרד הפנים, כי זה גוף שאנחנו לא סומכים עליו, סבבה. אז היינו אומרים פה במליאה – חבר'ה, כבר לפני שנה וחצי היינו אומרים – תקשיבו, רק על הרעיון הזה... אתם ממש מפריעים לי, ואני השתדלתי לא להפריע לאף אחד.

מר גדי ירקוני: זה לא מכובד, חבר'ה.

מר ניר ים: היינו יכולים לבוא לפני שנה וחצי ולהגיד – רק על החשש למליאת

מועצה אזורית אשכול, זה לא מתאים, בבקשה להרים ידיים. חיימסון הביתה, תודה רבה, היה נחמד, אוקיי? המליאה לא עשתה את זה.

המליאה שאלה פעם אחרי פעם, האם יש פה ניגוד עניינים. יש פה חשש לניגוד עניינים, התשובה הייתה – לא. לא ולא ולא.

(מדברים ביחד)

גב' דנה אדמון: לא הבנתי, למה דווקא... עכשיו אמרנו, בתור מה... אתה בא ואומר עכשיו, ומחנך את המליאה? די.

מר גדי ירקוני: סבבה, גם אני הולך לחנך אותך.

גב' דנה אדמון: מעולה, ממך אני רוצה לשמוע. אבל מנכ"ל, אני מצטערת, מה זה?

מר ניר ים: חברים.

גב' דנה אדמון: יש גבול.

מר ניר ים: אין גבול. כבר למדנו את זה שאין גבול, והנקודה היא כזאת – עכשיו,

אני לא יודע, לא דיברתי עם חיימסון, אני עוד לא יודע אם ראש המועצה דיבר עם חיימסון, ואני גם לא יודע מה ההיתכנות להגיד לחיימסון עצור, בוא נשקול מחדש את הדרך שבה אנחנו הולכים. אבל אם מליאת מועצה אזורית אשכול, לדעתי, תבוא ותגיד שאת אותנו מתווה שכולנו קראנו אותו, שבסך הכול אומר דבר פשוט, שאומר – יש פניה למשרד הפנים, להקים ועדה מייעצת שתבדוק... עד אז, עד אז, או עד שתסתיים הקדנציה, אנחנו מניחים לנושא הזה, אנחנו לא עוסקים בו, אין לנו את הכלים להיות השופט, ובטח לא להיות התליין, אז זה בסדר, אז אפשר לדבר עם חיימסון, על כן... ופה המליאה, לדעתי, צריכה לקחת את המקום של האחראי המבוגר, לבוא ולהגיד,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני לא מבינה מה הסיפור, מכבדים את הבקשה שלנו.

מר ניר ים: מכובד, מכובד,

מר גדי ירקוני: אי אפשר חבריה, אי אפשר ככה.

מר ניר ים: מכובד, ביקשנו ממשרד הפנים,

גב' דנה אדמון: אי אפשר מה? למה אנחנו צריכים לשמוע את הנאום הזה חצי שעה, כשאומרים שאין...

מר ניר ים: יכולים לשמוע מה שאתם רוצים, גם אני נאלץ, דנה, לשמוע אותך...

גב' דנה אדמון: אני חברת מליאה! אני נציגת ציבור.

מר ניר ים: זה לא...

גב' דנה אדמון: אני נציגת ציבור, אתה לא מציג פה, אתה לא מציג פה שום דבר, חוץ מדעתך האישית.

מר ניר ים: את התבלבלת,

גב' דנה אדמון: אתה התבלבלת מאוד.

מר ניר ים: את התבלבלת.

גב' דנה אדמון: אתה מאוד מבולבל.

מר ניר ים: למליאת מועצה אזורית אשכול, יכול לבוא כל אחד, כולל שמעון מגן, להגיד את מה שהוא רוצה,

גב' נעמי סלע: הוא תושב.

מר ניר ים: הוא תושב, גם אני תושב, הכול בסדר.

גב' נעמי סלע: גם אתה תושב, היא נציגת ציבור, להבדיל.

מר ניר ים: לכן אני בא ואני אומר, אם מליאת המועצה האזורית אשכול, תשחק אותה פה על קטע בוגר ותגיד – מאה אחוז, עד שיבוא משרד הפנים, יגיד את מה שיגיד, או אם תסתיים הקדנציה, אנחנו לא עוסקים בנושא, יש היתכנות לגדי לדבר עם חיימסון.

גב' דנה אדמון: אנחנו לא עוסקים... ולא עוסקים בדברים, אין שום צורך בעניינים האלה. את השקל שלנו אי אפשר לקנות.

מר גדי ירקוני: אני מבקש,

גב' נעמי סלע: זה זלזול באינטליגנציה שלנו.

גב' דנה אדמון: ממש זלזול באינטליגנציה.

מר גדי ירקוני: אני הקשבתי לכולם.

מר דני ברזילי: גדי הוא נבחר ציבור, תתנו לו לדבר. תשמעו רק, לשמוע.

גב' דנה אדמון: דני, אני מקשיבה נהדר.

מר דני ברזילי: לשמוע, זה הכול.

גב' דנה אדמון: תודה רבה לך.

מר גדי ירקוני: אני אומר שלא יהיה פשוט לשמוע את מה שאני אומר, לאף אחד פה בחדר הזה, גם לי לא.

אני יש ימים שאתה גאה להיות ראש מועצה אזורית אשכול, ויש זמנים שאתה מתבייש להיות ראש מועצה אזורית אשכול. אני היום, עכשיו, בבוקר הייתי מאוד גאה כשהייתי ב-8200, ועכשיו אני מתבייש. אני אסביר גם למה.

ואני אלך, וכך חברי המליאה, אני מאשים אתכם, סלחו לי. יש פה שני סוגי חברי מליאה, ואני אגיד את זה, כמה שזה מרגיז. יש פה אופוזיציה שתעשה כל דבר שאני אעשה, כמעט נגדי, ואני עומד על זה, שבעה אנשים בערך, ויש פה השאר, שלא רואים את התמונה המלאה, או שהם לא מנסים לראות. בגלל שמה שקרה פה עם חיימסון, נתנו לאנשי המקלדת להוביל את מליאת מועצה אזורית אשכול. אני אומר את זה באחריות. לאנשי המקלדת להוביל!

גם מה שכתבו עליי, ועכשיו הם לא מתביישים לבוא הנה, לא אנשי המליאה, אנשים אחרים, וכל מילה הם כותבים עליי גנאי, ועכשיו הם אומרים שהם בכלל לא נגדי, וגם אתם אנשי המליאה. חיימסון, אני אומר לכם, הוא עורך דין מצוין.

גב' דנה אדמון: ללא עוררין.

מר גדי ירקוני: אני לא הפרעתי לך.

גב' דנה אדמון: אמרתי שהוא מקצועי ללא עוררין.

מר גדי ירקוני: אבל למה את מפריעה לי, דנה?

גב' דנה אדמון: אני לא מפריעה לך.

מר גדי ירקוני: בשביל להוציא לי את חוט המחשבה? דבר שני, אני גם לא יודע להחליט אם הוא בניגוד עניינים או לא, מי אני? לי זה לא נראה, לי זה לא נראה מסריח, אבל אולי אני לא מריח טוב.

אני לא גם, מה שהמליאה עשתה מעצמה פה, אני אאריך את מה שניר אמר, היא פעם אחת הייתה החוקרת, פעם שנייה הייתה עורכת דין, פעם שלישית היא הייתה הסנגוריה והתובעת, והשופטת, ובסוף היא גם החליטה לתלות את הנאשם. כל זה אתם עשיתם בצד אחד.

היו פה חמישה אנשים, שכל היום זה מה שעניין אותם, ולא רק ממליאה למליאה. חברים, כל יום ניר ואני מקבלים ניגוד עניינים, תבדקו את זה. רוצים לחטט בחומר הזה, ורוצים לחטט בחומר הזה, כל יום זה העסיקה אותנו, ונתנו הכול. לא אמרנו פעם אחת לא. אבל לבוא ולהתייפף פה, ולהגיד – אנחנו רק עשינו קצת, וחיכינו לתת לזה? לא.

אחרי זה משרד הפנים אמר את דברו, ב-2017. לא השתנה, לפי דעתי, כלום, אבל אני לא שופט. תיכף אני אגיד לכם. אמר ב-2017 בכתבים – חיימסון כשיר להיות היועץ המשפטי של אשכול. מה יותר ברור מזה? ואין פה חבר מליאה אחד שלא שמע את זה, לא ראה את זה, נכון? ראה את זה גם, ניר.

מר ניר ים: כן.

מר גדי ירקוני: ראה את זה גם, תסתכלו אצלכם גם בחומרים. אז אל תבואו היום, כשיושב פה 'הנאשם' חס וחלילה, ותגידו – כולם רוצים להיות חמודים – לא ידענו. לא! אתם ידעתם הכול! ואתם החלטתם לתת לחמישה חברה להסית אותנו. להסית אותנו! בושה לאשכול שדבר כזה קורה.

אבל, גם היה נגד עמדתי, רציתם ללכת כמו שניר אמר, למשרד הפנים, לוועדה מייעצת יותר גבוהה. דרך אגב, אני חשבת שמספיק שלתת עוד פעם שיבדקו, אמרתם - לא. דעת הרוב צודקת, שלחנו למשרד הפנים, עד שמשרד הפנים לא חוזר לי על דברים יותר דחופים, כמו צוחר, שאני כל היום מדבר עם המנכ"ל, ואין תשובה, והיישוב הזה הולך להתמוטט, ולאף אחד פה לא אכפת. לא פה, סליחה, במשרד הפנים, ואנחנו כל היום מתעסקים בשביל להשיג אישורים במשרד הפנים, עם חיימסון, איך אפשר אולי להציל את היישוב הזה? בגלל שיש שם בתוכו תככים שהולכים לפרק אותו?

רויטל דג'אווי בן יעקב: אז זה אמור לחזק את האמון שלי במשרד הפנים, מה שאתה אומר לי?

מר גדי ירקוני: לא, זה אומר לך שאין לי את היכולת למה שאת מצפה ממני.

רויטל דג'אווי בן יעקב: בסדר, לעשות,

מר גדי ירקוני: לא, בסוף יגמרו את העבודה, אבל בקצב שלהם. בדברים שאתם אומרים, זה נשמע כאילו אנחנו, יחד עם משרד הפנים, ממזמזים את זה. בעברית ככה קוראים לזה. כן, ככה זה נשמע. ואני אומר לכם שזה לא ככה. ואתם רציתם שאני אהיה השופט, ושאני אתלה את חיימסון, אני לא הסכמתני.

אני לא השופט, ולא אתלה את חיימסון. אני מכיר אותו 25 שנה, ואני חושב, עד היום הוא לא הוכיח לי שהוא לא בן אדם עם מצפון, ובבן אדם שיודע להפריד בין ניגוד אינטרסים, והוא יודע לייצג את מועצה אזורית אשכול נפלא. ותקשיבו,

מר חנניה אווקרט: אז בשביל מה צריך מתווה.

מר גדי ירקוני: רגע, מה?

- מר חנניה אווקרט:** בשביל מה צריך מתווה.
- מר גדי ירקוני:** רגע, לא דיברנו עכשיו על המתווה.
- מר חנניה אווקרט:** נחכה למשרד הפנים.
- מר גדי ירקוני:** רגע,
- מר חנניה אווקרט:** נחכה למשרד הפנים,
- גב' נעמי סלע:** למה צריך מתווה? הוא שם לך מכתב, מה?
- מר גדי ירקוני:** רגע, הנה, הם מבסוטים! הם מבסוטים!
- גב' נעמי סלע:** אף אחד לא מבסוט.
- מר גדי ירקוני:** הם הצליחו! הם הצליחו!
- מר חנניה אווקרט:** מי הצליחו?
- יפתח:** למה אתה כועס אבל? למה אתה כועס?
- מר גדי ירקוני:** למה אני כועס? מפני שככה דמוקרטיה לא עובדת אצלי.
- יפתח:** ככה דמוקרטיה עובדת!

- גב' דנה אדמון:** ככה בדיוק דמוקרטיה עובדת.
- מר גדי ירקוני:** יפתח שקט, אל תפריע.
- יפתח:** ככה בדיוק עובדת דמוקרטיה.
- מר גדי ירקוני:** יפתח, אל תפריע פה.
- יפתח:** אני לא מפריע.
- מר גדי ירקוני:** אתה מפריע לי.
- יפתח:** לא, כי שאלתי אותך למה אתה כועס.
- מר גדי ירקוני:** אתה מפריע לי, אל תפריע לי בדברים. אל תפריע לי, בייחוד אחרי מה שאתה כותב עליי.
- יפתח:** אני אכתוב מה שאני רוצה!
- מר גדי ירקוני:** נכון, אתה גם עובד ממדינה, אל תשכח.
- יפתח:** אם תקרא את מה שאני כותב, שאני מדבר לגופו של עניין!
- מר גדי ירקוני:** אתה לא תפריע לי פה, אתה יכול לכתוב מה שאתה רוצה, פה תהיה בשקט עכשיו כשאני מדבר בבקשה. בבקשה.

יפתח: תתבייש לך.

מר גדי ירקוני: אני מתבייש, מותר לי.

יפתח: גם אנחנו מתביישים בך בהרבה דברים.

מר גדי ירקוני: מותר לך, זכותך.

יפתח: יפה.

מר גדי ירקוני: תכתוב בפייסבוק, זכותך.

דובר: אל תתעצבן על זה שאנחנו כותבים בפייסבוק. זה גם עכשיו מצולם.

מר גדי ירקוני: אני יודע, אני גאה ששומעים אותי.

דובר: יופי, אז אתה גאה שאתה מתבייש במועצה שלך, זה מה שאמרת.

מר גדי ירקוני: כן, כן. כן. במליאה הזאת. אתה גם לא תפריע לי עכשיו.

דובר: אני לא אפריע לך. אתה מצולם על מה שאתה אומר.

מר גדי ירקוני: אני יודע. אני גאה בזה.

דובר: שאחרי זה תבוא אלינו, שאנחנו אומרים לך משהו בפייסבוק.

- מר גדי ירקוני:** רגע.
- גב' מזל ערוסי:** סליחה, תציג את עצמך, מי אתה?
- דובר:** בושה!
- מר גדי ירקוני:** מי אתה? שואלים.
- דובר:** אני לא חייב להציג את עצמי.
- מר גדי ירקוני:** הוא לא חייב, בסדר.
- דובר:** אני גר פה במועצה,
- מר דני ברזילי:** זה מינימום של הגינות, לפחות תגיד מי אתה.
- דובר:** אני ראש האגודה הקהילתית של ישע.
- מר דני ברזילי:** אוקיי.
- דובר:** ומה שהבן אדם הזה אומר, זאת בושה למועצה!
- מר דני ברזילי:** בסדר.
- מר גדי ירקוני:** בסדר.

דובר: בושה! ראש מועצה מדבר ככה לתושבים שלו.

מר גדי ירקוני: אדוני,

דובר: אתם נותנים לזה יד.

מר גדי ירקוני: אדוני,

דובר: חמישה אנשים,

מר גדי ירקוני: צא החוצה, או שתהיה בשקט.

דובר: אני לא יוצא החוצה.

מר גדי ירקוני: אתה תצא החוצה.

דובר: הנה הוא, שיוציא אותי החוצה. תמשיך לדבר.

מר ניר ים: גדי.

מר גדי ירקוני: אל תגייד לי מה לעשות פה, אתה מתבלבל קצת. אתה מתבלבל קצת.

מר ניר ים: יאללה, סגור עניין.

מר גדי ירקוני: ואני אומר לכם, שכן, אסור לנו לחברי המליאה, לתת לדברים כאלה

לקרות באשכול. ה-DNA שאני למדתי עליו, שאני התחנכתי עליו, הדמוקרטיה שאני התחנכתי

עליה, היא אחרת. מותר לבוא בטענות, מותר להגיד שמישהו לא בסדר, אבל מצד שני, זה שאומר את זה, הוא לא בטוח צודק. וזה שאומר את זה, הוא לא יכול גם אחרי זה להחליט שהוא כל כך צודק, שההוא צריך ללכת הביתה.

מה שאנחנו עשינו פה, לצערי אני חלק מהעסק הזה, זה גם נתנו למשרד הפנים, וגם לא נתנו לו זמן לעבוד, בגלל שחיימסון צודק – מה קורה בכל מליאה עכשיו? כשמתחילה מליאה? על מה מתעסקים? באיך נפתח את אשכול? לא. האם לחיימסון יש ניגוד אינטרסים או לא.

גב' נעמי סלע: ברור.

מר גדי ירקוני: זה הדבר הכי חשוב. ואני אומר לכם,

מר חנניה אווקרט: מנהל תקין זה אינטרס גדול מאוד.

מר גדי ירקוני: נכון, אני לא חושב שהוא לא תקין. אני לא יודע, משרד הפנים יקבע, נכון?

מר חנניה אווקרט: אולי.

מר גדי ירקוני: אם לא הוא, אז אני לא יודע מי.

דובר: לא, כן, השאלה מתי.

מר גדי ירקוני: מתי?

מר חנניה אווקרט: אתה חלקת על משרד הפנים בצורה מאוד מכובדת, בוועדת בחינה של הגזבר, הראשונה שהייתה. למרות ההגנה של חיימסון על כל המחדלים שהיו בוועדה, ומשרד הפנים

קיבל את דעתו, ואתה החלטת בצורה אמיצה, לבטל את הוועדה, למרות ההחלטה שהיה לך את כל הגיבוי.

מר גדי ירקוני: זה לא אותו דבר. זה בכלל לא אותו דבר. ואם פה הייתי צריך לקבל את ההחלטה, הייתי מקבל הפוכה, לפי שיקול דעתי. ושיקול דעתי, עדיין אמרתי, לא מספיק חשוב על מנת שאני אכריע את זה. זה לא מספיק...

מר חנניה אווקרט: בשביל זה זה נראה כמו משפט שדה של הש.ג.

מר גדי ירקוני: ומי עשה אותו?

מר חנניה אווקרט: מי שצריך...

מר גדי ירקוני: מי עשה את המשפט שדה?

מר חנניה אווקרט: התשובה של משרד הפנים, הייתה צריכה להביא לכך שגם אתה וגם ניר תסיקו מסקנות.

מר גדי ירקוני: אני לא אחראי על משרד הפנים, בואו תנו לי רגע לסיים.

מר ניר ים: בוא, תסיים...

מר גדי ירקוני: אני חושב, אומר לכם לסיכום, שמה שעשינו פה, זה לא יעשה ואני מקווה שלא יהיו עוד מקרים כאלה. כן, אי אפשר לעשות את זה, ... יש לנו עוד שנה, תחליטו מה שאתם רוצים, בינתיים המועצה הזאת צריכה להמשיך לתפקד. ואם כל פעם יעצרו אותנו על ניואנסים קטנים כאלה או אחרים, כי אני אומר לחברי המליאה, שהן בפינות הלא חשובות, חבל על

המועצה הזאת.

תנו לה להתקדם, תנו לה להתפתח, תנו לה להתעסק בחינוך, תנו לה להתעסק בדברים חשובים, בצמיחה הדמוגרפית, בביטחון,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אפשר גם וגם, זה לא במקום.

מר אמיר פלג: זה לא סותר, גדי.

מר גדי ירקוני: זה סותר, בגלל...

גב' דנה אדמון: ... בדברים האלה, תוך כדי מנהל תקין.

מר גדי ירקוני: אתם חושבים שלא, ואתם מבזבזים את כל הזמן.

גב' דנה אדמון: אנחנו הורגים את המועצה,

מר גדי ירקוני: בשביל לנגח אותי.

גב' דנה אדמון: אתה נפלא ונהדר.

מר גדי ירקוני: עובדתית, בינתיים, כמו שחיימסון אמר, הוא הצליח לייצג אותנו בכל המקומות...

גב' דנה אדמון: אף אחד לא ערער על זה. אף אחד לא ערער על זה! אף אחד.

מר ניר ים: רגע,

גב' דנה אדמון: מכירים אותו גם מהיישובים, מכירים את המקצועיות, ואף אחד לא ערער על זה.

מר גדי ירקוני: אני אומר לכם, שמה שעשיתם פה לחברי המליאה האחרים, לא להם, אני מקווה שלא תחזרו על זה.

מר ניר ים: חברים,

גב' מזל ערוסי: סליחה ניר, אני רוצה להגיב.

מר ניר ים: דקה, דקה.

גב' מזל ערוסי: לא,

מר ניר ים: אני אתן לך.

מר אמיר פלג: אה לא תמנע מחברת מליאה לדבר.

גב' מזל ערוסי: אני חושבת שזה בהחלט היה לגיטימי לבקש תשובות על שאלות, ואמרתי את זה בתחילת דבריי, שלא ידענו אותן. ואילולא היינו מקבלים את התשובות הנכונות, כמו שקיבלנו היום, נכונות, את התשובות כמו שקיבלנו היום, יכול להיות שהתגובות היו אחרות, א'. ואתה לא יכול להגיד שאני נגדך, לא נגדך, אופוזיציה – לא אופוזיציה, זה בכלל לא,

גב' דנה אדמון: אנחנו כן.

מר גדי ירקוני: את לא יושבת פה, פה האופוזיציה.

גב' מזל ערוסי: אני לא רוצה להגיד פה או לא פה. זה בכלל לא על הבסיס הזה בכלל.
אני חושבת שה...

דובר: בצפון קוריאנה אין אופוזיציה, דרך אגב.

גב' מזל ערוסי: הלגיטימיות לשאול שאלות, בזכותה אנחנו נמצאים כאן. ולגבי
האישור של משרד הפנים, של 2017, חבריה, חמש שנים זה עידן ועידנים לגבי מה שקורה במועצה
הזאת. לטוב ולרע. אז למה לא להביא לנו תשובות?

מר גדי ירקוני: ביקשנו, עוד לא קיבלנו.

מר ניר ים: דקה, כל התשובות, אני לא אחזור על הדברים, התשובות ניתנו, אבל
אנחנו לא עוסקים בזה. עכשיו לוקח את הדיון, בבקשה חברים, נמשיך עם סדר היום.

גב' דנה אדמון: אני מבקשת להבין,

מר ניר ים: דקה אחת, הכול טוב דנה, תקבלי. בסדר היום, אנחנו עדיין בסעיף
שקוראים לו 10.1,

גב' מזל ערוסי: אתה סיכמת את הנושא הזה?

מר ניר ים: רגע, שנייה.

גב' מזל ערוסי: את הנושא הזה סיכמת?

מר ניר ים: לא,

מר גדי ירקוני: רגע, הוא מדבר.

מר ניר ים: לא, אני לא סיכמתי.

גב' מזל ערוסי: אוקיי.

מר ניר ים: הסעיף, הנושא לסדר היום, הוא כל מה שקשור פה לסעיף 10.1, שהיו לו שני חלקים, חלק אחד מה אמר חיימסון – אמר. בלי קשר למה שחיימסון אמר, ופה אני... שהכול בסדר, אותו אחד יבין את מה שיבין, ויקבע את הדעה שלו כמו שיקבע, עדיין יש פה נושא שהנהלת המועצה האזורית אשכול, רוצה להביא למליאה לקבלת החלטה, וזה עמוד 16 המפורסם. אז אנחנו חוזרים עכשיו...

רויטל דג'אווי בן יעקב: אבל הבן אדם שם מכתב, תכבד את זה.

מר ניר ים: לא פה יקבע סדר היום, סדר היום יקבע בהנהלה, בדיוק כמו שדנה רוצה שיקבע,

גב' דנה אדמון: איזה יופי.

מר ניר ים: לכן היא צריכה גם לעמוד ולהתעקש על זה שהוא יתקיים כהלכתו, אוקיי? וסדר היום של המליאה הזאת קובע, שיש דיון על הסעיף הזה, שנמצא בעמוד 16, והמליאה מתבקשת, עם כל הכבוד, לבוא ולהגיד אם היא מקבלת את הדף הזה, או היא דוחה אותו. שלום, תודה. זה מה שנאמר עד עכשיו, הוא נחמד, ולא בטוח שהוא לא... לעניין. אז אני פותח את הדיון,

לגבי קבלה או דחייה של עמוד 16, ברשותכם.

גב' דנה אדמון: אז אני מבקשת לפני הדיון.

מר אמיר פלג: אבל,

מר ניר ים: אין אבל. אין אבל.

מר גדי ירקוני: לא קיבלתי את ההתפטרות שלו.

מר ניר ים: אין אבל.

מר דודי אלון: אפשר להצביע בעד, אפשר להצביע נגד.

גב' נעמי סלע: מה זאת אומרת?

מר אמיר פלג: אבל מה?

מר ניר ים: מה שהוא אמר, אמר.

מר דודי אלון: אני חושב שצריך לחכות למשרד הפנים, המתווה הזה לא רלוונטי,

נעלה להצבעה – תגידו כן – כן, תגידו לא – לא.

רויטל דג'אווי בן יעקב: סליחה, אתם חושבים שאנחנו טיפשים?

מר ניר ים: כל אחד אמר,

רויטל דג'אווי בן יעקב: הוא הגיש התפטרות...

גב' נעמי סלע: הוא לא חושב, הוא בטוח.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אין רציונאל.

מר דודי אלון: אני גם חושב שזה מיותר, תצביע נגד. הדעה שלי, היא שצריך לחכות למשרד הפנים, כל דבר לא רלוונטי.

מר גדי ירקוני: הם לא רוצים לחכות, הם רוצים היום לשחוט אותו.

גב' דנה אדמון: מי רוצה? זה אתה היחיד שרוצה, אל תכניס לנו מילים לפה. אתה היחיד שרוצה. אני את כל הזמן...

מר ניר ים: דקה, חברים יקרים,

מר דודי אלון: ניר, אני בדרך כלל לא קוטע אותך – אני חושב שאם אתה רוצה להביא הצעה בעניין הזה, אני בטוח שיהיה כאן רוב גדול לזה שלא עושים שום פעולה, לא מביאים את זה לנושא לסדר היום במליאות הקרובות, ולא מדברים על זה, הבנו, עד שתהיה תשובה ממשרד הפנים.

מר ניר ים: לא לא לא.

(מדברים ביחד)

מר דודי אלון: אם אתה רוצה לאשר את זה, בבקשה.

מר ניר ים: עם כל הכבוד, חברים, חברים יקרים עם כל הכבוד לכל ההצעות, יש פה הצעה, חבל אנחנו סתם מושכים זמן, וזה לא יביא אותנו לשום מקום, כי הדרך היחידה שאנחנו מכירים, לפחות אני מכיר לקבלת החלטה, היא בהרמת יד דמוקרטית, ואז הרוב קובע מה עושים, או מה לא עושים. ולכן, כיוון שההנהלה מביאה את זה להחלטת המליאה, כל מי שחושב שהנייר הזה הוא מיותר, לא מעניין, צריך לזרוק אותו, לא רלוונטי, לא נכון, לא מסכים לו, יצביע נגד. כל מי שחושב שהנייר הזה כדאי לאמץ אותו, יצביע בעד. כל כך פשוט. היה אמור להיות דבר נורא פשוט, שהמליאה, שאני אסביר מה הנייר אומר, בשתי מילים,

מר תמיר בוקובזה: ניר, אפשר לדבר?

מר ניר ים: עוד מעט. הנייר אומר, בשתי מילים, דבר נורא פשוט.

מר אמיר פלג: תן לתמיר להציג את זה.

מר ניר ים: תמיר יציג את זה,

מר גדי ירקוני: תמיר, תן לו לגמור משפט.

מר ניר ים: ואמיר, עם כל הכבוד לך, והרבה כבוד, הנייר אומר דבר נורא פשוט – הנייר אומר שמהיום עד איפשהו בספטמבר, שזה סדר גודל של עשרה חודשים, פחות מעשרה חודשים, שבספטמבר מסתיימת כך או כך הקדנציה של היועמ"ש, מעכשיו למשך עשרה חודשים הקרובים, ברגע שיבוא משרד הפנים ויגיד שמה שעושה היועמ"ש לא נכון, אוקיי? ויש בו חשש לניגוד עניינים, או ניגוד עניינים בפועל, בשנייה הזאת היועמ"ש מסיים את תפקידו.

אם משרד הפנים לא אומר את זה, או שאומר שזה כשר, כך או אחרת, היועמ"ש מסיים את תפקידו בספטמבר, בעוד עשרה חודשים. ותוך כדי כך, בסביבות מרץ ובהמשך, יוצאים למכרז חדש, שמי

שקובע את תנאי המכרז, זאת המליאה בכבודה ובעצמה, שם יחליטו איזה כללים יחולו על היועמ"ש הבא שיבחר.

נייר נורא פשוט, אבל מה הוא גוזר עלינו? שבאותה שנייה שקיבלנו אותו, אנחנו עכשיו יושבים בשקט. לא כל יום מחדש יועמ"ש יועמ"ש, ניגוד ניגוד, עניינים עניינים, זה הכול.

מר אמיר פלג: אז ניר, תגיד שזה מתווה השתקה, ואני כבר אומר לך, עוד לפני הדיון,

לא תהיה פה השתקה. לא תשתיקו, אנחנו נבחרי ציבור בזכות, עושים עבודת קודש לדעתי,

מר ניר ים: אם יש לך משהו ענייני להגיד,

גב' דנה אדמון: זה משהו ענייני! סליחה! מה זה השטויות האלה?

מר אמיר פלג: לא אתה, ולא מתווה, זה ממש...

יפתח: ... הרבה יותר ענייני ממך ומגדי שמדברים על גופו של אדם, במקום

לגופו של עניין. אתם לא ענייניים.

מר אמיר פלג: בושה. ועוד דבר, אם דנים בנושא חי והמשך העסקתו, אני חושב שלא

ראוי שהוא ישב...

יפתח: אתה לא ענייני, מה לעשות? אתה תוקף פה חברי מליאה שהם נציגי

ציבור.

מר גדי ירקוני: נו, אז מה?

יפתח: הם מייצגים את הציבור.

גב' נעמי סלע:

מה זה 'נו אז מה'?

יפתח:

ולוקח אותם באופן אישי, ומגן על יועץ משפטי שהוא שכיר, הוא

בכלל לא נבחר!

מר ניר ים:

היחיד שיש לו זכות דיבור עכשיו זה חנניה, ואחר כך תמיר, ואחר כך

יובל.

יפתח:

יש פה שומרי סף מדהימים, במקום שתאמץ אותם,

מר גדי ירקוני:

שמענו אותך, תפסיק, תירגע.

יפתח:

גם כשנעלמו מיליון ש"ח בתברואה עשית ככה, נכון?

מר גדי ירקוני:

כן, די די.

יפתח:

תמשיך, תמשיך, והיועץ המשפטי...

מר גדי ירקוני:

תהיה בשקט כבר!

יפתח:

אל תצעק עליי.

מר גדי ירקוני:

אני אצעק עליך.

דובר:

מה קורה לכם? מה הסגנון הזה?

מר גדי ירקוני: חבריה, תירגעו...

יפתח: שיהיה לו על מה להתבייש באמת.

מר ניר ים: הלאה, חנניה.

מר חנניה אוקרט: כשהמליאה עברה לדיון בסעיף 10.1 המשך קדנציה ליועמ"ש, נתת זכות דיבור לחיימסון, ואחרי שהוא הכפיש את חברי המליאה על הביקורת שלהם,

מר שמעון מגן: וגם אותי הכפיש, בלי שום הצדקה, עם הוכחות הפוכות. הוא שיקר.

מר חנניה אוקרט: אחרי שהוא סיים את דבריו, הוא הודיע שהוא מסיים את תפקידו.

מר אמיר פלג: מתפטר.

מר חנניה אוקרט: שהוא מתפטר. עכשיו, ההתפטרות שלו לא הייתה על הפרק בכלל, אז איך אפשר לדון, כשהוא מגיש התפטרות?

גב' דנה אדמון: וראש המועצה ידע על ההתפטרות, ובכל זאת הביא את המתווה הזה לסעיף לסדר.

מר חנניה אוקרט: רגע, תנו לי לסיים. לא יתכן שהמידע הזה לא היה ידוע, נאמר כרגע לכל חברי המליאה, בצורה מפורשת, שהוא מתפטר, אז להמשיך לדון בהמשך העסקתו של היועמ"ש. תציע למליאה שלא יהיו דיונים נוספים סביב ניגוד עניינים בתפקידו של היועמ"ש במועצה, ונעבור לסדר היום, נחכה לתשובה של משרד הפנים. אבל לא יכול להיות שאחרי שהוא הגיש,

- מר אמיר פלג:** למה צריך לחכות אם הוא התפטר?
- גב' נעמי סלע:** למה צריך? הוא התפטר. הבן אדם התפטר וזהו.
- גב' דנה אדמון:** אני מוכנה לחכות.
- מר חנניה אווקרט:** אם נניח והוא ממשיך כרגע תקופה מסוימת, לא יודע מתי זה נכנס לתוקף.
- גב' נעמי סלע:** היום! סליחה, חנניה, חנניה, היועץ המשפטי...
- מר ניר ים:** כל אחד, חברים, כל אחד יכול להמשיך לצרוח, באמת, בכיף גדול. כל אחד יכול להמשיך לצרוח, זה כיף גדול, זה לא חכם, זה לא מביא אותנו לשום מקום. כשאנחנו סגורים עם מכרז, נעמי,
- גב' נעמי סלע:** הוא הצהיר בפני המליאה? אנחנו הריבון? אז נגמר הסיפור.
- מר ניר ים:** נעמי, כשאנחנו סגורים עם מכרז ליועמ"ש, עם חוזה, עם הסכם, זה שהוא אמר שהוא התפטר, עם כל הכבוד,
- גב' נעמי סלע:** אנחנו הדירקטוריון.
- מר ניר ים:** עם כל הכבוד, עוד לא קיבלנו את ההתפטרות שלו, ולא בטוח שאנחנו יכולים ורוצים לקבל את ההתפטרות.

מר איתן אהרון: הוא הודיע לחברי המליאה.
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: דקה, איתן אהרון, בואו נמשיך לצרות. בדיוק באותה מידה,

מר דודי אלון: יש חוזה, הוא לא יכול להפר חוזה.

מר איתן אהרון: הוא יכול להתפטר בחוזה. זה מה שכתוב בחוזה, שהוא יכול להתפטר.

מר ניר ים: בדיוק באותה מידה, יאללה, חברים. בבקשה, יובל. יובל ואחר כך
תמיר...

מר יובל בר: טוב. מאחר שאני לא נחשד באופוזיציה, וגם טיפה רחוק מהעניינים,
חיימסון לא עשה לי שום רע, ואני כן מעריך את עבודתו, ככה – לגבי הנושא הזה – קודם כל, רגע רגע
רגע, שנייה. איבדתי, אבל תיכף זה יחזור.

מר תמיר בוקובזה: אז את הצעת ההחלטה הזאת, מי שישב בפגישה זה חי, ניר ואני,
ודיברנו והגענו לאיזשהו מתווה, בדיוק מהסיבה הזאת, כדי להמשיך, לתת למועצה אפשרות
להמשיך. אבל, כל החלק הראשון של המתווה הפך ללא רלוונטי, ברגע שחיימסון הודיע שהוא מסיים
את ההעסקה שלו, וגרוע מזה, הוא הודיע שלפני שבועיים הוא מסר, גדי?

גב' דנה אדמון: ואנחנו לא יודעים מזה.

מר אמיר פלג: ולא ידענו.

גב' נעמי סלע: ולא ידענו על זה.

- מר גדי ירקוני:** לא לפני שבועיים, חבר'ה.
- גב' נעמי סלע:** הוא אמר שהוא שם מכתב לפני שבועיים.
- מר גדי ירקוני:** הוא לא שלח לפני שבועיים.
- גב' דנה אדמון:** ובמשך השבועיים האלה, הסעיף עמד בעינו.
- גב' נעמי סלע:** והיינו לפני שבוע בישיבת הנהלה, ולא ידענו על זה.
- גב' דנה אדמון:** ועוד אומרים לנו – צריך לשמור על הסעיף.
- מר תמיר בוקובזה:** אני לא שמעתי על זה שום דבר עד הרגע, וחיימסון אמר שבועיים.
- גב' נעמי סלע:** הוא אמר בעצמו שלפני שבועיים הוא נתן לך מכתב.
- מר תמיר בוקובזה:** אני מציע לשנות את הצעת ההחלטה,
- מר גדי ירקוני:** לא זה מה שהוא אמר.
- גב' נעמי סלע:** זה בדיוק מה שהוא אמר, ויש תמלול.
- מר תמיר בוקובזה:** מאחר והחלק הראשון שלה לא רלוונטי יותר, ועורך דין חיימסון הודיע על ההתפטרות שלו, אז החלק הראשון, סעיפים 1-4, יבוטל בהצעת ההחלטה. וסעיף 5 יישאר, שעוסק בענייני המכרז, שככל הנראה יתרגש עלינו בשבועות הקרובים, לפי מה שאני מבין מתוך

המליאה הזאת, ומתוך ההצהרה של חיימסון שהוא יסיים.
אני לא אכנס לכל הפרטים, זה סתם יהיה מיותר לחלוטין. סעיף 5 קובע שהמליאה תקבע את תנאי המכרז כמו שניר הציג, ואני חושב שזה הסעיף היחיד שצריך להישאר בתוך ההצעה, כדי שנוכל להתקדם הלאה בצורה הכי טובה.

מר גדי ירקוני: זה לא בסמכות שלו.

גב' דנה אדמון: זו ההצעה שלו.

מר גדי ירקוני: זה לא בסמכות שלו.

גב' נעמי סלע: זו הצעה שלו, הוא משנה אותה.

מר גדי ירקוני: לא, זה לא בסמכות שלו להגיש הצעת החלטה,

מר ניר ים: חברים, אנחנו,

מר יובל בר: רגע רגע, סורי על קודם. מה שרציתי להגיד בעצם, שקודם כל, מי

שחושב שיהיה שקט בחודשים הקרובים, לא יהיה שקט תשעה חודשים, אנחנו יודעים את זה, ככה שלטובת המועצה, אנחנו צריכים להחליט משהו שיקדם אותנו, שקט לא יהיה.

עם כל הרצון הטוב, ואנחנו יודעים שחיימסון הוא יועמ"ש מעולה למועצה, אנחנו איכשהו נצטרך להחליט פה החלטות קשות, ויותר חשוב ממה שרציתי להגיד, זה ברגע שאנחנו נבחר את היועמ"ש הבא, או אם זה יהיה החיימסון הבא, אם אנחנו לא נגדיר טוב טוב מה אנחנו רוצים שהוא יעשה, חוקי או לא חוקי, זה בכלל לא משנה.

אם אנחנו נחליט שהיועמ"ש הבא לא יכול לייצג אף אחד באזור מועצה אזורית אשכול, אז זה מה שיהיה.

גב' דנה אדמון: אתה לא יכול להחליט לו את זה. יש חוזר מנכ"ל, (מדברים ביחד)

מר יובל בר: זה מה שקרה עכשיו עם חיימסון... ברגע שיהיה מישהו הבא, ויתחיל, הוא יהיה טוב ככל שיהיה, ייקחו אותו גם אחרים. למה חיימסון נלקח על ידי כל האגודות? כי הוא היה טוב, אם הוא לא היה טוב, לא היו לוקחים אותו. הוא רוצה לתת את השירות הזה, ולכן גם בפעם הבאה, תהיה לנו בעיה אם לא נחליט דברים מאוד מאוד ברורים, שהם גם לפי חוק מותר לו, אי אפשר למנוע ממנו, אבל לנו מותר להחליט.

מר דודי אלון: יובל, שתדע שחוזר המנכ"ל של יועץ חיצוני, הוא רק במקרים שממש הוכחת שאין סיבה להחזיק פנימי, ובנסיבות כאלה... וזה לא משהו ש... התפיסה אומרת שרוצים שיהיו לך עורכי דין בתוך הבית.

מר גדי ירקוני: לא לא לא. כל אחד מחליט מה שהוא רוצה.

מר תמיר בוקובזה: בתנאי המכרז, המועצה רשאית לקבוע איזה תנאים שהיא רוצה, בלי שום קשר לחוזר המנכ"ל. חוזר המנכ"ל קובע את תנאי הסף המינימאליים שהמועצה מחויבת להציב. המועצה יכולה להחליט בלי שום בעיה, שהיועמ"ש שייצג אותה, יהיה אסור לו לייצג שום גורם, ושום גוף ולא להיות שותף בשום חברה, בתוך התחומים המוניציפאליים של המועצה, וזה משהו ממש פשוט לבצע, וממש חוקי לבצע. אין שום מניעה כזאת. אם אלה יהיו תנאי המכרז, ומישהו יגיש הצעה,

גב' דנה אדמון: אני דיברתי עם עורכי דין שאמרו אחרת.

מר תמיר בוקובזה: בסדר, ואם אלו יהיו תנאי המכרז, ועורך דין יגיש הצעה בתנאי

המכרז האלה, אלה יהיו התנאים שלו, ותהיה הפרת הסכם, אז תהיה הפרת הסכם על כל המשתמע מזה.

הדברים צריכים להיות ברורים, ואנחנו לא צריכים להיכנס בדיוק לאותו פלונטר, ולאותו סיפור שהיינו בו עד עכשיו. כן מותר – לא מותר, כן ניגוד – לא ניגוד. ממש לא הכיוון. זה בדיוק מה שסעיף 5 אומר, זה בדיוק מה שסעיף 5 מתווה לנו פה, שהמליאה תקבע את התנאים, אנחנו נוכל לקבוע איך אנחנו רוצים שהדברים יראו. אם אנחנו נרצה יועמ"ש פנימי, יועמ"ש חיצוני, יועמ"ש מייצג את כולם, או אף אחד באשכול.

מר אמיר פלג: תמיר, אפשר?

מר דודי אלון: מה, הוא נותן זכות דיבור?

מר אמיר פלג: לא יודע.

מר דודי אלון: התקדמנו, גם מנסח הסכמים וגם...

גב' דנה אדמון: הוא שואל אם הוא סיים!

מר אמיר פלג: לא, אני צריך רק להגיד בקצרה, שלפי חוזר מנכ"ל, בצורה ברורה ומפורשת, אופציית ברירת המחדל היא יועץ משפטי פנימי למועצה.

מר גדי ירקוני: לא חובה.

מר אמיר פלג: יושבים פה כמה ממנהלי המועצה, הם יכולים להעיד כמה צריך פה יועמ"ש פנימי, כמה במשך היום, כל יום עולות שאלות,

מר גדי ירקוני: אדוני,

מר אמיר פלג: תן לי לסיים, בבקשה, ואל תגיב.

מר גדי ירקוני: אתה צודק.

מר אמיר פלג: עולות שאלות בלי סוף על נושאים שאין להם מענה, כי חיימסון רחוק והוא לא תמיד זמין, זה דבר אחד.

ב' – לפי חוזר משרד הפנים, אני אחזור שוב, קודם כל, לפני ההחלטה על יועמ"ש חיצוני, שהם מדגישים בחוזר משרד הפנים, שזאת האופציה הפחות טובה והפחות מועדפת, צריך לעשות דיון מלא, שלם, עם כל הנתונים, על יועמ"ש פנימי.

אז אני מבקש מהנהלת המועצה, שלצד מה שתמיר תיאר, יהיה פה, לפני המכרז הבא, כמו שדורש משרד הפנים, דיון יפה, מלא, גם ניר אגב התחייב במליאה ההיא, כשהיה תשע מול תשע, הוא אמר שזה רשום – נביא בחודשים הקרובים דיון למליאה, מלא, על יועמ"ש פנימי. אז זה מה שהיה חשוב לי להגיד.

גב' נעמי סלע: כן, הוא אמר את זה.

מר גדי ירקוני: הוא לא.

גב' נעמי סלע: ניר התחייב לזה.

מר אמיר פלג: הוא התחייב, זה רשום.

מר גדי ירקוני: לניר, אמרתם, אין רשות להתחייב לכלום. אתם אמרתם.

מר ניר ים: חברים, יאללה בואו,

מר אמיר פלג: אז סגן ראש המועצה התחייב.

מר ניר ים: קדימה, מה...

גב' דנה אדמון: לא, לא צריך שהוא יתחייב, יש החלטת מליאה בעניין.

מר ניר ים: קדימה חברים, כן דנה?

גב' דנה אדמון: יש החלטת מליאה בעניין, 16 אם אני לא טועה, אני גם יכולה להביא

אותה מצוטטת, שאנחנו מקדמים דיון בנושא יועמ"ש פנימי. אז זה לא רלוונטי בכלל מי התחייב או

לא התחייב, ומה תפקידו. זה אחד. היא כתובה, אשלח לכם אם אתם לא זוכרים, זה דבר ראשון. דבר

שני – לפני שאנחנו מצביעים על דבר כזה, אנחנו צריכים להבין שזה...

גב' מזל ערוסי: על מה אנחנו צריכים להצביע?

מר אמיר פלג: בדיוק.

גב' נעמי סלע: על סעיף...

מר אמיר פלג: לדעתי לא צריך להצביע על כלום.

גב' דנה אדמון: אני אענה, אני אענה...

(מדברים ביחד)

גב' מזל ערוסי: אני יודעת בדיוק איפה התחלת, ומה פתאום אתה מציע עכשיו.

גב' דנה אדמון: אני אענה. לטובת העניין, אני מסכימה עם מזל, אנחנו לא צריכים להצביע. אבל היה ותעלה ההצעה לסדר, אני חושבת שאנחנו צריכים לקבל איזושהי חוות דעת, בשביל להבין שזה מותר,

מר אמיר פלג: נכון, שזה באמת...

גב' דנה אדמון: וזה נכון. אני לא חושבת, עורכי הדין שאני התייעצתי איתם לפני שהגעתי לפה היום, טענו שאין לנו יכולת לייצר את הדבר הזה. אז לייצר איזושהו מקסם שווא שאנחנו יכולים לשלוט בכל הדברים האלה, הוא לא במקום.

מר תמיר בוקובזה: אז בואו נקבל את ההחלטה, ונבדוק.

גב' דנה אדמון: לא.

גב' נעמי סלע: בואו נקבל את ההחלטה.

גב' דנה אדמון: ממש לא.

מר תמיר בוקובזה: זה לא סותר, מקבלים חוות דעת...

מר ניר ים: חברים, לדעתי דיברנו מספיק. עם כל הכבוד לכולם, מזל שאלת...
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: מזל, שאלת על מה מצביעים?

- גב' מזל ערוסי:** אני יודעת על מה מצביעים.
- מר ניר ים:** יופי.
- גב' מזל ערוסי:** לא צריך להצביע.
- מר ניר ים:** מצביעים,
- מר דודי אלון:** אז תצביעי נגד.
- מר ניר ים:** מצביעים על עמוד 16. אני מתעקש.
- מר אמיר פלג:** אה, אתה מציע שנצביע על עמוד...
- מר ניר ים:** ודאי.
- גב' דנה אדמון:** אבל אתה לא יכול להצביע,
- מר ניר ים:** זכותה של המליאה,
- גב' דנה אדמון:** לא נכון!
- גב' נעמי סלע:** לא, להיפך.
- גב' דנה אדמון:** מציע ההצעה חוזר בו, אז אין הצעה.

מר ניר ים: זה לא הוא הביא את ההצעה.

גב' דנה אדמון: מי הביא את ההצעה?

מר דודי אלון: לא, אם רוצים... סדר דנה. מה אכפת לך שיביא את זה להצבעה?

גב' דנה אדמון: מה אכפת לי? אכפת לי.

גב' נעמי סלע: הוא ביטל את המתווה אבל!

מר איתן אהרון: אלוהים אדירים, על מה יש להצביע?

מר ניר ים: אני מסביר, אני מסביר. הייתה הנהלה במועצה האזורית אשכול,

הסעיף הזה התבקש להגיע לסדר היום. ההנהלה קיבלה דיון פנימי, ההנהלה החליטה להביא את

הנייר הזה להחלטת המליאה.

עכשיו, אף אחד, אפשר הכי פשוט להגיד – מתנגדים, או לא מתנגדים, ונגמר הסיפור.

גב' דנה אדמון: הנה, חזר.

מר חנניה אוקרט: אני מציע לכל המליאה להימנע! לא להצביע הכול.

מר ניר ים: מותר למליאה להימנע.

מר איתן אהרון: ניר, לפני שנה היה סעיף שהיה קשור למירב ברקאי.

מר ניר ים: כן.

מר איתן אהרון: בתחילת המליאה באת ואמרת חבר'ה, מרב ברקאי הודיעה שהיא לא לוקחת על עצמה את התפקיד, אז הסעיף הזה הוא לא רלוונטי. אז ככה זה,

גב' נעמי סלע: בדיוק אותו הדבר, לא רלוונטי.

מר ניר ים: יופי.

גב' נעמי סלע: יש מכתב.

גב' דנה אדמון: הצעת הצעה מובאת...

מר ניר ים: לא, אני לא מקבל,

גב' דנה אדמון: אתה לא יכול לא לקבל, אתה לא מחליט!

מר ניר ים: אני לא מקבל מיעוט צעקני, תרים יד ותתנגד.

מר תמיר בוקובה: אני מבקש להעלות,

מר ניר ים: למה למנוע הצבעה?

גב' נעמי סלע: אין מה למנוע הצבעה, הבן אדם...

מר איתן אהרון: על מה להצביע? לא רלוונטי. לא רלוונטי.

- מר תמיר בוקובזה:** זו הצעת החלטה,
- מר ניר ים:** תביא אותה מסודרת.
- מר תמיר בוקובזה:** לא מסודרת, היא פה...
(מדברים ביחד)
- מר ניר ים:** חברים, אנחנו מדלגים על הסעיף הזה.
- גב' נעמי סלע:** רגע, הבן אדם שם מכתב, בואו נתקדם.
- מר ניר ים:** אנחנו מדלגים על הסעיף הזה. ברשותכם, מתקדמים, למה יש לנו דברים שצריך להחליט עליהם.
- גב' נעמי סלע:** רגע, לאן להתקדם? לא סיימנו. לא סיימנו.
- גב' דנה אדמון:** ניר, אתה רוצה להעלות את זה לסדר?
- מר איתן אהרון:** למה להעלות לסדר?
- גב' דנה אדמון:** אני שואלת, יש חבר מליאה.
- מר השי רובין:** קיבלו את מה שאתם רוצים, לא מצביעים, די, בואו נמשיך.
- גב' דנה אדמון:** השי, אתה לא מבין כלום. אתה לא מבין כלום.

- מר ניר ים:** חברים, חברים,
- מר השי רובין:** רציתם שלא יצביעו. לא מצביעים.
- גב' דנה אדמון:** לא קיבלנו את מה שאנחנו רוצים, תפסיקו ... בצורה הזאת.
- מר גדי ירקוני:** הם רצו גם לקבל אותי, דני. הם רצו גם לקבל אותי.
- מר ניר ים:** אנחנו עומדים במקום נורא פשוט, במקום שבו למליאת אשכול בדצמבר 2022, אין יועץ משפטי. עכשיו, עם כל הכבוד לנו, כמבוגרים אחראיים, כדירקטוריון של מועצה אזורית אשכול, אנחנו לקחנו על עצמנו אחריות, שנכון לעכשיו, אין לנו יועץ משפטי.
- גב' דנה אדמון:** אוקיי.
- מר ניר ים:** אם הדירקטוריון חושב,
- גב' דנה אדמון:** איך לנו אמור להיות...
- גב' נעמי סלע:** אנחנו רגילים להחזיק יועצים חיצוניים, הכול בסדר.
- גב' דנה אדמון:** איך באחריות שלנו שאין יועץ משפטי?
- מר ניר ים:** אני לא אמרתי שזו אחריות שלכם.
- גב' דנה אדמון:** אתה אמרת שקיבלנו החלטה שלא יהיה יועץ משפטי,

- מר ניר ים:** אני לא אמרתי...
- גב' דנה אדמון:** זה מה שאמרת הרגע.
- מר ניר ים:** לא אמרתי שקיבלתם החלטה.
- גב' דנה אדמון:** זה בדיוק מה שאמרת כרגע.
- גב' נעמי סלע:** זה מה שאמרת.
- מר ניר ים:** את רוצה לשמוע מה אמרתי? אמרתי דבר נורא פשוט, אמרתי דבר נורא פשוט, כדאי שגם תשמעו מה אני אומר,
- גב' דנה אדמון:** בסדר, אחר כך.
- מר ניר ים:** אמרתי, נכון לרגע זה, נכון לרגע זה, למועצה האזורית אשכול אין יועץ משפטי.
- גב' דנה אדמון:** נהדר. ומה בדף הזה יהיה שונה?
- מר ניר ים:** רגע אחד, רגע אחד. עכשיו, אני חושב שדירקטוריון אחראי, צריך לדאוג שכן יהיה יועץ משפטי, ולראות איך צולחים את התקופה הזאת.
- גב' דנה אדמון:** נכון, אז תגיד לי מה עושים.

מר ניר ים: עכשיו,

גב' דנה אדמון: מכרז?

מר ניר ים: זו הדרך למה כן יהיה יועץ משפטי, כדי לצלוח את התקופה הזאת, ולהגיע ל... מסודר יותר.

מר חנניה אווקרט: אפשר לראות את מכתב ההתפטרות?

מר שמעון מגן: גדי, למה אתה לא מנהל את הישיבה? והעובד הזה... אני לא מצליח להבין. אני לא מבין למה הוא מנהל.

מר גדי ירקוני: אני לא מקבל ממך הוראות.

מר שמעון מגן: אין לו תפקיד.

מר גדי ירקוני: אני לא מקבל ממך...

מר שמעון מגן: אתה לא מקבל ממני הוראות? בגלל זה המצב ככה נראה.

מר תמיר בוקובה: ניר, גם מה שאתה אומר, זה להלך אימים על חברי המליאה, ובככה. הסכם ההעסקה קובע מפורשות, שאם עורך הדין, היועץ המשפטי, רוצה להפסיק את העסקתו, הוא רשאי להודיע למועצה, בהתראה של 60 יום מראש.

גב' נעמי סלע: שמתוכם 14 כבר עברו.

מר תמיר בוקובה: גם אם נתייחס לשבועיים שגדי אומר שהם לא, עדיין נשאר לפחות חודש וחצי, או יותר. אז יש לנו יועץ משפטי. אני מציע להעלות את סעיף 5,

מר גדי ירקוני: לא יעלה סעיף 5.

מר תמיר בוקובה: בסדר, זכותך.

גב' נעמי סלע: זכותך, אנחנו נעלה אותו אחר כך.

מר תמיר בוקובה: אני מציע להעלות את סעיף 5 להצבעה, כדי שנוכל לקיים מכרז בהקדם האפשרי, וכדי שנוכל לפתור את כל העניין הזה, גם לשנים הבאות, בצורה טובה.

גב' מזל ערוסי: מה זה סעיף חמש? אתה מפרט את המתווה...?
(מדברים ביחד)

מר תמיר בוקובה: לא אני פירטתי את המתווה, וחיימסון הודיע שהוא מסיים את העסקתו. אני בניתתי את המתווה הזה, כדי לאפשר למועצה להמשיך לעבוד. אני ישבתי עם חיימסון, ואני ניהלתי מלחמות.

גב' נעמי סלע: צודק.

מר תמיר בוקובה: חיימסון בא, והודיע כרגע בהפתעה גמורה מבחינתי, אף אחד לא טרח להגיד לי מילה שהוא התפטר,

מר אמיר פלג: ככה הם מתנהגים תמיד.

מר תמיר בוקובה: אני שומע את זה פה ביחד. אז אם חיימסון התפטר, זו זכותו המלאה. עדיין, ... לנהל את המועצה הזאת, ועדיין צריך לדאוג לכל שאר הדברים. בשביל זה אני נלחם על המתווה הזה, נלחמתי עליו, בשביל זה עכשיו אני מתעקש על סעיף 5, כי זה מה שנשאר פה. לא כי אני רוצה להרוויח מזה משהו.

הייתה אפשרות, לא... בגלל שחיימסון התפטר, לא כי המליאה סירבה לזה. אז עכשיו יש לנו אפשרות להביא את סעיף 5, בשביל לבנות את ההסכם הבא, ואת המכרז הבא.

גב' נעמי סלע: בסדר, מכבדים את החלטתו, ושיהיה לחייל בהצלחה, מה שנקרא.

מר גדי ירקוני: אני לא מעלה את סעיף 5, אני לא יודע אם זה בסמכותכם או לא בסמכותכם,

גב' דנה אדמון: מה זאת אומרת?

גב' נעמי סלע: סליחה?

מר גדי ירקוני: לקבוע את הסעיפים,

גב' נעמי סלע: עכשיו זה לא בסמכותנו.

מר גדי ירקוני: אני לא יודע, נבדוק את זה.

גב' נעמי סלע: אתה נלחמת על המתווה הזה, עכשיו הוא לא בסמכותנו?

מר גדי ירקוני: אני לא נלחמתי על המתווה הזה.

- גב' נעמי סלע:** אז מי נלחם על המתווה?
- מר גדי ירקוני:** תודה...
- גב' דנה אדמון:** אתה לא יכול להחליט לבד.
- מר גדי ירקוני:** סיימנו את הדיון הזה. חברי המליאה, אתם לא רוצים להשתיק אותם קצת?
- גב' דנה אדמון:** כנראה שלא.
- מר ניר ים:** חברים,
- גב' דנה אדמון:** כנראה שזה לא מיעוט צעקני!
- מר גדי ירקוני:** רק מיעוט.
- גב' נעמי סלע:** ממש לא.
- גב' דנה אדמון:** כנראה שזה לא מיוצג,
- גב' נעמי סלע:** כל המליאה חושבת ככה. כל המליאה חושבת ככה.
- גב' דנה אדמון:** המיעוט היחיד זה אתה, שאתה מצביע נגד.
- מר גדי ירקוני:** מיעוט כוחני.

גב' דנה אדמון: מי כוחני, מי שעומד ומשקר?

מר גדי ירקוני: מי משקר?

גב' דנה אדמון: אדון המנכ"ל.

דובר: צריך להביא יועץ משפטי לדיונים האלה, ואז יהיו לך תשובות.

מר גדי ירקוני: אתה לא חבר מליאה, אני לא חייב לך תשובות.

דובר: אני תושב, אני אגיד מה שאני רוצה.

מר גדי ירקוני: לא פה.

דובר: תביא יועץ משפטי שישב לידך, וייתן לך תשובות, כי אתה לא יודע...

מר ניר ים: אנחנו לא, אני מבקש שקט מכולם.

גב' נעמי סלע: רגע סליחה, שנייה, אנחנו צריכים לקבל מכתב התפטרות.

דובר: גדי, אתה מאכזב.

מר גדי ירקוני: אני לא מאכזב, אתה לא רצית אותי.

דובר: אתה ... לאנשים באופן אישי. תתבייש.

גב' מזל ערוסי: הוא הגיש מכתב התפטרות, אני מאמינה. עד כדי כך רוצה... באמת.

מר ניר ים: כולם מתבקשים לפתוח בעמוד 17.

גב' נעמי סלע: רגע, לא סיימנו אבל, סליחה. ניר, לא סיימנו.

מר ניר ים: חברים, אתם מפריעים לנו, תודה.

מר דודי אלון: יש למנכ"ל הרשאה בנייר מסודר שעבר פה, לנהל את הדיון.

גב' נעמי סלע: דודי, לא סיימנו.

מר שמעון מגן: זו טעות, הוא לא יכול לנהל. יש את הסגן אם ראש המועצה לא יכול.

מר גדי ירקוני: דני, שב.

מר ניר ים: דני, אנחנו מתקדמים.

(צעקות מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים: דני, דני, בואו, אנחנו ממשיכים. עמוד 17.

גב' נעמי סלע: אנחנו לא סיימנו את הנושא.

מר ניר ים: עמוד 17 מדבר על הזנב האחרון של התמיכות לשנת 2022. נשאר בקופה, בהתייחס לתקציב, 15 אלף ₪,

דובר: צריכים כולם לקום ולצאת.

מר ניר ים: יגאל, תודה רבה, לילה טוב. אז ה-15 אלף ₪ שנשארו בקופה מהתמיכות, אנחנו מבקשים להעביר אותם לעמותה לקידום תושבי אשכול. אורחות יקרות, רחמים, תודה רבה.

דוברת: תודה רבה לכם.

מר ניר ים: תהיו בשקט בבקשה.

דובר: תזדעזעו בשקט, התכוונת.

מר ניר ים: אנחנו מבקשים את ה-15 אלף ₪ האחרונים של התמיכות, להעביר לעמותה למען תושבי אשכול. האם יש למישהו התנגדות לרעיון הזה?

מר תמיר בוקובזה: למה צריך להעביר להם עוד כספים? לעמותה שדיברנו עליה קודם, נכון?

מר ניר ים: כן, כן.

מר תמיר בוקובזה: למה היא צריכה את הכספים האלה?

מר ניר ים: העמותה הזו,

- מר תמיר בוקובזה:** בסוף שנה עכשיו, בשבועיים האחרונים של השנה,
- מר ניר ים:** כן?
- מר תמיר בוקובזה:** מה הצורך להעביר להם 15 אלף ₪?
- מר גדי ירקוני:** יש להם תוכנית שהם צריכים אותה.
- גב' מזל ערוסי:** תן לי אותם, אני אקנה דברים לבתי הספר, לגנים...
- מר ניר ים:** קודם כל התחייבנו,
- מר חנניה אוקרט:** זו יתרה מהתקציב שאושר?
- מר ניר ים:** כן.
- מר חנניה אוקרט:** אוקיי, יאללה קדימה.
- מר ניר ים:** מי בעד? בבקשה להרים את היד.
- מר דני ברזילי:** התקציב אושר, זה רק זנב שנשאר.
- מר ניר ים:** 11 בעד. מי מתנגד? בבקשה. מי נגד? מי נמנע? תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד (11 בעד) את פרוטוקול ועדת תמיכות מיום 6/11/22, ומחליטה להעביר לעמותה לקידום תושבי אשכול תמיכה נוספת ע"ס 15,000 ש.ח, שיתווספו לסעיף תקורות, ובזאת מסתיימת חלוקת 1,147,000 ש.ח לתמיכות כפי שתוקצב לשנת 2022

10.3. עדכון שכר עוזי משה

מר ניר ים: רגע, לא סיימנו. עמוד 18. עמוד 18, מתבקש אישור מליאה, כיוון שהחבר עוזי, הנהג של ראש המועצה, עובד, מה שנקרא, במשרת אמון, אז כל עלייה בשכרו, מתבקש את אישור המליאה. משרד הפנים נותן אפשרות להוסיף לו ארבעה אחוזים לשכרו, זה, נקרא לזה, לא הרבה. מי בעד? בבקשה להרים את היד.

גב' דנה אדמון: אני מצביעה עם שתי ידיים בשביל עוזי.

מר ניר ים: 17 בעד. מי נגד? אין נגד. מי נמנע? אין נמנע. רגע אחד, אתם משוחררים, אתה עוד לא. 17 בעד ללא מתנגדים.

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את תוספת לשכרו של עוזי משה, נהגו של ראש המועצה במשרת אמון. שכרו של עוזי משה יעלה מ- 26% וייקצב רטרו עפ"י 30% משכר מנכ"ל גלובלי, כפי אושר ע"י אגף בכיר בקרת הון אנושי ברשומ"ק ביום 3/10/22.

10.4. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023

מר ניר ים: הסעיף האחרון, יש לנו ארבעה יישובים שמבקשים האצלת סמכויות לפי... בארי מבקש האצלת סמכויות לתקציב של 4,500,00, מגן מבקש האצלת סמכויות ותקציב של 2,096,700 ש"ח, עין הבשור מבקש האצלת סמכויות ותקציב של 585,000, פרי גן – האצלת סמכויות

ותקציב של 567,000 ורעים, האצלת סמכויות ותקציב של 584,150. האם יש למישהו התנגדות, או הערות למי מהישובים? לא. מי בעד לאשר את הרשימה? 16.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את מליאת המועצה מאשרת האצלת סמכויות ותקציב

לוועדים מקומיים כדלהלן :

- ועד מקומי בארי – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 4,500,000 ש.ח לשנת 2023 .**
- ועד מקומי מגן – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 2,096,700 ש.ח לשנת 2023 .**
- ועד מקומי עין הבשור – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 585,000 ש.ח לשנת 2023 .**
- ועד מקומי פריגן – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 567,000 ש.ח לשנת 2023 .**
- ועד מקומי רעים – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 584,000 ש.ח לשנת 2023**

אז תודה רבה. ישיבת המליאה ננעלה.

מר ניר ים:

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

3. אישור פרוטוקול מליאה 2022#18

החלטה: הוחלט ברוב קולות (16 בעד, 1 נמנע, 6 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה 2022#18

2. אישור פרוטוקול מליאה 2022#17

החלטה: הוחלט ברוב קולות (16 בעד, 1 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה 2022#17

8. תב"רים למליאה

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את תב"ר 1370 – מועצה – חינוך סביבתי החלטת ממשלה

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את תב"ר 1370 – מועצה – חינוך סביבתי החלטת ממשלה

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר את תב"ר 1274 – אוהד – אוהד – תכנון תשתיות ופיתוח ל-60 נחלות.

9. מסגרות אשראי בבנקים לשנת 2023

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר את מסגרות האשראי של המועצה לשנת 2023 כלהלן :

- מסגרת אשראי בבנק הפועלים ע"ס 4.5 מיליון ש.ח.
- מסגרת אשראי בבנק מרכנתיל (דקסיה לשעבר) ע"ס 4.5 מיליון ש.ח.
- שעבוד הכנסות שוטפות לבנקים, 4.5 מיליון ש.ח לכל בנק, לשם קבלת מסגרות האשראי.

7. העברת מח' חוסן לאגף משאבים.

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את העברת 3 עובדי מח' חוסן להעסקה ע"י המועצה, בכפיפות לאגף משאבים ארגוניים.

10.2. השלמת תמיכות מועצה 2022

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד (11 בעד) את פרטוקול ועדת תמיכות מיום 6/11/22, ומחליטה להעביר לעמותה לקידום תושבי אשכול תמיכה נוספת ע"ס 15,000 ש.ח, שיתווספו לסעיף תקורות, ובזאת מסתיימת חלוקת 1,147,000 ש.ח לתמיכות כפי שתוקצב לשנת 2022

10.3. עדכון שכר עוזי משה

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את תוספת לשכרו של עוזי משה, נהגו של ראש המועצה במשרת אמון. שכרו של עוזי משה יעלה מ- 26% וייקצב רטרו עפ"י 30% משכר מנכ"ל גלובלי, כפי אושר ע"י אגף בכיר בקרת הון אנושי ברשומ"ק ביום 3/10/22.

10.4. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את מליאת המועצה מאשרת האצלת סמכויות ותקציב לועדים מקומיים כדלהלן:

ועד מקומי בארי – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 4,500,000 ש.ח לשנת 2023.

ועד מקומי מגן – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 2,096,700 ש.ח לשנת 2023.

- ועד מקומי עין הבשור – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 585,000 ש.ח לשנת 2023 .
- ועד מקומי פריגן – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 567,000 ש.ח לשנת 2023 .
- ועד מקומי רעים – האצלת סמכויות ותקציב ע"ס 584,000 ש.ח לשנת 2023